หัวข้อวิทยานิพนธ์	โครงการเสนอแนะ อินกาจีจิก รีสอร์ท แอนด์ สปา กาญจนบุรี (InkajijikResort And Spa Kanchanaburi)
ประเภทโครงการ	โครงการเสนอแนะ
ชื่อนักศึกษา	นางสาวรณิดา เจริญพร้อม
รหัส	52020143
สาขาวิชา	สถาปัตยกรรมภายใน
กลุ่มวิชา	สถาปัตยกรรมและการวางแผน
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบัน	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา	2557-2558
ที่อยู่	88/176 หมู่ 8 ม.เฟื่องฟ้า12 ถ.เทพารักษ์ ต.เทพารักษ์ อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
โทรศัพท์	083-222-4423
E-mail	maicharoenprom@gmail.com
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร. ชุมพร มูรพันธุ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์สำคัญของโครงการนี้คือเพื่อทำการค้นคว้าวิจัย โดยเน้นให้เห็นถึงบทบาทความ สำคัญของการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน และความสัมพันธ์ของสถาปัตยกรรมภายในกับสภาพแวดล้อม เพื่อนำความรู้มาใช้ในการออกแบบโครงการเสนอแนะ อินกาจีจิก รีสอร์ทแอนด์สปากาญจนบุรี ให้เป็นโครงการที่สมบูรณ์แบบ โดยทำการศึกษาวิเคราะห์ เพื่อนำมาใช้ในการออกแบบ โดยคำนึงถึงพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้อาคาร และสภาพความเป็นไปได้ในปัจจุบัน เพื่อให้การออกแบบอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริง ดังนั้นจึงเห็นสมควรที่จะทำการศึกษาโครงการนี้ เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายดังกล่าว

วัตถุประสงค์

ด้านการศึกษาและการออกแบบ

1. เพื่อให้เกิดแนวทางการออกแบบรีสอร์ทให้เหมาะสมกับพฤติกรรมและตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
2. เพื่อคิดออกแบบการใช้พื้นที่ให้มีความสัมพันธ์กันในแต่ละส่วนภายในรีสอร์ท
3. เพื่อศึกษาวิธีการออกแบบและการแก้ปัญหาในการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในให้มีความสัมพันธ์กับสถาปัตยกรรมและสภาพแวดล้อมรอบๆพื้นที่
4. เพื่อให้เกิดแนวทางการออกแบบรีสอร์ทให้มีเอกลักษณ์แตกต่างออกไปจากเดิมในพื้นที่บริเวณนั้น

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อเป็นสถานที่ ที่พักภายในสวนสัตว์เปิดซาฟารีปาร์ค แอนด์ แคมป์ซึ่งรองรับนักท่องเที่ยวที่มากขึ้น และเน้นเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อส่งเสริมและเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสและได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้จากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติโดยตรง
2. เพื่อเสนอแนวทางการออกแบบรีสอร์ท ที่ครบครัน ทั้งทางด้านการตกแต่ง งานระบบและการจัดการเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวและสนองความต้องการ ในการพักผ่อนในรูปแบบเชิงนิเวศ
3. เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับท้องถิ่น และยกระดับสินค้าของฝากของที่ระลึกและบริการการท่องเที่ยวของจังหวัดกาญจนบุรีให้มีคุณภาพและมาตรฐาน และตอบสนองนโยบายของรัฐ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการวิจัย

1. ศึกษาข้อมูลจากโครงการ ทั้งทางด้านนโยบายการบริหารและการบริการ
2. ศึกษาพฤติกรรมและอัตรากำลังของบุคคลที่เกี่ยงข้อง
3. ศึกษาความต้องการพื้นฐานทางกายภาพของรีสอร์ท
4. ศึกษาสภาพแวดล้อมและผลกระทบต่อที่ตั้งโครงการ

สรุปผลการวิจัย

1. ทำเลที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการมีผลต่อกิจการของ อินกาจีจิก รีสอร์ทแอนด์สปา
2. ผู้เข้าใช้อาคารเป็นตัวกำหนดรูปแบบการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในของโครงการ
3. การกำหนดรูปแบบการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงและกฎข้อบังคับต่างๆรวมทั้งความต้องการของผู้ใช้อาคาร โดยคำนึงถึงความงาม ประโยชน์ใช้สอย โครงสร้างของอาคาร และสภาพแวดล้อมอาคาร ระบบวิศวกรรมต่างๆ บรรยากาศที่ทำให้เกิดความประทับใจและดึงดูดผู้ที่ใช้บริการ

ข้อเสนอแนะ

1.ความสัมพันธ์ของการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในกับสภาพแวดล้อมภายในโครงการ การแก้ปัญหาและความเหมาะสมในปัจจัยต่างๆ ย่อมส่งผลกระทบต่อการออกแบบ หากพิจารณาถึงสถาปัตยกรรมภายในก็ควรพิจารณาสถาปัตยกรรมไปด้วยพร้อมกัน

2. ในการสร้างสภาพแวดล้อมในสถาปัตยกรรมให้กลมกลืนกับสภาพแวดล้อม ควรตระหนักถึงการแก้ปัญหาที่ส่งผลกระทบให้น้อยที่สุดในระดับขั้นต้น และตระหนักขึ้นไปอีกระดับที่จะออกแบบให้สามารถสำนึกถึงผลกระทบกับสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ในการออกแบบยังรวมถึงวิธีการ ขั้นตอน การจัดการการบริการและกิจกรรม

3. พฤติกรรมของผู้เข้าใช้อาคารเป็นตัวกำหนดการจัดวางผังการใช้สอยส่วนต่างๆของอาคาร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. เข้าใจถึงแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมภายในที่เหมาะสมเพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มนักท่องเที่ยว

2. เข้าใจการออกแบบการใช้พื้นที่ให้มีความสัมพันธ์ของแต่ละส่วนได้อย่างเหมาะสม

3. นักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการจะได้สัมผัสบรรยากาศการพักผ่อนในรูปแบบที่แตกต่างจากโรงแรมอื่นๆในพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรี พร้อมสิ่งอำนวยความสะดวกและกิจกรรมที่ตอบสนองความต้องการได้อย่างลงตัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จัดทำเพื่อเป็นบทสรุปของกระบวนการศึกษาทั้งหมดโดยผู้จัดทำได้เลือกการจัดทำในหัวข้อ "โรงแรมและรีสอร์ท" เนื่องจากเป็นหัวข้อที่มีความน่าสนใจในการจัดการกับพื้นที่ว่างเหล่านี้ จึงได้นำความรู้ทางด้านการออกแบบมาผสมผสานกับความเป็นอยู่ของผู้คนที่อาศัยอยู่ในบริเวณรอบๆ โครงการแห่งนี้ เพื่อเป็นการสะท้อนแนวความคิดที่จะให้การออกแบบมีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ทำความเข้าใจถึงลักษณะการออกแบบและนำมาประยุกต์ให้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยนักท่องเที่ยวสามารถเข้าพักในที่พักที่อยู่ภายในบริเวณสวนสัตว์ได้ อีกทั้งยังได้สัมผัสกับบรรยากาศแบบธรรมชาติได้อย่างใกล้ชิด สะดวกสบาย และปลอดภัย ถือเป็นแหล่งเรียนรู้วิถีชีวิตสัตว์นานาชนิด

การศึกษาหาข้อมูลต่างๆภายในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเน้นไปในแนวทางการศึกษาแบบเฉพาะทางซึ่งอาจจะทำให้ข้อมูลพื้นฐานบางอย่างถูกลดทอนลงไป

ผู้จัดทำหวังว่าวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่ค้นคว้าและสนใจในการหาข้อมูลต่างๆแล้วนำมาผสมผสานกันโดยใช้ประสบการณ์กรหาข้อมูลด้วยตัวเอง การนำกระบวนการเรียนรู้ที่ผ่านมานำไปใช้และการดึงเอาจุดเด่นที่เป็นเอกลักษณ์ของพื้นที่ที่พบเห็นแล้วนำมาประยุกต์ใช้ให้เข้ากับการออกแบบเพื่อสร้างงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งผสมผสานให้เข้ากับยุคสมัยได้

สุดท้ายนี้ หากมีส่วนหนึ่งส่วนใดผิดพลาด ผู้จัดทำขออภัยมา ณ ที่นี้ด้วย

นางสาวรณิดา เจริญพร้อม

รหัส 52020143

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ 1

1.2 เหตุผลในการเลือกโครงการ 1

1.3 จุดประสงค์ของโครงการ 2

1.4 กลุ่มเป้าหมาย 2

1.5 ตำแหน่งที่ตั้งของโครงการ 3

1.5.1 ลักษณะที่ตั้งของโครงการ 3

1.5.2 การเข้าถึงโครงการ 5

1.6 ลักษณะอาคาร 6

1.6.1 ข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร 6

1.7 องค์ประกอบโครงการ 9

1.8 ขอบข่ายและขอบเขตโครงการ 10

1.9 ผลที่คาดว่าจะได้รับ 11

บทที่ 2 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานโครงการ

2.1 นโยบายและพัฒนาการท่องเที่ยวประเทศไทย 12

2.2 ประวัติความเป็นมาของโรงแรม 16

2.3 การแบ่งประเภทของโรงแรม 19

2.4 การแบ่งหน่วยงานภายในโรงแรม 25

2.4.1 พนักงานและฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญ 25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 โรงแรมประเภทรีสอร์ท 26
2.6 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท 34
2.7 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัด กาญจนบุรี 50
2.8 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชนเผ่ามาไซ 54
2.9 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ 61

บทที่ 3 การศึกษาพฤติกรรมและพื้นที่ที่ต้องการ

3.1 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการในส่วนอาคารบริการต่าง ๆ 69
3.1.1 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการภายในส่วนต้อนรับ LOBBY 69
3.1.2การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการภายในส่วน INFORMATION CENTRE 71
3.1.3การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการภายในส่วนร้านอาหาร RESTAURANT 72
3.1.4 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการภายในส่วน COFFEE CORNER 74
3.2 ระบบการดำเนินงานของส่วนต่างๆในโรงแรม 77
3.3หน้าที่และส่วนประกอบต่างๆในโรงแรม 77
3.3.1FRONT OF THE HOUSE (ส่วนสำหรับผู้มาใช้บริการของโรงแรม) 78
3.3.2BACK OF THE HOUSE (ส่วนสำหรับให้บริการของโรงแรม) 84

บทที่ 4 สภาพแวดล้อมภายใน

4.1 ระบบแสงสว่างและการควบคุม 88
4.2 การใช้สีในการออกแบบภายใน 92
4.2.1 จิตวิทยาการใช้สี 93
4.3 ระบบเสียงและการควบคุม 94
4.4 ระบบปรับอากาศและการควบคุม 98
4.5 ลักษณะวัสดุที่ใช้ตกแต่งอาคารของโครงการ 101
4.5.1 วัสดุที่ใช้ในการตกแต่ง 101
4.6 ระบบรักษาความปลอดภัย 108
4.6.1 ระบบแจ้งเหตุ 109

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.6.2 ระบบดับเพลิง 109

4.7 ระบบอุปกรณ์พิเศษ 110

4.7.1 ระบบการติดต่อสื่อสารภายในและภายนอก 110

4.7.2 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกอื่นๆระบบโทรทัศน์วิทยุ

4.7.3 ระบบคอมพิวเตอร์ 111

4.7.4 อุปกรณ์พิเศษช่วยในการประหยัดพลังงาน 111

บทที่ 5 การวิเคราะห์สู่การออกแบบ

5.1 การวิเคราะห์ที่ตั้งอาคาร 112

5.2 การวิเคราะห์ตัวอาคาร 112

5.3 ความสัมพันธ์ของกลุ่มกิจกรรม (INTERACTION MATRIX, BUBBLE DIAGRAM) 115

5.4 การวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ (AREA REQUIREMENT) 115

5.5 แผนภูมิวงกลมแสดงพื้นที่รวมของโครงการ (PIE CHART) 117

5.6 ความสัมพันธ์ของขนาดพื้นที่และเส้นทางสัญจร (FUNCTIONAL DIAGRAM) 117

5.7 ความสัมพันธ์และเนื้อที่จริง (ZONING) 118

5.8 CONCEPT & THEME 118

บทที่ 6 รายละเอียดการออกแบบ

6.1 CONCEPT DESIGN 120

6.2 LAY OUT PLAN 120

6.3 LOBBY 121

6.4 RESTAURANT 122

6.5 SPA 123

6.6 COFFEE SHOP 125

6.7 SOUVENIR 125

6.8 STANDARD ROOM 126

6.9 SUTE VILLA 127

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.10 GRAND VILLA 128

บรรณานุกรม 129

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้เสร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณคนในครอบครัว พ่อ แม่ พี่สาว ที่คอยช่วยเหลือทั้งกำลังใจและกำลังทรัพย์ คอยไปรับไปส่ง และเหนื่อยกับหนูมาตลอด จนทำให้สามารถมีวันนี้ได้

ขอขอบคุณอาจารย์แบงค์ ที่เป็นที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำความรู้และทำให้งานชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงไปได้อย่างสมบูรณ์

ขอขอบคุณอาจารย์กอล์ฟและอาจารย์ไก่ ที่ให้คำปรึกษาเรื่อง concept ในการออกแบบ

ขอขอบคุณพี่อิ๊กพี่โบว์แดงที่ให้คำแนะนำและตัวอย่างโครงการวิทยานิพนธ์

ขอขอบคุณพลอยเพื่อนร่วมห้อง ที่ให้ตัวอย่างงาน con มาดู เธอเป็นคนที่มีน้ำใจมาก

ขอขอบคุณพี่น้องรหัส 51 น้องเอิร์น น้องไอซ์ น้องบุ๊ค น้องเช็ค พี่ปุ๊ย ที่เป็นส่วนร่วมในงานวิทยานิพนธ์ คอยเป็นห่วงคอยให้กำลังใจ ขอบคุณทุกคนมากๆจริงๆ

ขอขอบคุณ พี่เบิร์ด ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุข ไม่ทิ้งกันในวันที่เจอปัญหา เป็นทั้งอาจารย์เป็นทั้งที่ปรึกษา คอยบ่นคอยเตือน คอยให้กำลังใจและคำแนะนำดีดี คอยเป็นห่วงดูแลช่วยเหลือในทุกๆอย่าง และเหนื่อยมาด้วยกันตลอด ขอบคุณมากๆจริงๆนะค่ะ และขอขอบคุณปะป๊ากับมะม๊าพี่เบิร์ดด้วยค่ะ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณประสบการณ์และทุกๆอย่างที่ผ่านเข้ามาในการใช้ชีวิตมหาลัย มีทั้งช่วงที่ดีที่สุดและช่วงที่ร้ายที่สุดเช่นกัน ขอบคุณบางสิ่งบางอย่างที่ทำให้เราเติบโตขึ้น ขอบคุณวิทยานิพนธ์เล่มนี้ที่ทำให้มีความภูมิใจในตัวเองมากๆ ขอบคุณคณะสถาปัตยกรรม สำหรับบรรยากาศและการเรียนรู้ที่ดีและทุกสิ่งที่ทำให้ได้มีวันนี้ ขอบคุณมากจริงๆค่ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พรรณและสัตว์ป่านานาชนิด ซึ่งบริเวณดังกล่าวเหมาะที่จะใช้เป็นที่ตั้งของอาคารรีสอร์ทที่สวยงาม และสืบเนื่องจากเดิมทางสวนสัตว์ได้จัดให้บริการค่ายพักอยู่แล้ว แต่ส่วนใหญ่เป็นค่ายพักแรมสำหรับลูกเสือ จึงไม่สามารถรองรับลูกค้าหรือชาวต่างชาติที่จะมาพักผ่อนได้ การตกแต่งทางสถาปัตยกรรมนั้นก็ไม่ดีเท่าที่ควรและไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือบริการเสริมอื่นๆที่ช่วยดึงดูดความสนใจ อีกทั้งการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ดีเท่าที่ควรทำให้กิจการนั้นไม่ได้รับความนิยมเท่าไรนัก ซึ่งถ้ามีการปรับปรุงแก้ไขในข้อเสียดังกล่าวมาแล้วนั้น เชื่อได้ว่าจะสามารถทำให้สวนสัตว์ ซาฟารี ปาร์ค แอนด์ แคมป์ ได้รับความนิยมและกลุ่มลูกค้าที่เพิ่มขึ้นได้อย่างแน่นอน

มีการจัดทำแผนสร้างสรรค์กิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลาย มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการเสริมสร้างความสามารถด้านการหารายได้ของซาฟารี ปาร์ค แอนด์ แคมป์ และดึงดูดให้มีผู้เข้าชมและใช้บริการต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น โดยการเน้นการพัฒนาสินค้าและบริการที่มีอยู่เดิมให้มีความน่าสนใจมากขึ้น การสร้างบริการและกิจกรรมใหม่ ๆ ที่สามารถสร้างความสนุกสนานและเกิดการท่องเที่ยวซ้ำ

1.3 จุดประสงค์ของโครงการ

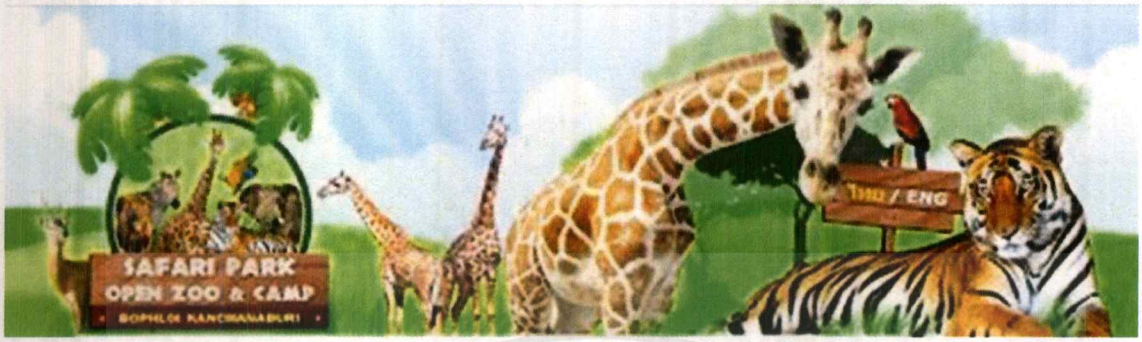
1. เพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและสนองความต้องการในการพักผ่อนและรองรับสำหรับนักท่องเที่ยว ที่ต้องการเข้าชม Night Safari
2. เพื่อส่งเสริมและเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสและรับประสบการณ์และกรเรียนรู้สภาพแวดล้อมจากธรรมชาติโดยตรง
3. เพื่อเป็นสถานที่ส่งเสริมสุขภาพและความงาม และจำหน่ายของที่ระลึกส่งเสริมรายได้

1.4 กลุ่มเป้าหมาย

1. นักท่องเที่ยวทั่วไปทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่ชื่นชอบการพักผ่อนใกล้ชิดธรรมชาติและสัตว์ป่า
2. นักท่องเที่ยวที่มีความสนใจการท่องเที่ยวในรูปแบบของซาฟารี
3. นักท่องเที่ยวที่รักสุขภาพและความงาม

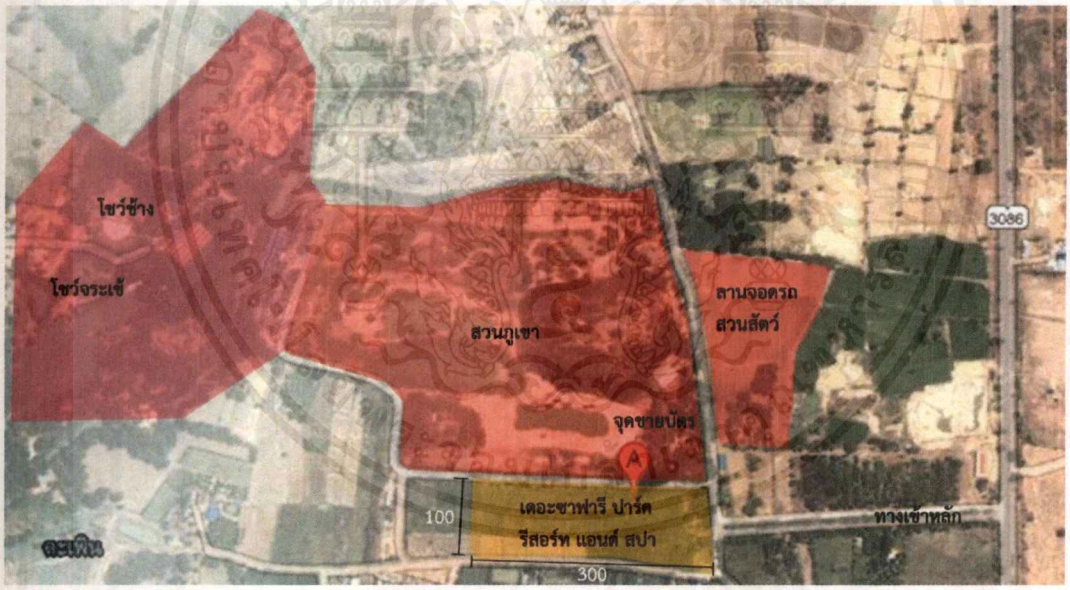
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ตำแหน่งที่ตั้งของโครงการ

ที่ตั้งอยู่ที่ 40/2 ต.หนองกุ่ม อ.บ่อพลอย จ.กาญจนบุรี อยู่ภายในอาณาเขตของสวนสัตว์เปิด ซาฟารี ปาร์ค แอนด์ แคมป์ ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ของพืชพรรณและสัตว์ป่านานา

1.5.1 ลักษณะที่ตั้งของโครงการ

แผนที่ตำแหน่งของรีสอร์ท

ทิศเหนือติดกับ ถนนทางหลวงหมายเลข 3086

ทิศใต้ติดกับบริเวณพื้นที่ป่า

ทิศตะวันออกติดกับ บริเวณพื้นที่โล่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทิศตะวันตก ติดกับ สวนสัตว์เปิดซาฟารีปาร์ค แอนด์ แคมป์ ในโซนของสวนภูเขา (Mountain Park)

ทิศเหนือติดกับถนนทางหลวง 3086

ด้านหน้าของโครงการ

ด้านทิศตะวันออกของโครงการ

ถนนทางเข้าด้านทิศตะวันออกติดโครงการ

ด้านทิศตะวันตกติดกับสวนสัตว์

ด้านทิศตะวันตกของโครงการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ด้านทิศตะวันตกติดกับโซนของสวนภูเขา

ด้านทิศใต้ของโครงการ

1.5.2 การเข้าถึงโครงการ

- วิธีที่ 1 ขับรถส่วนตัว ตรงจากตัวเมืองมาตามทางหลวงหมายเลข 323 แล้วแยกขวาไปตามทางหลวงหมายเลข 3398 จากนั้นเลี้ยวขวาอีกครั้งไปตามทางหลวงหมายเลข 3098 ประมาณ 21 กิโลเมตร จะเห็นป้ายสวนสัตว์เปิดฯ อยู่ทางซ้ายมือ
- วิธีที่ 2 ขึ้นรถบัสของสวนสัตว์เปิด ซาฟารี ปาร์ค จุดบริการรับ-ส่ง สะพานข้ามแม่น้ำแคว สวนสัตว์เปิด ซาฟารี ปาร์ค แอนด์ รีสอร์ท มีรถบัสบริการทุกวัน วันละ 2 รอบ ในเวลา 09.00 น. และ 13.00 น.
- วิธีที่ 3 ขึ้นรถประจำทางสาย 325 (กาญจนบุรี-ด่านช้าง) จากสถานีขนส่งที่ตัวเมืองกาญจนบุรี ลงรถที่หน้าสวนสัตว์เปิดซาฟารี ปาร์ค แอนด์ รีสอร์ท

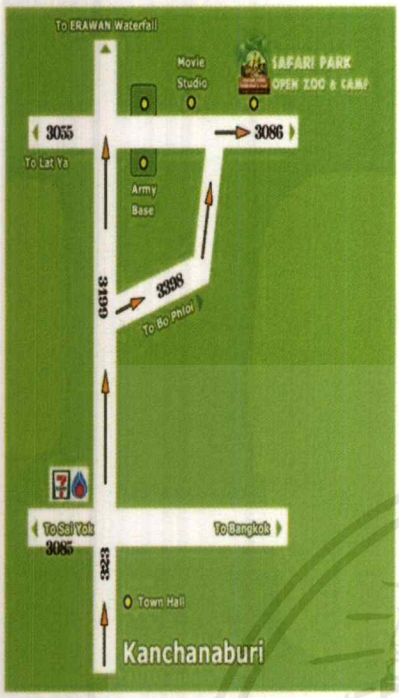
แสดงรถประจำทาง

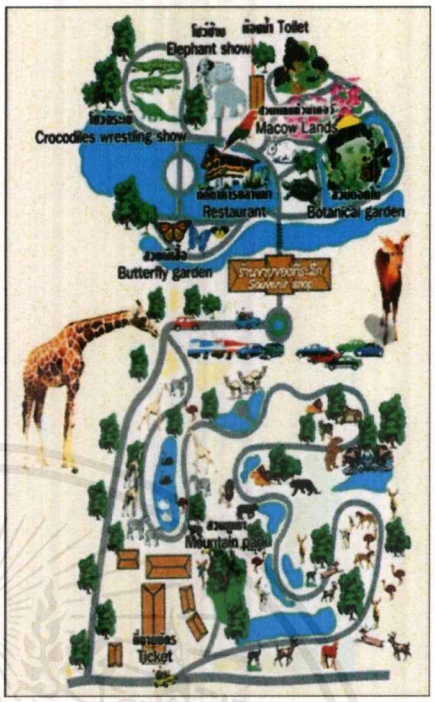

แสดงรถบัสของสวนสัตว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แผนที่

รูปที่12แสดงแผนที่การเข้าถึงโครงการ

รูปที่13แสดงแผนที่ภายในสวนสัตว์เปิด

1.6 ลักษณะอาคาร

1.6.1 ข้อพิจารณาในการเลือกอาคาร

1. ตัวอาคารมีความเหมาะสมสำหรับขนาดของโครงการ
2. ตัวโครงการมีลักษณะใกล้เคียงกับแนวความคิด
3.รูปแบบอาคารมีการผสมผสานระหว่างสถาปัตยกรรมไทยและสมัยใหม่ มีเอกลักษณ์โดดเด่น

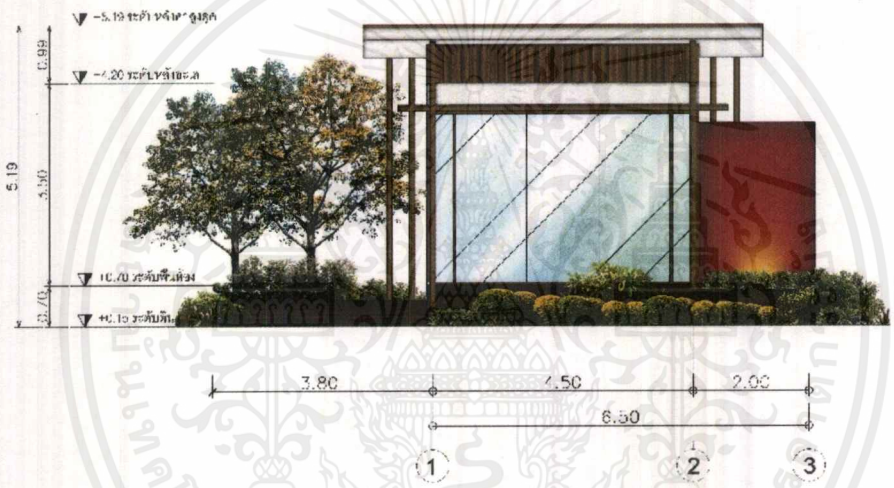

อาคารของส่วนต้อนรับ

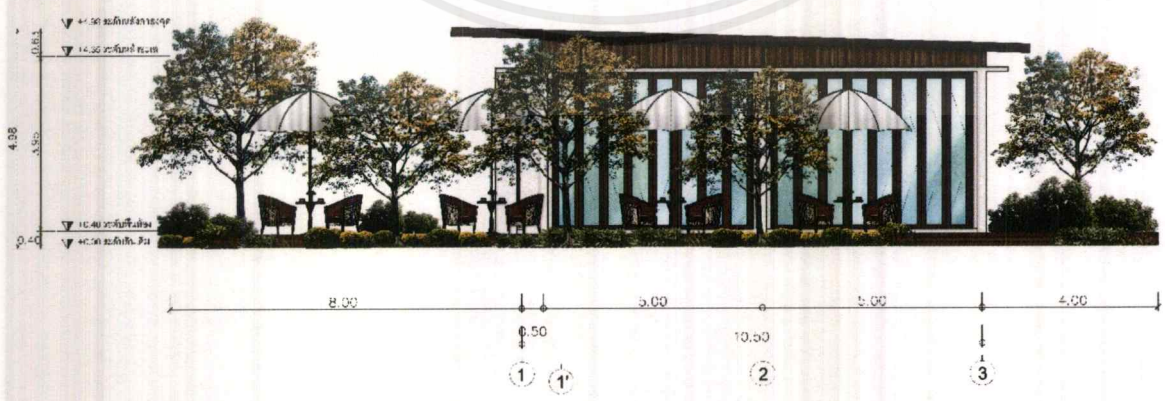
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารสปา

ร้านขายของที่ระลึก

ร้านกาแฟ

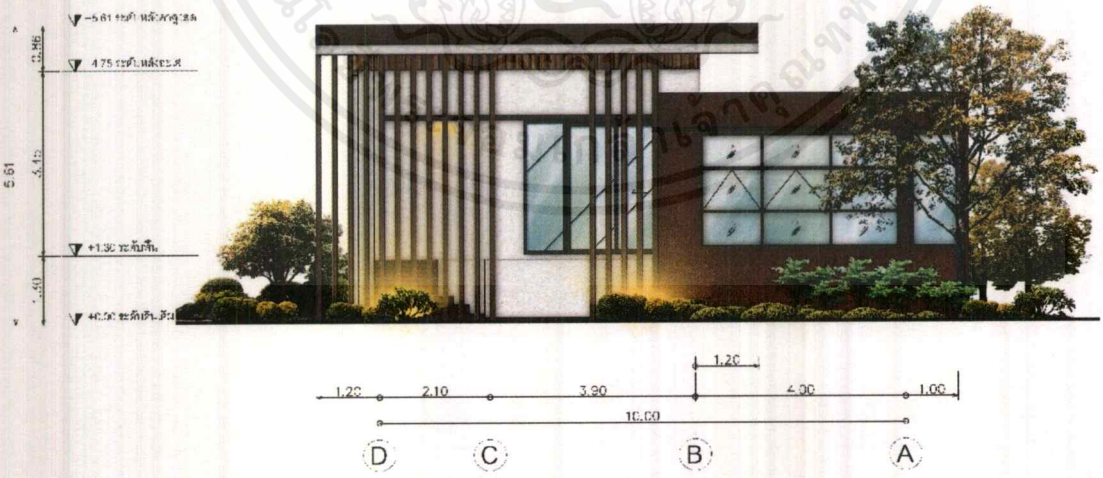
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อาคารห้องพัก

อาคารบ้านพัก1

อาคารบ้านพัก 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.7 องค์ประกอบโครงการ

วัตถุประสงค์	กิจกรรม	องค์ประกอบ
1.เพื่อเป็นสถานที่ท่องเที่ยวและสนองความต้องการในการพักผ่อนและรองรับสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการชม Night Safari	- พักอาศัยท่ามกลางธรรมชาติและบรรยากาศของ Safari	- lobby -Standard room -villa -swimming pool
2. เพื่อส่งเสริมและเน้นให้นักท่องเที่ยวได้สัมผัสและรับประสบการณ์และการเรียนรู้ธรรมชาติโดยตรง	- เข้าชมในส่วนของ Safari และ Night Safari -รับประทานอาหารท่ามกลางวิวธรรมชาติ	- Safari / NightSafari - Restaurant - Coffee Shop
3.เพื่อเป็นสถานที่ส่งเสริมสุขภาพความงามและจำหน่ายของที่ระลึกส่งเสริมรายได้	- สปาเพื่อสุขภาพความสวยและความงาม - จำหน่ายของที่ระลึก	- Spa - Souvenir

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.8 ขอบข่ายและขอบเขตของโครงการ

การจัดทำ Planning and Design โดยละเอียดในส่วนของ Front of the house , Facility และ Guest room ทั้งหมด และจัดวาง Zoning and Design Circulation ในส่วนของ Back of the house

การจัดแบ่งพื้นที่	ขอบข่ายโครงการ	ขอบเขตโครงการ	ขนาดพื้นที่ (ตร.ม.)	หมายเหตุ
พื้นที่ต้อนรับ (Loby)	+	+	189	-
พื้นที่ Fron of the House	+		126	-
พื้นที่ร้านอาหาร	+	+	585	-
พื้นที่ครัว	+		60	-
พื้นที่ส่วนสปา	+	+	350	-
พื้นที่ร้านขายของที่ระลึก	+	+	75	-
พื้นที่ร้านกาแฟ	+	+	220	-
พื้นที่สระว่ายน้ำ	+		447	-
พื้นที่ห้องน้ำสระว่ายน้ำ	+		85	-
พื้นที่ห้องพัก Standard Room ห้องละ 45 ตร.ม / 24 ห้อง	+	+	1,080	-
พื้นที่บ้านพักSute Villa ห้องละ 145 ตร.ม / 5 ห้อง	+	+	725	-
พื้นที่บ้านพัก Grand Villa ห้องละ 324 ตร.ม / 6 ห้อง	+	+	1,944	-
พื้นที่ Back of the house	+		1,000	-
พื้นที่จอดรถ (Parking Area)	+		1,100	-
รวมพื้นที่	7,986	5,168	7,986	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.9 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ได้เรียนรู้ถึงระบบการโรงแรม ระบบการจัดการสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยในการออกแบบตลอดจนงานระบบต่างๆที่มีอยู่เดิม
2. ทำให้เข้าใจระบบการออกแบบโรงแรมเพื่อนำไปสู่การออกแบบที่มีบรรยากาศเหมาะสมในการพักผ่อนและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้มาใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงและสามารถเสนอข้อมูล แนวทางวิธีการแก้ปัญหาผู้ที่มีความสนใจที่จะนำไปศึกษาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

การศึกษาข้อมูลพื้นฐานโครงการ

2.1 นโยบายและพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทย

รัฐบาลโดยคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญประการหนึ่งในการช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทยโดยกำหนดกรอบเป้าหมายในการบริหารอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวตลอดระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8-9 ไว้ว่าจะต้องดาเนินการส่งเสริมเชิญชวนให้มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเดินทางเข้ามาเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 15 ต่อปีและส่งเสริมให้คนไทยเดินทางเที่ยวภายในประเทศเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ 3 ต่อปี

จากกรอบเป้าหมายดังกล่าวการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้พิจารณากำหนดให้มีแผนงานบริหารอุตสาหกรรมท่องเที่ยวตามกรอบระยะเวลาของแผนพัฒนาฯฉบับที่ 8-9 และแผนงานระยะสั้นตามรอบปีงบประมาณและเพื่อให้มีการเตรียมการล่วงหน้ากับภาวะการตลาดอันเป็นประโยชน์ต่อธุรกิจท่องเที่ยวประจาปี 2545-2548 โดยมีสาระสำคัญทั้งในด้านการบริหารองค์กรที่รับผิดชอบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและการตลาดท่องเที่ยวโดยเฉพาะแนวคิดในการรณรงค์ส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงได้มีการส่งเสริมการท่องเที่ยวในปี 2546 ททท. จัดให้เป็นปีของ UNSEEN IN THAILAND ท่องเที่ยวเมืองไทยในมุมมองที่คุณไม่เคยเห็นและคาดหวังว่าจะเกิดกระแสการท่องเที่ยวอย่างล้นหลามเข้าไปในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆซึ่งอาจก่อผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อวิถีชีวิตชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวอย่างเข้าใจและรู้จักใช้สถานที่เที่ยวอย่างถูกต้องเพื่อให้ลูกหลานได้มีโอกาสเห็นถึงความงดงามของประเทศไทยเหมือนที่ท่านเคยสัมผัส

นโยบายด้านการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรการท่องเที่ยวควบคู่กับสิ่งแวดล้อมโดยคำนึงถึงคุณภาพของการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนเพื่อให้สามารถรองรับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวในระยะยาวและคงไว้ซึ่งความเป็นเอกลักษณ์และมรดกของชาติสืบไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สนับสนุนการพัฒนาปัจจัยการให้บริการอานวยความสะดวกแก่ท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีโดยเฉพาะระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารด้วยโครงข่ายคอมพิวเตอร์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
3. ส่งเสริมการท่องเที่ยวในมิติใหม่มุมมองใหม่จะมุ่งเน้นเรื่องความเข้าใจในพื้นที่ที่ไปเยี่ยมชมดังนั้นการสื่อความหมายให้ความรู้ในแหล่งท่องเที่ยวจึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญและมีความจาเป็นเพราะก่อให้เกิดคุณค่าในการท่องเที่ยวคือนอกจากจะรู้และเข้าใจในพื้นที่ที่ตนไปเยี่ยมชมแล้วจะเกิดความตระหนักรักและหวงแหนในแหล่งท่องเที่ยวนั้นๆ
4. ส่งเสริมความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งในด้านการพัฒนาและส่งเสริมการตลาดท่องเที่ยวรวมทั้งพัฒนาระบบเครือข่ายการคมนาคมขนส่งและสิ่งอานวยความสะดวกเกี่ยวกับการบริการท่องเที่ยวต่างๆเพื่อพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคนี้
5. ส่งเสริมการผลิตบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวให้มีปริมาณสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมีคุณภาพได้มาตรฐานในระดับนานาชาติเพื่อรองรับนโยบายเปิดตลาดเสรีด้านการค้าบริการตลอดจนสนับสนุนให้บุคลากรชาวไทยมีงานทาในด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
6. กำกับดูแลให้นักท่องเที่ยวและผู้ประกอบธุรกิจในด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้รับความคุ้มครองตามพ.ร.บ.ธุรกิจนาเที่ยวมัคคุเทศก์พ.ศ.2535 รวมทั้งผลักดันให้มีการกวดขันให้มาตรฐานต่างๆในการให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวอย่างจริงจังสืบไป
7. ส่งเสริมให้นักท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและส่งผลดีต่อการพัฒนาสังคมทั้งในระดับครอบครัวชุมชนและสังคมส่วนรวมของประเทศสืบไป
8. ส่งเสริมเชิญชวนให้นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มีคุณภาพเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นพักอยู่นานวันใช้จ่ายเพิ่มมากยิ่งขึ้นและเดินทางกระจายไปทั่วทุกภูมิภาคโดยคานึกถึงความสามารถหรือข้อจากัดในการรองรับของแต่ละแห่ง
9. สร้างค่านิยมให้ชาวไทยเพิ่มการท่องเที่ยวและจับจ่ายใช้สอยภายในประเทศกระจายไปทั่วภูมิภาคตลอดปีเพื่อเพิ่มดุลการท่องเที่ยวให้มีมากขึ้นและเป็นการกระจายความเจริญไปสู่ท้องถิ่นอันเป็นผลดีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ
10. พิจารณาประกอบธุรกิจการท่องเที่ยวเท่าที่จาเป็นและเหมาะสมในลักษณะของการลงทุนร่วมทุนหรือให้การส่งเสริมลักษณะการลงทุนเพื่อประโยชน์โดยส่วนรวมของชาติและองค์กร
11. ที่มา: (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย : นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นโยบายการตลาดการท่องเที่ยว

1. ส่งเสริมภาพลักษณ์ประเทศไทยให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีคุณภาพปลอดภัยและมีควาหลากหลายในสิ่งที่น่าสนใจทางการท่องเที่ยวสาหรับการท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเร่งส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจโดยรวมขอ
2. ประเทศโดยนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่มีคุณภาพเดินทางมาประเทศไทยอยู่พักนานวันและใช้จ่ายมากขึ้นรวมทั้งให้คนไทยเดินทางท่องเที่ยวในประเทศกระจายไปทั่วทุกภูมิภาคและมีการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี
3. ส่งเสริมความร่วมมือด้านการท่องเที่ยวกับประเทศกลุ่มอาเซียนกลุ่มเอเชียตะวันออกกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้าโขง (ไทยลาวกัมพูชาเวียดนามพม่าและจีนตอนใต้) กลุ่มเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (ไทย อินโดนีเซียและมาเลเซีย) กลุ่มอนุทวีป (บังคลาเทศอินเดียศรีลังกาและไทย) เพื่อพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรักษาอัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไว้ในระดับสูงอย่างต่อเนื่องโดยให้ความสำคัญกับการเพิ่มจานวนของนักท่องเที่ยวและเพิ่มการใช้จ่ายเงินตราต่างประเทศ
2. เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือในการอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมโดยมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่สุด
3. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและพัฒนาด้านบริการให้สามารถแข่งขันได้
4. เพื่อให้การท่องเที่ยวเป็นสื่อในการสร้างความภูมิใจในความเป็นไทย
5. เพื่อกระจายรายได้และการจ้างงานทางการท่องเที่ยวออกสู่ภูมิภาคมากขึ้น

เป้าหมาย

เพื่อนำไปสู่การพัฒนาทั้งในเชิงปริมาณคุณภาพจึงกำหนดเป้าหมายการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยวในระยะแผนพัฒนาการท่องเที่ยวฉบับที่ 8 ที่ให้ “คน” เป็นจุดมุ่งหมายหลักในการพัฒนาประเทศโดยให้ประชากรมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในระดับทั้งด้านการวางแผนและการจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเกิดทางด้านเศรษฐกิจสังคมการเมืองและสิ่งแวดล้อมโดยรวมจึงกำหนดเป้าหมายดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ทำรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศให้ขยายตัวโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 14 ต่อปีในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนา
2. เพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศให้ขยายตัวโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 6 ต่อปีในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนาฯ
3. เพิ่มจำนวนชาวไทยให้เดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศให้ขยายตัวโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 2 ต่อปีในระยะ 5 ปีของแผนพัฒนา

กลยุทธการพัฒนาการท่องเที่ยว

1. สำรวจวางแผนและกำหนดมาตรการในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว
2. จัดระบบข้อมูลติดตามสภาพของทรัพยากรท่องเที่ยวรวมทั้งงบประมาณฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ
3. กระจายงานพัฒนาการท่องเที่ยวในส่วนที่สามารถเลี้ยงตัวได้และไม่เป็นภาระงบประมาณให้เข้าสู่ภาคเอกชนโดยเฉพาะด้านการตลาดและการฝึกอบรมกระจายงานในส่วนที่ต้องการความรู้ความเชี่ยวชาญพิเศษและงานในส่วนที่ต้องการข้อมูลเฉพาะ
4. ระดมกาลังความคิดความสามารถของสถาบันการศึกษาชมรมท้องถิ่นตลอดจนชุมชนในการเฝ้าระวังอนุรักษ์พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรท่องเที่ยวตามศักยภาพของแต่ละท้องถิ่น
5. พัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องส่งเสริมการศึกษาและพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นระบบและเกิดความคิดริเริ่มใหม่ๆมีนวัตกรรม (Innovation) ด้านการบริหารและการบริการท่องเที่ยวตลอดจนปลุกจิตสานักของบุคลากรท่องเที่ยวให้มีความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและมีความภาคภูมิใจที่ได้บริการคนไทยด้วยกัน
6. ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรในท้องถิ่นให้มีความรู้เกี่ยวกับภูมิสถาปัตย์การวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความกลมกลืนกับภูมิทัศน์และศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่น
7. รณรงค์ให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และให้ธุรกิจท่องเที่ยวพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์อย่างถูกต้อง
8. ให้ความสนับสนุนและอานวยความสะดวกแก่เอกชนไทยที่เข้าไปปรับปรุงการคมนาคมทางบกในประเทศเพื่อนบ้านในช่วงที่ต่อจากชายแดนไทย
9. ส่งเสริมให้ไทยเป็นศูนย์กลางการฝึกอบรมบุคลากรด้านการท่องเที่ยวภัตตาคารและโรงแรมเอเชียโดยการพัฒนาหลักสูตรในภาษาสากลร่วมกับสถาบันที่มีชื่อเสียงในต่างประเทศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2ประวัติความเป็นมาของโรงแรม

ความหมายแต่เดิมนั้นคาว่า “โรงแรม” คือเป็นสถานที่รองรับนักท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นที่พักแรมระหว่างการเดินทางของนักท่องเที่ยวเท่านั้นสาหรับในปัจจุบันโรงแรมได้เพิ่มความสะดวกสบายมีการให้บริการด้านต่างๆเพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้บริการโดยมีองค์ประกอบหลายอย่างมากมายที่จะเป็นขั้นตอนประกอบเป็นโรงแรมขึ้นมาเริ่มจากสถานที่เงินสนับสนุนการออกแบบวางผังอาคารการออกแบบตกแต่งภายในที่เหมาะสมและถูกต้องการดาเนินการในงานส่วนอื่นๆที่จะสนับสนุนเป็นองค์ประกอบของโรงแรมโรงแรมในปัจจุบันมีรูปร่างรูปทรงและโครงสร้างที่มั่นคงสวยงามเพื่อดึงดูดลูกค้ารวมทั้งการให้บริการที่มีต่อลูกค้าเป็นสาคัญในการดาเนินการธุรกิจโรงแรมค่อนข้างโยงใยรวมทั้งธุรกิจอื่นๆเข้าไว้ด้วยกันจะเห็นได้ว่าความสาคัญของโรงแรมนั้นมิได้เป็นเพียงสถานที่รองรับการเดินทางเช่นในอดีตที่ผ่านมาหากแต่ความหมายของโรงแรมในปัจจุบันครอบคลุมไปถึงการทาธุรกิจการติดต่อการพบปะสังสรรค์และการใช้ประโยชน์ทางด้านอื่นๆได้อีกมากมาย

ยุคแรกของธุรกิจโรงแรม

ธุรกิจโรงแรมเริ่มเกิดขึ้นครั้งแรกในประเทศอังกฤษเรียกว่า “INN” มีสภาพเป็นที่พักค้างคืนและที่พักรับประทานอาหารของผู้ที่เดินทางมาจากแดนไกลใช้เป็นที่พักผ่อนชั่วคราวและเมื่อถึงเวลาที่ต้องไปผู้เดินทางก็อาจมีการให้เงินหรือทรัพย์สินตอบแทนแก่เจ้าของบ้านตามสมควรต่อมาได้มีการดัดแปลงบ้านให้มีสภาพเป็นโรงเตี๊ยมโดยจัดสถานที่สาหรับนอนและรับประทานอาหารออกเป็นสัดส่วนผู้เป็นเจ้าของสถานที่ก็จะเรียกว่า “INN KEEPER” ก็จะเรียกค่าบริการจากผู้เดินทางเป็นค่าตอบแทนนอกจากที่อังกฤษแล้วก็ยังมีที่พักคนเดินทางที่เรียกว่า “TAVERN” ในประเทศกรีซมีสตรีคอยให้การปรนนิบัติและมีการบรรเลงดนตรีขับกล่อมต่อมาในยุคอาณาจักรโรมันรุ่งเรือง (ค.ศ. 079) ได้มีการจัดรูปแบบการดาเนินธุรกิจโรงแรมอย่างเต็มที่แต่ในปีค.ศ. 500 กิจการโรงแรมก็เสื่อมลงเมื่อถึงช่วงเวลาของยุคประติวัติสังคม (SOCIAL EVOLUTION) ก็เป็นระยะพื้นตัวของธุรกิจโรงแรมอีกครั้งและเริ่มกลายเป็นอาชีพที่มั่นคงและแพร่หลาย

ตามที่ได้กล่าวมาข้างต้นจึงถือได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจโรงแรมในระยะแรกจนถึงช่วงที่ได้รับการพัฒนาระบบโรงแรมของประเทศอังกฤษและอเมริกาเริ่มเป็นที่ยอมรับและเป็นต้นแบบของการดาเนินธุรกิจโรงแรมในสมัยต่อมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สาหรับคาว่า "HOTEL" จากหลักฐานที่น่าจะเป็นไปได้คือเมื่อสมัยที่ยังไม่มีการดาเนินการธุรกิจโรงแรมอย่างแท้จริงนั้นเจ้าของบ้านเป็นผู้ต้อนรับด้วยตนเองเรียกว่า "HOST" ซึ่งเป็นคาที่มาจากคาว่า "HOSTIALITY" ซึ่งแปลว่าความอารีต่อมาธุรกิจนี้ได้เจริญขึ้นอย่างมากจึงเกิดความจาเป็นที่จะต้องเจาะจงธุรกิจที่เกี่ยวกับการบริการห้องพัก,อาหารและเครื่องดื่มลงไปจึงเรียกธุรกิจนี้ว่า "HOSTEL" และต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงให้เรียกได้ง่ายและกระชับขึ้นเป็นคาว่า "HOTEL" เป็นต้นมา

สรุปได้ว่า "โรงแรม (HOTEL)" หมายถึงสถานที่ประกอบการเชิงการค้าที่เจริญขึ้นอย่างจริงจังตามความก้าวหน้าของธุรกิจจึงเกิดความจาเป็นที่จะต้องเจาะจงธุรกิจที่เกี่ยวกับการบริการห้องพักอาหารและเครื่องดื่มฯลฯเพื่อให้บริการแก่นักเดินทางและได้มีการเรียกธุรกิจนี้ว่า "HOTEL" เป็นต้นมา

ประวัติธุรกิจโรงแรมในประเทศไทย

ในสมัยก่อนเมื่อคนไทยมีความจำเป็นที่จะต้องเดินทางไปพักหรือค้างแรมนอกบ้านก็มักจะพักตามบ้านญาติพี่น้องหรือคนรู้จักและพักตามศาลาวัดที่มีอยู่ทั่วไปในระหว่างการเดินทางนอกจากนั้นผู้ที่เป็นหญิงก็ไม่นิยมการเดินทางเพราะเป็นการไม่สมควรและไม่ปลอดภัยจนกระทั่งเมื่อประมาณ 110 ปีที่ผ่านมาเริ่มมีการจัดที่พักชั่วคราวสาหรับผู้เดินทางซึ่งสันนิฐานว่าเริ่มต้นกันในสมัยที่มีการเล่นพนันหวยซึ่งตอนนั้นยังไม่ผิดกฎหมายผู้ที่อยู่ต่างจังหวัดจะเดินทางเข้ามาเล่นพนันในกรุงเทพฯซึ่งส่วนใหญ่ที่เล่นจะอยู่ที่สะพานเหล็กใกล้กับสะพานหันในปัจจุบันจะเปิดให้เล่นกันวันละ 3 เวลาคือเช้าบ่ายค่ำผู้ที่อยู่ไกลก็ไม่อาจที่จะกลับบ้านได้และการเดินทางในสมัยนั้นยังไม่สะดวกจึงต้องหาที่พักซึ่งนอกจากจะเป็นบ้านญาติหรือคนที่รู้จักแล้วก็ยังได้มีการจัดที่พักชั่วคราวไว้บริการใกล้บ่อนสาหรับผู้ที่มาเล่นการพนันด้วย

ที่พักที่จัดขึ้นมีลักษณะแบบห้องเปิดกันโดยตลอดสร้างเป็นแคร่ยกสูงแค่เข่าให้นอนเรียงแถวต่อๆกันไปโดยไม่มีการแบ่งแยกเป็นสัดส่วนต่อมาเมื่อมีผู้ใช้บริการมากขึ้นจึงเริ่มมีการแบ่งเป็นสัดส่วนโดยเฉพาะผู้ที่ต้องการความสะดวกสบายต่อมาได้มีการปรับปรุงเป็นห้องแถวชั้นเดียวและสองชั้นการเรียกเก็บค่าบริการก็จะสูงขึ้นตามลาดับแต่ก็ยังอยู่ใกล้ๆกับสถานที่เล่นการพนันเช่นเดิมโดยเป็นที่แพร่หลายและเรียกว่า "ที่พักคนเดินทาง"

ในสมัยสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ได้มีชาวต่างประเทศเข้ามาเปิดกิจการโรงแรมในประเทศไทยได้แก่ Captain James White , Carter and Howard C.Wo

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thomas และ Lewis ซึ่งลงโฆษณาสถานที่พักในหนังสือพิมพ์ชื่อ Bangkok Calenderของหมอบรัดเลย์(D.R.Bradley) ซึ่งเป็นหมอสอนศาสนาชาวอเมริกันที่เดินทางเข้ามาอยู่ในเมืองไทยตั้งแต่ปีพ.ศ. 2378

ปีพ.ศ.2419 ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 5) ได้มีการสร้างโรงแรมใหม่ขึ้นที่ตำบลคอกควายซึ่งสันนิฐานว่าเป็นโรงแรมโอเรียลเต็ลในปัจจุบันซึ่งในสมัยนั้นเป็นเพียงอาคารไม้ชั้นเดียวสร้างขนานกับริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพะยา

ต่อมาในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) พระองค์ทรงเคยไปศึกษาณประเทศอังกฤษ (ในสมัยดารงพระยศเป็นสมเด็จพระยุพราชเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธ) นั้นเมื่อสาเร็จการศึกษาแล้ว (พ.ศ.2455) ได้เสด็จกลับโดยผ่านประเทศสหรัฐอเมริกาพระองค์ทรงเห็นกิจการโรงแรมของต่างประเทศหลายแห่งเมื่อเสด็จขึ้นครองราชย์พระองค์ทรงมีพระราชดารัสที่จะให้มีการดาเนินกิจการโรงแรมขึ้นในประเทศจึงมอบหมายให้พลเอกพระเจ้าบรมวงศ์เธอกรมพระกำแพงเพชรอัครโยธินซึ่งเป็นผู้บัญชาการรถไฟในขณะนั้นได้สร้างโรงแรมหัวหินซึ่งเป็นโรงแรมชายหาดแห่งแรกของประเทศไทยและพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯได้ทรงพระราชทานวังพญาไทเพื่อดัดแปลงเป็นโรงแรมแห่งใหม่แต่พระองค์เสด็จสวรรคตก่อนจะดำเนินการเสร็จโรงแรมดังกล่าวได้ดาเนินการเสร็จในสมัยพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 7) ถือเป็นโรงแรมเดอลุกซ์แห่งแรกในประเทศและได้รับการยกย่องว่าเป็น PALACE HOTEL ที่ยอดเยี่ยมที่สุด

โรงแรมที่เกิดขึ้นในสมัยต่อมาคือโรงแรมรัตนโกสินทร์โรงแรมทรอคราเดโรและต่อมารัฐบาลได้เห็นความสาคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนี้จึงได้สนับสนุนอย่างเต็มที่โดยดำเนินกิจการโรงแรมเป็นตัวอย่างคือโรงแรมเอราวัณเพื่อต้อนรับแขกรัฐบาลเองและแขกต่างประเทศเพื่อต้องการที่จะสนับสนุนภาคเอกชนให้ดาเนินธุรกิจนี้โดยรัฐบาลได้ดาเนินการโฆษณาประเทศไทยและแหล่งท่องเที่ยวไปทั่วโลกขณะเดียวกันก็ได้เปิดหน่วยงานของรัฐบาลขึ้นคือองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (อ.ส.ท.) ในสมัยนั้นเพื่อสนับสนุนภาคเอกชนอย่างจริงจังทุกๆด้าน

2.3การแบ่งประเภทของโรงแรม

การแบ่งระดับของโรงแรม (RESORT HOTELCLASSIFICATION)

การแบ่งระดับของโรงแรมเพื่อให้แขกสามารถมองสภาพโรงแรมอย่างกว้างๆเป็นแนวทางให้แขกเลือกโรงแรมที่จะเข้าพักได้ตามต้องการการแบ่งระดับโรงแรมแตกต่างกันออกไปในแต่ละประเทศบางแห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้วิธีการแบบง่ายๆโดยเน้นจุดสาคัญๆเช่นราคาห้องพักขนาดของโรมแรมแต่บางประเทศคานึงจุดสาคัญมากมาย

วิธีการจัดระดับของโรงแรมที่นิยมอันเป็นแนวทางอย่างกว้างๆพิจารณาจากสิ่งเหล่านี้คือ

1. ราคาคือราคาต่อห้องต่อคืนเพื่อเป็นแนวทางให้แขกมองอย่างกว้างๆตามกาลังเงินที่จะต้องจ่าย
2. สถานที่ตั้งอาจจะใช้พื้นฐานการจัดระดับตามเขตอันเป็นสถานที่ตั้งของโรงแรมเช่นอยู่ใจกลางเมืองชานเมืองรอบนอกชายทะเลเป็นต้น
3. ขนาดของโรงแรมขนาดของโรงแรมเป็นปัจจัยสาคัญอย่างหนึ่งเพื่อเป็นแนวทางให้แขกรู้ว่ามีสิ่งอานวยความสะดวกมากน้อยเพียงใดเช่นโรงแรมขนาดใหญ่มักจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกมากกว่าโรงแรมขนาดเล็กแต่แขกบางกลุ่มอาจชอบโรงแรมขนาดเล็กเนื่องจากจะได้รับการบริการที่อบอุ่นกว่าโรงแรมขนาดใหญ่ๆ
4. สิ่งอานวยความสะดวกประเภทต่างๆสิ่งอานวยความสะดวกที่ให้บริการแขกเป็นปัจจัยสาคัญอีกอย่างหนึ่งในการเลือกใช้บริการของแขกโรงแรมจึงจำเป็นต้องแจ้งให้ทราบว่ามีสิ่งอานวยความสะดวกต่างๆเช่นสระว่ายน้ำสนามเทนนิสห้องอาหารบาร์ห้องประชุมเป็นต้น
5. มาตรฐานมาตรฐานเป็นสิ่งที่บอกค่อนข้างยากไม่เหมือนกับราคาขนาดของโรงแรมหรือสิ่งอานวยความสะดวกซึ่งสามารถบ่งชี้คุณภาพของโรงแรมได้อย่างชัดเจนคุณภาพของการให้บริการแก่แขกอาหารที่เสิร์ฟการต้อนรับเป็นเครื่องตัดสินว่ามีมาตรฐานเพียงใดโรงแรมที่มีมาตรฐานที่ดีประเทศหนึ่งอาจมีมาตรฐานกลางของอีกประเทศหนึ่งก็ได้ฉะนั้นมาตรฐานของการบริการของโรงแรมต่างๆจึงนิยมเปรียบกับประเทศนั้นๆ

ประเภทของโรงแรม(TYPE OF HOTEL ACCOMENDATION)

การแบ่งประเภทของโรงแรมแบ่งได้หลายวิธีตามหลักวิชาการดังนี้

1. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้ง
2. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะการดำเนินงาน
3. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม
4. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม
5. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก
6. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่เข้าพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การแบ่งประเภทของของโรงแรมในแต่ละประเภทนั้นสามารถแยกตามแต่ละลักษณะออกได้ดังนี้

1. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ตั้งแบ่งเป็น 4 ประเภท

1.1 โรงแรมในเมือง (CITY HOTEL)

คือโรงแรมในเมืองใหญ่ๆที่มีความสาคัญทางด้านธุรกิจการค้าการทูตรวมทั้งการท่องเที่ยวโรงแรมประเภทนี้จะให้ความสะดวกสบายต่างๆครบครันแก่ผู้มาพักและบุคคลภายนอกเช่นร้านอาหารภัตตาคารหรือบริการสาหรับนักธุรกิจเช่นศูนย์ธุรกิจ (BUSINESS CENTER)

1.2 โรงแรมในเมืองเล็ก (SMALLER CITY HOTEL)

คือโรงแรมที่อยู่ในเมืองที่ห่างไกลจากชุมชนเมืองใหญ่อยู่ในชนบทและแหล่งท่องเที่ยวที่สาคัญทางประวัติศาสตร์

1.3 โรงแรมสาหรับการพักผ่อนตากอากาศ (RESORT HOTEL)

คือโรงแรมที่ตั้งขึ้นเพื่อเป็นที่พักผ่อนตากอากาศตั้งอยู่สถานที่เป็นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติเช่นชายทะเลเป็นต้นมีการบริการด้านต่างๆเช่นเดียวกับโรงแรมในเมืองทั่วไปและมีสิ่งอานวยความสะดวกอย่างครบครัน

1.4 โรงแรมท่าอากาศยาน (AIRPORTS HOTEL)

โรงแรมประเภทนี้ต้องมีจำนวนห้องพักไม่ต่ากว่า 100 ห้องมีภัตตาคารคอฟฟี่ช็อฟห้องจัดเลี้ยงโรงแรมท่าอากาศยานเป็นที่นิยมการจัดเลี้ยงประชุมซึ่งเป็นคู่แข่งโรงแรมในเมือง

2. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามลักษณะที่ดำเนินการ

2.1 ลักษณะอเมริกา (AMERICA – PLAN HOTEL) คือโรงแรมที่คิดอัตราค่าห้องพักรวมค่าอาหารด้วยซึ่งอาจจะเป็น 2-3 มื้อ (ไม่ยกเว้นกรณีที่แขกไม่มารับบริการอาหาร) เพื่อเป็นการอานวยความสะดวกให้แก่แขกผู้เข้าพัก

2.2 ลักษณะยุโรป (EUROPE – PLAN HOTEL) คือโรงแรมที่คิดอัตราราคาค่าห้องพักไม่รวมกับค่าอาหารด้วยส่วนค่าอาหารแขกที่พักจะรับบริการจะต้องเสียเพิ่ม

2.3 ลักษณะผสม (DUAL – PLAN HOTEL) คือโรงแรมที่จัดบริการไว้ทั้ง 2 อย่างแรกตามที่กล่าวมาแขกเข้าพักสามารถรับการบริการแบบไหนก็ได้

3. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามมาตรฐานของโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1 โรงแรมชั้นพิเศษ (LUXURY HOTEL) มีส่วนที่ให้บริการต่างๆมากมายและพิเศษครบครัน

3.2 โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS HOTEL)มีส่วนที่ให้บริการและความสะดวกสบายอย่างครบครันมีการจัดการด้านการบริการและส่วนประกอบต่างๆเป็นอย่างดีมีระบบการบริการที่ซับซ้อนมากมาย

3.3 โรงแรมชั้นสอง(SECOND CLASS HOTEL) ลักษณะการบริการและส่วนประกอบต่างๆด้อยกว่าโรงแรมชั้นหนึ่ง

3.4 โรงแรมชั้นสาม (THIRD CLASS HOTEL)ลักษณะการบริการและส่วนประกอบที่อานวยความสะดวกต่างๆมีน้อยหรือบางส่วนก็ไม่มี

3.5 โรงแรมชั้นสี่ (CHEAP HOTEL) เป็นโรงแรมราคาถูกให้บริการด้านที่พักค้างคืนหรือห้องนอนเพียงเท่านั้น

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยโดยกองวิชาการได้แบ่งชนิดตามมาตรฐานโรงแรมออกเป็น 5 อันดับเช่นกันโดยกาหนดจานวนดาวสาหรับโรงแรมระดับต่างๆมีเกณฑ์ในการกาหนดแตกต่างกันเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานต่างๆ โดยเฉพาะคณะส่งเสริมการลงทุนพิจารณาดังนี้

1. โรงแรมระดับพิเศษ (DELUXE) 5 ดาว

   โรงแรมขนาดใหญ่ประเภทหรูซึ่งมามาตรฐานสากลระดับสูงสุดในทุกด้านคือทั้งห้องพักอาหารและสิ่งอานวยความสะดวกต่างๆ

2. โรงแรมชั้นหนึ่ง (FIRST CLASS) 4 ดาว

   โดยทั่วไปจะเป็นโรงแรมขนาดใหญ่ที่ตกแต่งดีเป็นพิเศษมีมาตรฐานสูงในด้านบริการและความสดวกสบายอาจมีห้องอาหารมากกว่า 1 ห้อง

3. โรงแรมนักท่องเที่ยว (TOURIST CLASS) 3 ดาว

   ได้แก่โรงแรมที่ตกแต่งดีห้องพักกว้างขึ้นและมีสิ่งอานวยความสะดวกต่างๆมากขึ้นส่วนใหญ่จะมีห้องน้าในตัวโดยมีอ่างอาบน้าด้วยมีบริการด้านอาหารครบเครื่องขึ้นแต่อาจไม่เปิดจาหน่ายแกบุคคลภายนอกสาหรับมื้อเที่ยงและในวันสุดสัปดาห์

4. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS) 2 ดาว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้แก่โรงแรมที่มีมาตรฐานด้านห้องพักสูงกว่ากลุ่มดาวเดียวมีห้องพักที่มีห้องอาบน้ำในตัวอยู่บ้าง ในห้องพักอาจมีโทรศัพท์และโทรทัศน์ให้ด้วยมีอาหารให้เลือกมากอย่างกว่าแต่ก็อาจไม่ให้บริการแก่บุคคลภายนอกเช่นเดียวกับกลุ่มดาวเดียว

5. โรงแรมระดับประหยัด (ECONOMY CLASS) 1 ดาว

หมายถึงโรงแรมซึ่งมีขนาดเล็กๆที่มีสิ่งอานวยความสะดวกและเฟอร์นิเจอร์แบบง่ายๆและพอใช้ได้ ห้องพักทุกห้องมีน้ำร้อนและน้ำเย็นพร้อมห้องอาบน้ำและห้องส้วมพอเพียง (เป็นแบบที่แขกหลายห้องใช้ห้องน้ำร่วมกัน) มีบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มสาหรับผู้พักแต่อาจไม่บริการแก่บุคคลภายนอกโรงแรมกลุ่มนี้จะมีบรรยากาศเป็นกันเองและส่วนมากเจ้าของโรงแรมจะเป็นผู้ดูแลบริหารงานเอง

4. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามขนาดของโรงแรม

แบ่งประเภทของโรงแรมโดยถือห้องพักเป็นเกณฑ์พิจารณา

4.1 โรงแรมขนาดใหญ่

เป็นโรงแรมที่มีจานวนห้องพักตั้งแต่ 300 ห้องขึ้นไปเป็นโรงแรมที่จัดอยู่ในมาตรฐานสากลมีการดาเนินกิจการที่ซับซ้อนเป็นโรงแรมที่มีเครือข่ายการดาเนินการขยายเขตไปตามเมืองหรือต่างประเทศ

4.2 โรงแรมขนาดกลาง

เป็นโรงแรมที่มีห้องพักไม่เกิน 300 ห้องเป็นโรงแรมที่จัดให้มีบริการที่ได้มาตรฐานแต่ถ้าตั้งอยู่ในสถานที่ต่างอากาศถือได้ว่าเป็นโรงแรมขนาดใหญ่แห่งหนึ่งก็ได้เนื่องจากจานวนห้องพักมากกว่า 100 ห้อง

4.3 โรงแรมขนาดเล็ก

เป็นโรงแรมที่มีห้องไม่เกิน 100 ห้องโรงแรมประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นการดาเนินการโดยสมาชิกภายในครอบครัวส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในชนบทหรือโรงแรมที่ตั้งอยู่ระหว่างเส้นทางการเดินทาง

5. การแบ่งประเภทของโรงแรมตามระยะเวลาการเข้าพัก

5.1 TRANSIDENT HOTEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือโรงแรมที่แขกใช้บริการในการพักชั่วคราวหรือมีระยะเวลาสั้นๆเข้าพักเพียงวันเดียวไม่มีการจองล่วงหน้ามีที่จอดรถประมาณ 50 ที่โรงแรมประเภทนี้ส่วนมากจะอยู่นอกเมืองซึ่งเป็นเส้นทางไปยังเมืองอื่นแขกที่พักจะมาพักผ่อนชาระร่างกายหรือพักรถเท่านั้นตัวอย่างเช่นโมเต็ล (ซึ่งตรงกับความหมายว่าโรงแรมม่านรูดของไทยแต่จุดประสงค์การใช้เหมือนกัน)

5.2 RESIDENT HOTEL

คือโรงแรมที่แขกผู้มาพักมาดาเนินการที่ต้องใช้เวลาทาสัญญาซึ่งต้องใช้เวลาการเข้าพักยาวนานเป็นเดือนหรือนานกว่านั้นโรงแรมประเภทนี้มีวัตถุประสงค์เสนอบริการที่ดีมีสิ่งอานวยความสะดวกที่พร้อมอัตราค่าเข้าพักเป็นรายเดือนหรือรายปี

5.3 RESORT HOTEL

คือโรงแรมที่แขกผู้เข้ามาพักต้องการพักผ่อนหรือพักฟื้นคนไข้โดยมากจะอยู่บริการตามสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวที่มาพักผ่อนมีระยะเวลากรเข้าพักตั้งแต่ 3 วันไปจนถึง 30 วันทั้งนี้ต้องขึ้นอยู่กับฤดูกาลเช่นโรงแรมแถบภูเก็ตสมุยและพัทยาจะเต็มหมดในช่วงเดือนเมษายน – พฤษภาคม รวมทั้งวันหยุดสุดสัปดาห์มีการจัดให้บริการต่างๆมากมายตลอดจนมีการละเล่นการแสดงสนุกสนานหรือจัดทัวร์ต่างๆด้วย

5.4 COMMERCIAL HOTEL

คือโรงแรมที่ตั้งอยู่ในเมืองใหญ่ๆเมืองสาคัญอยู่ตามย่านธุรกิจต่างๆระยะเวลาการเข้าพักจะอยู่ 1 – 5 วันแต่ส่วนใหญ่จะอยู่ราว 3 – 5 วัน

6. การแบ่งชนิดโรงแรมตามลักษณะการเข้าพัก

6.1 BUSSINESS

คือโรงแรมสาหรับนักธุรกิจโดยมากจะอยู่ตามเมืองใหญ่ผู้มาพักจะดาเนินธุรกิจส่วนตัวเช่นมาประชุมสัมมนาเป็นต้น

6.2 TOURIST HOTEL

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คือโรงแรมสำหรับนักท่องเที่ยวเพื่อมาพักผ่อนหรือท่องเที่ยวโดยมากจะอยู่ตามสถานที่ตากอากาศทั่วไป

6.3 SPORTS

คือโรงแรมสำหรับนักกีฬาเมื่อมาแข่งขันตามวาระต่างๆมักอยู่ใกล้กับสถานที่ที่มีการแข่งขัน

นอกจากนั้นการแบ่งชนิดโรงแรมดังกล่าวแล้วยังมีการแบ่งชนิดโรงแรมอีกอย่างหนึ่งคือการแบ่งประเภทโรงแรมตามแบบยุโรปมีการดาเนินการคล้ายกันกับชนิดของโรงแรมที่กล่าวมาแล้วแต่แตกต่างไปตามวัตถุประสงค์ยุโรปมีความเจริญก้าวหน้าด้านกิจการโรงแรมมากที่สุดพอแบ่งประเภทโดยสังเขปดังนี้

- COMMERCITAL HOTEL เป็นโรงแรมธุรกิจมักตั้งอยู่ใจกลางเมืองหลวงที่ทีกิจการการค้าใหญ่ๆหรือท่าเมืองต่างๆโรงแรมประเภทนี้มักมีที่ประชุมอยู่ด้วย

- RESIDENT HOTEL คือโรงแรมท่องเที่ยวมักอยู่ในเมืองหลวงหรือเมืองที่มีความสาคัญในการท่องเที่ยวเช่นมีสถาปัตยกรรมสาคัญต่างๆ

- RESORT HOTEL โรงแรมที่ตั้งอยู่ตาสถานที่พักผ่อนมีธรรมชาติงดงามเช่นชายทะเลริมหาดภูเขาเทือกเขาที่มีหิมะและสถานที่เล่นสกี

- SEASONAL HOTEL คือโรงแรมที่เปิดในช่วงของฤดูกาลการท่องเที่ยวมักเปิดช่วง

ระหว่างเดือนตุลาคม – พฤษภาคมเพื่อใช้เล่นสกีและปิดในช่วงฤดูร้อน

- PENSION คือที่พักคนชรามักอยู่ในชนบทที่มีบรรยากาศที่ดี

- HOSPITAL คือโรงพยาบาลเป็นสถานพยาบาลที่มีการบริการบางส่วนคล้ายกับโรงแรม

- BAHOTEL คือโรงแรมขนาดเล็กมีเฉพาะในยุโรปและอเมริกาเหนือ

- HIPOTEL คือสถานที่พักบริเวณที่มีสนามกีฬาขนาดใหญ่อาจเป็นส่วนหนึ่งของสถานที่เก็บตัวของนักกีฬา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- TERMAL คือที่พักที่มีแหล่งน้ำแร่ธรรมชาติมีการบริการอาบน้ำแร่และการบริการเหมือนโรงแรมทั่วไป

- BETRW HOUSE คือบ้านพักที่อยู่ในชนบท

- REST HOUSE คือบ้านพักที่เป็นบังกะโลมักตั้งอยู่ในสถานที่พักผ่อนทางธรรมชาติที่งดงามสำหรับผู้มาพักเป็นครอบครัวหรือต้องการความเป็นส่วนตัว

2.4การแบ่งหน่วยงานภายในโรงแรม

การจัดองค์กรหมายถึงการจัดแบ่งคนทางานโดยกาหนดหน้าที่และความรับผิดชอบให้ทาเป็นแผนกๆแต่ละงานจะสอดรับกันในฐานะเป็นองค์กรเดียวกันจาเป็นต้องให้สายงานบังคับบัญชาชัดเจนและมีการสื่อความที่ดีด้วยลักษณะการจัดองค์กรจะเป็นรูปใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับโรงแรมแต่ละแห่งว่าเป็นโรงแรมประเภทไหนและมีขนาดใหญ่หรือเล็กแค่ไหนด้วย

2.4.1 พนักงานและฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญ(STAFF AND MAJOR DEPARTMENT)

โรงแรมมีลักษณะเป็นอุตสาหกรรมไม่สามารถที่จะดาเนินการและบริหารโดยคนเดียวได้จำเป็นต้องมีผู้รับผิดชอบปฏิบัติในหน้าที่ต่างๆกันร่วมมือกันดาเนินการไปสู่ความสาเร็จสาหรับการบริหารโรงแรมในปัจจุบันเราอาจแบ่งประเภทได้ดังนี้พนักงานของโรงแรมแบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ

1. ระดับผู้กาหนดนโยบายและผู้ควบคุมนโยบายไปปฏิบัติคือผู้จัดการทั่วไปและระดับหัวหน้าฝ่ายหรือแผนกต่างๆ (GENERAL MANAGER AND DEPARTMENT HEAD)
2. ระดับรองและผู้ช่วยหัวหน้าหรือแผนก (SUB AND ASSISTANT DEPARTMENT HEADS)
3. ระดับหัวหน้า (SUPERVISOR)
4. พนักงานทั่วไป (GENERAL STAFF)

ฝ่ายหรือแผนกที่สำคัญของโรงแรมแบ่งเป็น 6 ฝ่ายคือ

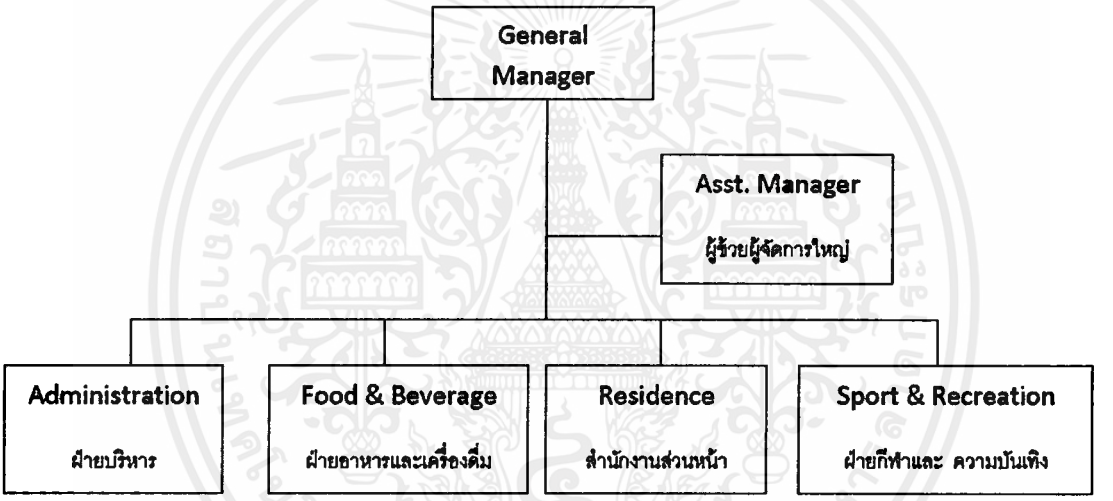
1. ฝ่ายจัดการและอานวยการ (MANAGER AND ADMINISTATIO)
2. ฝ่ายบริการส่วนหน้าของโรงแรม (FRONT OFFICE)
3. ฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD AND BEVERAGE DEPARTMENT)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ฝ่ายแม่บ้าน (HOUSE KEEPING)
5. ฝ่ายครัว (KITCHEN)
6. ฝ่ายช่าง (ENGINEERING DEPARTMENT)

2.5 โรงแรมประเภทรีสอร์ท

โรงแรมประเภทรีสอร์ทสายงานการบริหารและการจัดหน่วยงานจะแตกต่างจากโรงแรมขนาดใหญ่เล็กน้อยเนื่องจากรีสอร์ทเป็นโรงแรมประเภทที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับสุขภาพและการพักผ่อนมาก ดังนั้นจึงมีการเน้นในให้บริการสูงและจะมีการจัดกิจกรรมและสันนทนาการต่างๆระหว่างวันที่อยู่ในรีสอร์ทดังนั้นจึงมีการแบ่งแผนกในเฉพาะด้านออกไปอีก

จะเห็นได้ว่าการแบ่งหน่วยงานภายในโรงแรมก็จะขึ้นอยู่กับขนาดของโรงแรมสาหรับโรงแรมขนาดเล็กการจัดองค์กรจะเป็นลักษณะง่ายๆและจะเป็นการติดต่อระหว่างตัวพนักงานกับผู้จัดการโดยตรงแลพนักงานสามารถติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นได้เองด้วย

แผนกงานและบุคลากรในรีสอร์ท

Hotel Personnel

ธุรกิจหลักๆของโรงแรมโดยทั่วไปได้แก่การให้เช่าห้องพักและขายอาหาร/เครื่องดื่มดังนั้น

แผนกงานที่ถือว่าเป็นงานหลักของโรงแรม (line departments) จึงมี 2 กลุ่มคือกลุ่มห้องพักกับกลุ่มอาหาร/เครื่องดื่มซึ่งได้แก่แผนกต้อนรับแผนกแม่บ้านแผนกบริการอาหารเครื่องดื่มแผนกครัวนอกจากนั้นถือเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานช่วยหรืองานสนับสนุน (staff หรือ auxiliary departments) ที่สนับสนุนให้การขายห้องพักและอาหาร/เครื่องดื่มเป็นไปด้วยดี

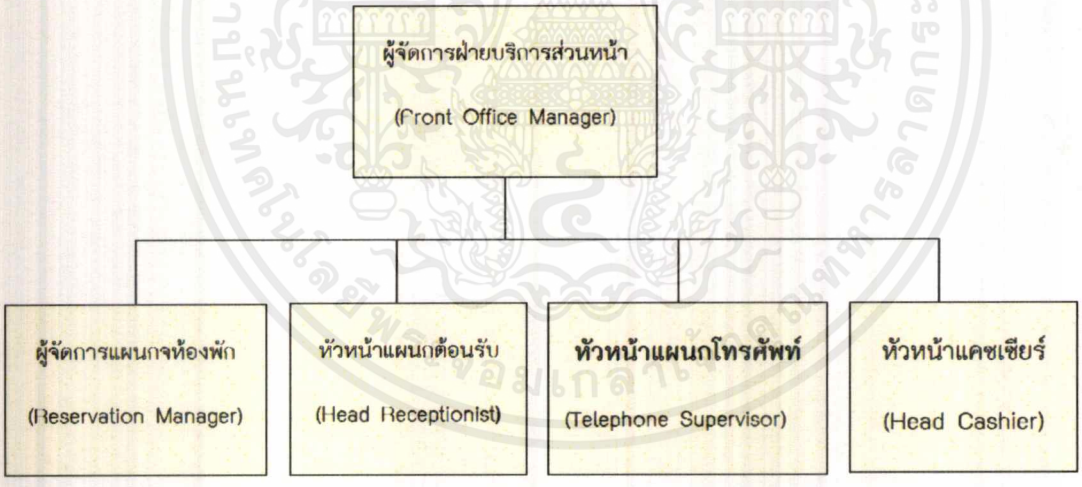
การวิเคราะห์งานและบุคลากรของแต่ละแผนก

1. แผนกต้อนรับ

ฝ่ายบริการส่วนหน้ามีหน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการขายตรวจสอบข้อมูลการจองห้องพักและขอให้แขกลงทะเบียนแล้วจึงจ่ายห้องสานักงานส่วนหน้านั้นอาจเปรียบได้กับศูนย์รวมเส้นประสาทของโรงแรมทีเดียวและมีบทบาทสาคัญยิ่งในการติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นๆ

1.1 ผู้จัดการส้านักงานส่วนหน้า(Front Office Manager)

มีหน้าที่ดูแลควบคุมให้การดาเนินงานของแผนกต้อนรับเป็นไปโดยราบรื่นและมีประสิทธิภาพนอกจากนี้ยังต้องเกี่ยวข้องกับการคัดเลือกเข้าทางานและให้การฝึกอบรมวางงบประมาณของแผนกและควบคุมการใช้จ่ายให้เป็นไปตามนั้น

1.2 พนักงานต้อนรับ (Receptionist)

พนักงานต้อนรับจะต้องทักทายและให้การต้อนรับแขกอันเป็นขั้นตอนที่สาคัญมากลงทะเบียนแขกและจ่ายห้องจ่ายกุญแจตอบข้อสอบถามและจัดการเกี่ยวกับเรื่องที่แขกไม่พอใจเตรียมบิลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายของแขกติดต่อประสานงานกับแผนกอื่นในเรื่องต่างๆที่เกี่ยวกับแขกนอกจากนี้ยังมีหน้าที่ต้องช่วยโรงแรมในการขายบริการต่างๆที่โรงแรมจัดไว้ขายแขกอีกด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 พนักงานสัมภาระ (Hall Porter)

พนักงานสัมภาระจะคอยต้อนรับแขกที่เข้ามาในโรงแรมให้ข้อมูลเกี่ยวกับโรงแรมพร้อมทั้งบอกทางไปยังจุดต่างๆในโรงแรมอีกด้วยหากเป็นแขกห้องพักก็จะช่วยขนสัมภาระต่างๆของแขกขึ้นไปที่ห้องพักเมื่อแขกจะเข้าพักและช่วยขนลงจากห้องพักเมื่อแขกจะกลับตาแหน่ง Hall Porter นี้ในเมืองไทยนิยมเรียกว่า Porter กลุ่มหนึ่งกับ Bell Boy หรือ Bellman โดยมีลักษณะงานคล้ายคลึงกันหัวหน้าพนักงานสัมภาระในภาษาอังกฤษเรียกว่า Bell Captain

ก. พนักงานเปิดประตู (Doorman)

มีหน้าที่หลักคือช่วยแขกเปิดประตูรถยนต์ขณะนารถเข้ามาถึงประตูใหญ่ของโรงแรมซึ่งอาจรวมถึงการเปิดประตูโรงแรมขณะแขกกาลังจะเดินเข้ามาก็ได้

ข. เจ้าหน้าที่อำนวยความสะดวก (Concierge)

มีหน้าที่ช่วยเหลือแขกตั้งแต่เรื่องสัมภาระการเรียกรถจองตั๋วละครจองทัวร์แนะนาสถานที่ท่องเที่ยวแนะนาร้านค้าที่แขกต้องการไปซื้อของฯลฯ

ค. เจ้าหน้าที่ดูแลแขกพิเศษ (Guest Relations Officer หรือ G.R.O.)

มีหน้าที่บางส่วนคล้าย Concierge แต่มุ่งที่จะให้แขกเกิดความรู้สึกว่าได้รับบริการเป็นส่วนตัวจริงๆ ดังนั้นในบางรายซึ่งเป็นแขกสาคัญ G.R.O. จะเป็นผู้พาแขกไปส่งที่ห้องพักด้วยตนเองเพื่อให้แขกเกิดความประทับใจบทบาทสาคัญอย่างหนึ่งคือการแก้ปัญหาเรื่องที่แขกไม่พอใจ

1.4 พนักงานสัมภาระภาคกลางคืน (Night Porter)

จะรับช่วงงานต่างๆของแผนกต้อนรับตั้งแต่ประมาณ 23.00 น. หรือ 24.00 น.และดูแลแทนจนถึงเช้าตรู่ของวันรุ่งขึ้นโดยจัดการดูแลแขกบางส่วนที่เข้ามาพักตอนดึกและบางส่วนที่เช็คเอาท์ตอนเช้ามืดด้วยดูแลการรับโทรศัพท์ดูแลตรวจตราความปลอดภัยทั่วไปจัดหาเครื่องดื่มและอาหารว่างให้แขกเดินเก็บใบสั่งอาหารเช้าที่แขวนไว้หน้าประตูห้องพักเพื่อให้แผนกครัวนาหนังสือพิมพ์สอดไว้ให้แขกตามห้องพักและถ้ามีการประชุมหรืองานเลี้ยงตอนเช้าก็ช่วยแผนกอาหารและเครื่องดื่มจัดเตรียมห้องที่จะจัดงาน

1.5 พนักงานรับโทรศัพท์ (Telephonistหรือ Telephone Operator)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีหน้าที่รับโทรศัพท์แล้วโอนไปตามบุคคลและแผนกต่างๆจดข้อความที่มีคนโทรศัพท์ถึงแขกที่บังเอิญไม่อยู่ในโรงแรมในขณะนั้นโทรศัพท์ปลุกแขกตามเวลาที่แขกสั่งไว้

1.6 เจ้าหน้าที่สำรองห้องพัก (Reservations Clerk)

มีหน้าที่ดูแลเรื่องการจองห้องพักของลูกค้าโดยจะต้องยืนยันการจองทางจดหมายหรือเทเล็กซ์หรือแฟ็กซ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

1.7 พนักงานแคชเชียร์ (Cashier)

รับผิดชอบในการออกใบเสร็จและเก็บเงินจากแขกรวมถึงบริการแลกเปลี่ยนเงินตราด้วย

2. แผนกประชาสัมพันธ์ (Public Relations)

พนักงานโรงแรมที่มีหน้าที่ที่ต้องติดต่อกับแขกถือได้ว่ามีบทบาทในเชิงประชาสัมพันธ์อยู่ด้วยแต่ในบางโรงแรมโดยเฉพาะโรงแรมขนาดใหญ่จะมีเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบงานด้านนี้โดยตรงเรียกว่าผู้จัดการแผนกประชาสัมพันธ์หรือเจ้าหน้าที่แผนกประชาสัมพันธ์

หน้าที่หลักๆของต้าแหน่งนี้มีดังนี้

- ดูแลเรื่องต่างๆที่เกี่ยวกับแขกสาคัญหรือที่นิยมเรียกกันว่าแขก V.I.P.

- ติดต่อและสร้างสัมพันธ์ที่ดีกับแขกของโรงแรมให้มากคนที่สุด

- ติดต่อและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อมวลชน

3. แผนกบริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food and Beverage Service)

พนักงานแผนกบริการอาหารและเครื่องดื่มจะแตกต่างจากพนักงานแผนกครัวอยู่อย่างหนึ่งคือแผนกบริการมีโอกาสติดต่อกับแขกโดยตรงในขณะที่แผนกครัวส่วนใหญ่จะไม่มีโอกาสเลยในกรณีของห้องอาหารเล็กๆที่มีพนักงานเสิร์ฟเพียง 2-3 คนงานในความรับผิดชอบของพนักงานเสิร์ฟจะมีขอบข่ายกว้างมากหน้าที่หลักๆจะเป็นดังนี้

- ตกแต่งหรือจัดแจงห้องอาหารให้ดูดีและสะดวกสบาย

- จัดวางโต๊ะเก้าอี้และอุปกรณ์เครื่องใช้บนโต๊ะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- รับจองโต๊ะจากลูกค้าที่โทรศัพท์เข้ามาสั่งจอง

- ต้อนรับลูกค้า

- รับออเดอร์หรือคาสั่งเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่มจากลูกค้า

- นำอาหารและเครื่องดื่มไปเสิร์ฟ

- เก็บโต๊ะเมื่อลูกค้ารับประทานอาหารเสร็จแล้ว

- กล่าวขอบคุณเมื่อแขกจะกลับหรือส่งแขก

- ทำความสะอาดห้องอาหาร

ห้องอาหารขนาดใหญ่จะมีเจ้าหน้าที่มากหน้าที่ความรับผิดชอบจึงแบ่งกระจายกันออกไปเป็นดังนี้

3.1 ผู้จัดการห้องอาหาร (Restaurant Manager)

ดูแลรับผิดชอบห้องอาหารทุกเรื่องวาง/กาหนดมาตรฐานของการบริการ

3.2 หัวหน้าพนักงานเสิร์ฟ (ชาย Head Walter/ หญิง Head Waitress)

มีหน้าที่ดูแลควบคุมการทางานของพนักงานเสริฟในเขตความรับผิดชอบของตน

3.3 พนักงานเสิร์ฟอาวุโสประจำเขต (Station Walter/Station Waitress)

มีหน้าที่เสริฟในเขตของตนคอยปรับเปลี่ยนอุปกรณ์บนโต๊ะให้เหมาะกับอาหาร

3.4 ผู้ช่วยพนักงานเสิร์ฟ (Commis Walter/Commis Waitress)

มีหน้าที่ช่วยบริการด้านอาหารจัดโต๊ะเคลียร์โต๊ะยกอาหารจากครัวมาห้องอาหาร

3.5 พนักงานเสิร์ฟเหล้า (Wine Waiter/Wine Waitress)

รับออเดอร์เกี่ยวกับเหล้าหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

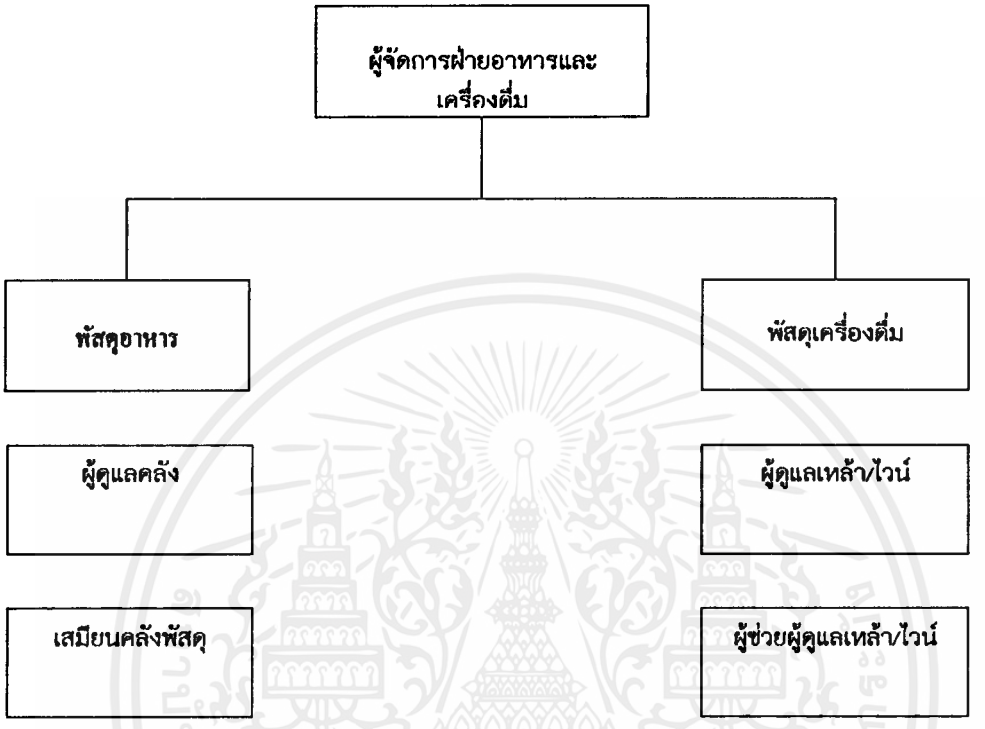
3.6 พนักงานเก็บเงินหรือแคชเชียร์ (Cashier)

รับผิดชอบในการออกใบเสร็จและเก็บเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 พนักงานประจำบาร์ขายเหล้า (Barperson, Barman/Barmaid, Bartender)

พนักงานจะต้องมีความรู้ความชานาญเกี่ยวกับสุรานอกจากนี้ต้องเป็นคนช่างพูดคุย

4. แผนกจัดเลี้ยง (The Catering Department)

แผนกจัดเลี้ยงจะบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มเหมือนกับแผนกอาหารและเครื่องดื่มแต่มีส่วนแตกต่างกันอยู่โดยแผนกอาหารและเครื่องดื่มจะดูแลห้องอาหารซึ่งเป็นการบริการแขกกลุ่มย่อยๆในขณะที่แผนกจัดเลี้ยงจะต้องเตรียมการและบริการคนครั้งละมากๆ

5. แผนกแม่บ้าน (House keeping หรือ Accommodation Services)

แผนกแม่บ้านรับผิดชอบความสะอาดเรียบร้อยของที่พักและแขกหรือผู้มาใช้บริการจะได้รับผลโดยตรงจากคุณภาพของงาน

ตำแหน่งงานในแผนกแม่บ้านโดยทั่วไปจะมีดังนี้

5.1 หัวหน้าแผนกแม่บ้าน (Executive Housekeeper)

การตรวจสอบงานส่วนต่างๆของแผนกว่าได้มาตรฐานหรือไม่ควบคุมงบประมาณ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 หัวหน้าแม่บ้าน (Head housekeeper)

ดูแลตรวจตราการทางานของผู้ช่วยแม่บ้านหรือแม่บ้านประจาฟลอร์

5.3 แม่บ้านประจ้าฟลอร์หรือผู้ช่วยแม่บ้าน (Floor housekeeper)

ดูแลการทางานของพนักงานทาความสะอาดเฉพาะที่ฟลอร์ใดฟลอร์หนึ่ง

5.4 พนักงานดูแลห้องพัก (Room Attendant)

มีหน้าที่ทาความสะอาดและให้บริการต่างๆที่เกี่ยวกับการเข้าพักของแขก

5.5 พนักงานยกของ/ท้าความสะอาด (Houseporter)

มีหน้าที่ยกเฟอร์นิเจอร์หนักๆหรือนาขยะไปทิ้ง

5.6 หัวหน้าห้องผ้า (Linen Room Supervisor)

ต้องรับผิดชอบผาทุกชนิดที่ใช้ในห้องพักแขกผ้าห้องอาหารและเครื่องแบบพนักงาน

6. แผนกบริการทั่วไป (Uniformed Service)

แผนกงานที่ให้บริการเบ็ดเตล็ดต่างๆแก่แขกแต่เป็นงานที่ให้บริการเป็นส่วนตัวแก่แขกมากที่สุด แผนกหนึ่งของโรงแรมตาแหน่งงานสาคัญๆในแผนกนี้ได้แก่

- Bell Attendant :ดูแลเรื่องกระเป๋าของแขกโดยช่วยขนจากบริเวณล็อบบี้ไปห้องพักและจากห้องพักมายังล็อบบี้

- Door Attendant :ดูแลเรื่องกระเป๋าของแขกโดยช่วยยกจากรถมาไว้ที่ล็อบบี้และคอยควบคุมการจราจรที่ประตูทางเข้าโรงแรมด้วย

- Valet parking Attendant :มีหน้าที่อานวยความสะดวกเรื่องการจอดรถแขก

- Transportation personnel :ดูแลเรื่องรถรับ-ส่งแขก

- Concierge :มีหน้าที่ช่วยแขกในการจองโต๊ะห้องอาหารจัดแจงเรื่องรถรับส่งการเดินทางซื้อตั๋วดูละครกีฬาหรือเข้าร่วมงานนิทรรศการต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. แผนกรักษาความปลอดภัย (Security)

หน้าที่หลักๆของเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยจะเป็นดังนี้

- เฝ้าติดตามหรือคอยระมัดระวังบุคคลที่มีพฤติกรรมน่าสงสัยว่าจะขโมยทรัพย์สินของโรงแรมหรือทาอันตรายต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับโรงแรม

- ติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่แผนกอื่นเกี่ยวกับเรื่องรักษาความปลอดภัยและทรัพย์สินที่สูญหายไป

- ดูแลควบคุมกุญแจต่างๆและของมีค่าจานวนมาก

- ช่วยจัดการฝึกอบรมเทคนิควิธีการดับเพลิงแก่พนักงานรวมถึงการจัดให้มีการซ้อมดับเพลิงด้วยในบางโรงแรมจะมีตาแหน่งเจ้าหน้าที่รักษาเวลา (Time-Keepers) ซึ่งประจาอยู่ที่ประตูหลังของโรงแรมอันเป็นทางเข้าออกของพนักงาน

8. บริการต่างๆสำหรับแขก (Guest Services)

ในโรงแรมทั่วๆไปโดยปกติจะมีบริการซักรีดเสื้อผ้าซึ่งถือเป็นบริการขั้นพื้นฐานที่มีไว้สาหรับแขก นอกจากนี้บางโรงแรมอาจมีร้านหนังสือร้านขายของที่ระลึกร้านขายยาร้านตัดผมร้านเสริมสวยศูนย์บริหารร่างกายบริการให้เช่ารถยนต์ตลอดจนถึงมีศูนย์บริการธุรกิจเนื่องจากการแข่งขันทางธุรกิจในปัจจุบันโรงแรมต่างๆมีแนวโน้มที่จะให้บริการและสิ่งอานวยความสะดวกต่างๆแก่แขกมากขึ้นเรื่อยๆ

9. ฝ่ายจัดการ (Management)

ในธุรกิจโรงแรมคาว่า “ฝ่ายจัดการ” หรือ Management นั้นหมายถึงผู้บริหารระดับสูงของโรงแรม ได้แก่ผู้จัดการโรงแรม (Hotel manager) หรือผู้จัดการใหญ่ (General Manager) หรือผู้ช่วยผู้จัดกาโรงแรม (Assistant Manager หรือ Executive Assistant Manager) ซึ่งทาหน้าที่ดูแลโรงแรมแทนเมื่อผู้จัดการโรงแรมไม่อยู่นอกจากนี้โรงแรมอาจจะมีผู้จัดการภาคกลางคืน (Night Manager) ซึ่งดูแลโรงแรมในช่วงกลางคืนด้วย ทั้งหมดนี้ถือเป็น “ฝ่ายจัดการ” ของโรงแรม

2.6 หลักในการออกแบบตกแต่งภายในรีสอร์ท

ในการออกแบบตกแต่งภายในโรงแรมคานึงถึงหลักเกณฑ์ต่างๆโดยต้องวิเคราะห์ส่วนต่างๆอาจจาแนกได้เป็นส่วนต่างๆดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6.1 ส่วนทางเข้า (ENTRANCE)

โรงแรมจะมีทางเข้าหลายทางเพื่อแยกทางผู้ที่มาพักจากแขกที่มาใช้กิจกรรมของโรงแรมทั้งยังเป็นการลดทางสัญจรทางเข้าแต่ละส่วนจะต้องเห็นชัดเจนตามหน้าที่ใช้สอยและลักษณะของกิจกรรมการออกแบบทางเข้าของโรงแรมต้องพิจารณาถึง

- ในส่วนที่จอดรถรับส่งสาหรับทางเข้าหลักควรมี CANOPY เพื่อคุ้มแดดและฝนต้องคานึงความสูงที่พอเพียงถ้าจาเป็นต้องให้เป็นต้องให้เป็นที่จอดส่งของรถบัส

- ทางรถวิ่งต้องพิจารณาถึงทางสัญจรของรถโดยจัดที่สาหรับรถที่จอดคอยบริเวณที่ส่งคนและกระเป๋ารวมทั้งบริเวณที่จอดส่งคนของรถบัสต่างๆเช่นรถทัวร์ที่พอเพียงและเหมาะสมส่วนที่จอดรถควรจัดทางเข้าที่จอดรถจากทางเข้าหลักให้สะดวกและคล่องตัว

- SIDEWALKS ต้องออกแบบบริเวณทางเดินเท้าให้กว้างพอสาหรับขนของหรือวางกระเป๋า

2.6.2 โถง(LOBBY)

ล็อบบี้ (LOBBY HALL)

ลักษณะเป็นห้องโถงพักรอขนาดใหญ่ด้านหน้าประกอบด้วยบริเวณนั่งพักรอไปจนถึงส่วนต้อนรับแคชเชียร์ประชาสัมพันธ์รวมถึงบริเวณที่มีการเดินไปมาโดยทั่วไปและหน่วยงานอื่นๆที่จะคอยให้บริการแก่แขกผู้เข้ามาพักในโรงแรมห้องโถงควรจะเป็นที่ที่แขกสามารถจะเข้าไปใช้บริการในส่วนอื่นๆต่อไปได้และโรงแรมโดยทั่วไปควรจะเป็นจุดศูนย์รวมใจกลางของการหมุนเวียนของแขกดังนั้นโถงนี้ควรจะเป็นส่วนแรกและสาคัญที่แขกจะให้ความรู้สึกเกี่ยวกับโรงแรมนั้นๆดังนั้นจึงต้องเป็นส่วนหนึ่งที่จะต้องตกแต่งไว้ให้มีความสวยงามน่าประทับใจและควรออกแบบให้เห็นความสวยงามจากด้านนอกเข้ามาอีกเพราะจะเป็นการช่วยโฆษณาโรงแรมด้วย

ขนาดของห้องโถง (SIZE OF LOBBY)

ขนาดของห้องโถงขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดของโรงแรมนั้นๆรวมถึงจานวนของร้านค้าที่ให้เช่ากิจการบริการนี้อีกด้วยการออกแบบส่วนนี้ต้องคานึงว่าส่วนนี้จะให้ความรู้สึกและมีความเหมาะสมกับแขกที่นั่งพักรออย่างไรขณะที่พักรออยู่ในโรงแรมใหญ่ๆห้องโถงเป็นส่วนที่จัดให้มีการออกแบบให้เป็นที่รวมบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ทั้งหลายที่ลูกค้าต้องการสาหรับในโรงแรมเป็นส่วนที่แขกจะมาใช้ร่วมกันในตอนเย็นและเวลาอื่นๆเพื่อทา กิจกรรมร่วมกันโถงควรจะมีขนาดใหญ่พอประมาณเพื่อความสะดวกและความเหมาะสม

การออกแบบห้องโถง (LOBBY DESIGN)

เพื่อเน้นความสาคัญของโรงแรมการออกแบบจึงต้องมีความโดดเด่นและมีความสง่าเป็นการสร้างบรรยากาศ และกาหนดจุดที่ตั้งของกลุ่มพักคอยจะไม่เป็นการสร้างปัญหาการสัญจรการวางชุดรับแขกควรวางใน ลักษณะตัวเดียวและอยู่กันเป็นกลุ่มเพื่อที่ว่าแขกที่มาคนเดียวสามารถที่จะเข้าไปนั่งโดยไม่รู้สึกเขิน

เคาน์เตอร์บริการส่วนหน้า (FRONT DESK)

เป็นหน่วยงานส่วนใหญ่ (FRONT OFFICE) ซึ่งมีส่วนสัมพันธ์กับขนาดของโถง

พักคอยมากเพราะการติดต่อรับแขกจะอยู่บริเวณส่วนหนึ่งส่วนใดของโถงการลงทะเบียนแคชเชียร์และ ประชาสัมพันธ์จะอยู่ติดต่อกันโดยตลอดก็ได้แต่อย่างไรก็ตามพนักงานที่เคาน์เตอร์สามารถไปสู่ห้องทางาน (FRONT OFFICE) ซึ่งอยู่ด้านหลังได้โดยสะดวกแผนกต้อนรับควรจะมีการติดต่อกับแขกได้โดยตรงทันที ทีแขกเข้ามาในโรงแรมและตาแหน่งของเคาน์เตอร์ควรจะอยู่ในที่ที่สามารถมองเห็นหน้าลิฟต์และบันไดขึ้น ลงได้อย่างชัดเจนทั้งแผนกต้อนรับและแคชเชียร์ตาแหน่งที่ตั้งของประชาสัมพันธ์ไม่แน่นอนอาจอยู่รวมกับ แผนกลงทะเบียนนอกจากนี้ควรมี BELL CAPTAIN หรือเคาน์เตอร์สาหรับ BELL CAPTAIN

- การออกแบบเคาน์เตอร์ส่วนหน้า

ลักษณะโดยทั่วไปเป็นเคาน์เตอร์ตามยาวอาจแบ่งตามช่วงของเสาควรจัดให้เห็นเป็นกลุ่มเป็นก้อนของแผนก นี้ด้วยควรโชว์ด้านหน้าของเคาน์เตอร์ที่ได้รับการออกแบบและควรลดระดับความสูงของเพดานเพื่อเน้นถึง ความสาคัญของเคาน์เตอร์และขอบเขตบริเวณส่วนนี้ควรมีการออกแบบให้ชัดเจนด้วยตัวหนังสือขนาดสูง ประมาณ 10 เซนติเมตรเพื่อการมองได้ชัดเจนในระยะจากทางเข้าและบริเวณพักคอยในห้องโถง

- สัดส่วนของเคาน์เตอร์

ลักษณะของเคาน์เตอร์ควรมี 2 ระดับคือส่วนด้านหน้าสำหรับแขกยืนเขียนสูงประมาณ 1.00 เมตรและ สำหรับด้านในของพนักงานสูง 75 เซนติเมตรสาหรับนั่งทางานและเก้าอี้สูงประมาณ 43 เซนติเมตรช่วงด้าน ในนี้เว้นช่องให้พนักงานเดินอย่างน้อย 1.00 เมตร (ไม่รวมส่วนเก้าอี้พนักงาน) สำหรับความต้องการความ กว้างของเคาน์เตอร์เพื่อสะดวกในกรณียื่นของไปมาควรกว้างประมาณ 60 – 85 เซนติเมตรส่วนหลังของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคาน์เตอร์จะเป็นแผงแสดงห้องพักช่องใส่กุญแจกล่องใส่จดหมายบอร์ดประชาสัมพันธ์ควรจัดไว้ในที่ที่สามารถมองเห็นได้ง่ายไม่ควรให้แขกมองเห็นเคาน์เตอร์ช่องเก็บเงินได้ขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรม

ตารางที่ขนาดของเคาน์เตอร์ที่เหมาะสมกับขนาดของโรงแรมรีสอร์ท

จำนวนห้องพักของโรงแรม (ห้อง)	ขนาดเคาน์เตอร์ (เมตร)	เนื้อที่สำหรับ Front Desk (ตารางเมตร)
50	3.00	5.50
100	4.50	9.50
200	7.50	18.50
400	10.50	30.00

สรุป

พื้นที่ของ LOBBY นี้ต้องจัดให้เหมาะสมกับประเภทของโรงแรมและจานวนของผู้ใช้ส่วนกิจกรรมอื่นๆของรีสอร์ทรีสอร์ทส่วนใหญ่จะกาหนดพื้นที่ LOBBY 0.6-0.9 ม.2/ห้องพักโดยไม่รวมส่วนสัญจรไปสู่ส่วนกิจกรรมอื่นๆการจัดส่วนบาร์ส่วนภัตตาคารและส่วนเคาน์เตอร์ขายของในส่วน LOBBY ก็เป็นวิธีที่เพิ่มขนาดของพื้นที่ในส่วน LOBBY โดยไม่เพิ่มขนาดของพื้นที่อาคารทั้งหมด

ห้องน้ำสำหรับแขก

นับว่าเป็นอีกส่วนที่สร้างความสุขให้แก่แขกที่มาใช้บริการในด้านความสบายถูกอนามัยและสวยงามจาการตกแต่งแต่ควรระวังในตาแหน่งทางเข้าของห้องน้าการออกแบบควรจัดให้มีพื้นที่เล็กๆหรือทางผ่านสาหรับห้องน้าสตรีเพื่อที่จะสามารถแต่งหน้าได้ไม่ควรจัดให้อยู่ใกล้แผนกอาหารหรือเครื่องใช้สอยอื่นๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะสาคัญในการออกแบบ

- มาตรฐานจานวนของส้วมชักโครกที่ปัสสาวะอ่างล้างหน้าจะต้องขึ้นอยู่กับจานวนผู้ใช้และความกว้างของบริเวณนี้

- แสงสว่างการให้แสงสว่างที่พอดีเหมาะสมสามารถช่วยลดความเสียหายลดการเกิดอุบัติเหตุได้

- การก่อสร้างผนังควรเลือกวัสดุผิวมันหรือโมเสกแต่พื้นไม่ควรปูหินอ่อนหรือผิวขัดมันเพราะจะทาให้ลื่น เวลาเปียกน้าเพดานอาจฉาบหรือทาสีเพื่อลดเสียงและช่วยกลั่นกลองอากาศผนังที่กั้นระหว่างส้วมภายในอาจฉาบด้วยพลาสติกลามิเนตเพื่อสะดวกในการทาความสะอาดช่วงล่างควรสูงจากพื้น 15 เซนติเมตรและส่วนสูงไม่ควรเกิน 2.00 เมตร

- การลดระดับเสียงใช้ผนังก่ออิฐกั้นห้องเพื่อช่วยลดเสียงจากชักโครกและเสียงจากท่อน้าประตูควรจะสามารถที่จะหมุนกลับโดยอัตโนมัติเพดานบุด้วยวัสดุกันเสียง

- การระบายอากาศมีความจาเป็นมากเพื่อให้อากาศหมุนเวียนตลอดและไม่เกิดอากาศอับทึบอาจใช้พัดลมดูดอากาศ

- อุปกรณ์ที่ติดตั้งและส่วนประกอบสาหรับส่วนสาธารณะอุปกรณ์ที่ใช้ในห้องน้า

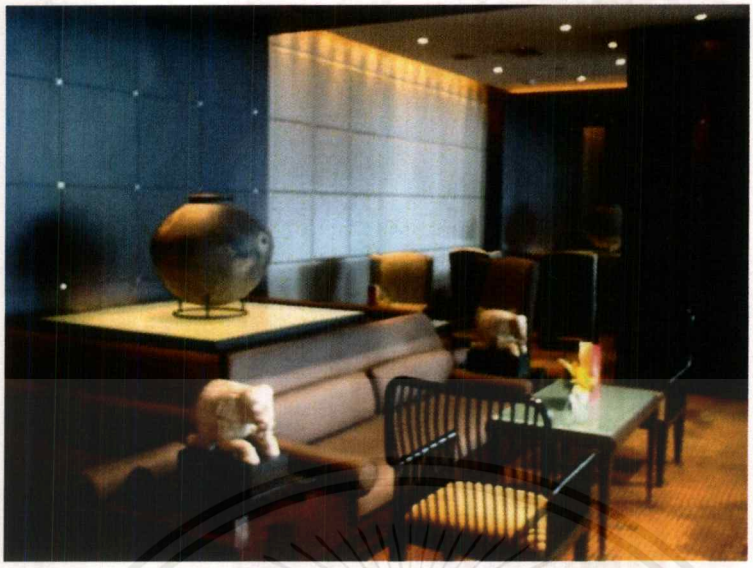
ควรมีความแข็งแรงกว่าห้องน้าส่วนของห้องพักการซ่อมแซมต้องทาได้ง่ายสะดวก

บริเวณสัมปทานหรือบริเวณแบ่งเช่า

ส่วนต่างๆของบริเวณนี้จะถูกออกแบบโดยผู้ที่มาเช่าสัมปทานซึ่งทาให้ทางเดินดูแปลกตาและน่าสนใจขึ้นอีกทั้งทางเดินที่ได้จัดให้มีแสงไฟส่งให้ความรู้สึกอบอุ่นเป็นระยะแล้วบริเวณนี้ควรอยู่ใกล้กับห้องโถงสามารถไปมาได้อย่างสะดวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ล๊อบบี้เล้าจน์ (Lobby Lounge)

การตกแต่งเป็นลักษณะผ่อนคลายมีความสบายเป็นกันเองของบรรยากาศควรมีการใช้แสงสว่างปานกลาง ยกเว้นในส่วนใช้โชว์หลังบาร์ซึ่งต้องการความสว่างมากกว่าปกติเพื่อดึงดูดความสนใจของลูกค้าและสะดวกต่อการทำงานโคมประดับในจุดที่มืดกว่าไฟเป็นส่วนช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการตกแต่งให้เกิดความน่าสนใจความเป็นส่วนตัวสาหรับการจัดโต๊ะติดผนังเพื่อแสงที่เบาและอบอุ่นเพราะจะเป็นที่นั่งพักผ่อนรอและมีการดื่มเครื่องดื่มจึงจาเป็นที่ต้องสร้างบรรยากาศให้เชื้อเชิญน่านั่งอาจจัดส่วนที่นั่งเขียนหรือกรอกแบบฟอร์มไว้ตามจุดต่างๆหรือทาเป็นเคาน์เตอร์เล็กๆยาวสาหรับนั่งเขียนก็ได้

การออกแบบควรระวังเรื่องการป้องกันเสียงจากบริเวณที่ใช้งานเช่นส่วนที่เป็นบาร์ส่วนทางเข้า-ออกของคนเสิร์ฟส่วนที่เป็นครัวต้องมีการออกแบบกั้นห้องให้เป็นสัดส่วนเสียงรบกวนเหล่านั้นสามารถใช้วัสดุผิวนุ่มเช่นพรมหรือผนังเพดานที่ใช้วัสดุกันเสียงสะท้อนอีกทั้งการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายจะมีการจัดส่วนของการแสดงดนตรีเบาๆส่วนของเปียโนก็เป็นจุดที่สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างความประทับใจให้แก่แขกที่มานั่งส่วนในบริเวณภายในควรจัดกลุ่มเฟอร์นิเจอร์ที่สามารถเคลื่อนย้ายได้โต๊ะส่วนใหญ่จะเป็นโต๊ะขนาดเตี้ยและเก้าอี้ที่มีเท้าแขนนั่งสบาย

สิ่งที่ควรคำนึงถึงในการออกแบบล็อบบี้เลาจน์

การออกแบบควรระวังเรื่องการป้องกันเสียงจากบริเวณที่ใช้งานเช่นส่วนที่เป็นบาร์เบียร์ส่วนที่เข้า – ออกของคนเสิร์ฟส่วนที่เป็นครัวควรออกแบบเป็นที่กั้นอย่างดีการใช้วัสดุที่นุ่มเช่นพรมวัสดุที่กันเสียงสามารถช่วยลดเสียงเหล่านั้นได้และเพื่อให้เกิดบรรยากาศและความน่าสนใจควรมีดนตรีบรรเลง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เฟอร์นิเจอร์ต้องเป็นกลุ่มหรือมีหลายแบบลักษณะปกติจะเป็นเก้าอี้แบบนั่งสบายคล้ายกับชุดโซฟาแต่เป็นชุดเล็กๆประมาณ 4 - 5 คนเก้าอี้และโต๊ะสามารถขยับได้โต๊ะควรออกแบบให้ง่ายต่อการทาความสะอาดและการป้องกันรอยด่างที่จะเกิดขึ้น

พรมที่ใช้ควรมีคุณภาพดี ,ป้องกันการเปื้อน ,หยดน้ำ ,รอยบุหรี่ไหม้ทาความสะอาดง่าย

ในกรณีที่พื้นที่ดูกว้างและโล่งไม่ก่อให้เกิดความไม่น่านั่งและเป็นส่วนตัวการออกแบบควรจัดให้มีการแบ่งพื้นที่โดยมี PARTITIONS เตี้ยหรือปรับระดับพื้นลดระดับของเพดานหรือการใช้ชั้นลอยมาคั่นจะช่วยให้มีสัดส่วนน่าดูขึ้นและทาให้บริเวณที่นั่งนั้นดูแปลกตาปกติเพดานควรมีอย่างน้อย 3 มตรหรือมากกว่านี้

สภาพแวดล้อมควรมีเครื่องปรับอากาศที่เพียงพอเพื่อทาให้อากาศมีความสบายและยังช่วยลดกลิ่นเหม็นกลิ่นบุหรี่

ระยะของเส้นทางสัญจรและรวมไปถึงการบริการจะกว้างอย่างน้อย 1 เมตรนอกจากนั้นยังต้องมีการบริการในส่วนที่เป็นเคาน์เตอร์

ลักษณะของเคาน์เตอร์

ลักษณะของเคาน์เตอร์แบ่งเป็น 2 ระดับคือเคาน์เตอร์ส่วนหน้าสูงประมาณ 1.10 เมตรจะเป็นที่สาหรับบริการแขกคือด้านหน้าจะเป็นสตูล (STOOL) หรือเก้าอี้สูงสาหรับนั่งสูง 70 เซนติเมตรและเคาน์เตอร์ด้านในสาหรับพนักงานจะสูง 80 – 90 เซนติเมตร

เป็นเนื้อที่สาหรับวางสิ่งของที่จะเตรียมบริการแก่แขกอาจจะมี SINK หรือตู้เย็นความกว้างของทางเดินภายในเคาน์เตอร์ของพนักงานอย่างน้อย 1 เมตรตามปกติเคาน์เตอร์จะวางในแนวผนังส่วนที่ติดผนังจะมีโชว์เครื่องดื่มต่างๆที่มีให้บริการความกว้างของตู้โชว์ประมาณ 60 – 65 เซนติเมตร

ที่นั่ง (Booth)

ภายในส่วน Lobby lounge ที่นั่งควรเป็นชุดกันสามารถเคลื่อนย้ายได้ตามสะดวกสามารถให้ความสบายแก่แขกผู้มาใช้บริการได้มีขนาดที่เหมาะสมแก่ความสบายของแขกทั้งแบบArmchair และ Stool สามารถให้แขกเกิดความประทับใจในการใช้บริการระยะห่างระหว่างบาร์และส่วนหลังบาร์ควรมีพื้นที่เพียงพอให้ทางานได้อย่างน้อยต้องกว้าง 36 นิ้วหรือ 90 ซม. ให้บาร์เทนเดอร์ (พนักงานผสมเครื่องดื่ม) ยืนให้บริการลูกค้าและมีที่ว่างพอให้คนอื่นเดินสวนด้านหลังได้การทางานของบาร์เทนเดอร์หนึ่งคนอาจจะต้องการที่ว่าง 30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิ้วหรือ 75 ซม. ที่ว่างระหว่างที่นั่งควรมีที่มากพอที่จะให้คนรูปร่างใหญ่เดินเข้า-ออกม้านั่งได้อย่างสบายๆ โดยไม่ชนกับคนที่นั่งอยู่ที่ม้านั่งข้างๆ

RESTAURANT

เป็นอาหารมื้อเย็นและมื้อค่าบรรยากาศต้องสงบหรูหราและโรแมนติกผู้ที่เข้ามาใช้ต้องแต่งกายย่อมจะเป็นพิเศษไปตามลักษณะของการใช้งานส่วนประกอบของ (DINING ROOM) ประกอบด้วยส่วนทางเข้า ส่วนพักรอส่วนรับประทานอาหารและที่สาคัญคือดนตรีเบาๆ

ภัตตาคารในโรงแรมแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

ก. ภัตตาคารที่ให้บริการอย่างเต็มรูปแบบเป็นภัตตาคารที่มีบริการอาหารและเครื่องดื่มอาหารที่บริการจะเป็นอาหารชุดหรืออาหารตามสั่งมักจะอยู่บริเวณที่ทาเลดีบรรยากาศที่ดีใช้อุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้หรูหรา

ข. ภัตตาคารอาหารเฉพาะให้บริการอาหารเฉพาะอย่างเท่านั้นอาจเป็นอาหารประจาชาติต่างๆเช่นไทย, ญี่ปุ่น , จีน, อิตาลี ,ฝรั่งเศสส่วนใหญ่การตกแต่งจะเน้นถึงลักษณะของชนชาติหรือประเภทอาหารนั้นๆ

รูปแบบการให้บริการและระดับราคาจะแตกต่างกันได้มากในแต่ละภัตตาคารการตกแต่ง Restaurant จะมีลักษณะพิเศษและเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของการบริการและเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละโรงแรม ส่วนประกอบใหญ่ๆคือส่วนทางเข้า , ส่วนพักรอ , ส่วนรับประทานอาหาร

การจัดโต๊ะในภัตตาคารส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่ม

การจัดโต๊ะในภัตตาคารควรแสดงพื้นที่และเส้นทางสัญจรที่ชัดเจนเด่นชัดและไม่สับสนมีพื้นที่สาหรับทางเดินลูกค้าเวลาลุกนั่งที่สะดวกพอสมควรรวมถึงการบริการของผู้ให้บริการเวลาเข้าเสิร์ฟอาหารหรือถอนอาหารได้ง่ายสะดวกรวมทั้งหากมีการใช้รถเข็นจะมีระยะเท่าใดในการบริการต้องเผื่อช่องทางสัญจรเวลามีคนเดินผ่านด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อควรคำนึงในการออกแบบ

1. ไฟฟ้า

ไฟฟ้าเป็นส่วนสาคัญในการออกแบบการสร้างบรรยากาศทาให้เกิดภาพที่ดีมุมชวนมองและการใช้ไฟหลอดสีเน้นจุดสาคัญในการใช้ไฟฟ้าชนิดต่างๆมากมายการใช้ไฟฟ้าให้มีแสงลอดออกมาหรือการใช้ไฟตรงเหมือนเพดานเหนือโต๊ะที่นั่งทาให้เกิดความเป็นส่วนตัว

2. เพดาน

เพดานควรสูงไม่น้อยกว่า 2.75 เมตรและต้องมีการดูดเสียงมีการเก็บเสียงป้องกันเสียงจากเครื่องจักรและเสียงที่ซึมมาจากเพดานควรติดตั้งดวงไฟในเพดานอย่างปราณีต

3. ผิวของผนัง

ผิวของผนังอาจจะใช้ได้หลายชนิดเช่นการกรุทับด้วยวัสดุต่อไปนี้พลาสติกหลอมใยพลาสติกเพื่อความปลอดภัยจากเพลิงไหม้นอกจากนี้ยังมีผนังกระจกกระจกเงาไม้โลหะผิวพลาสติกทาสีปิดบุผ้าลายหินอ่อนหรืออิฐโชว์เปลือย

4. พื้นและผิวพื้น

พรมสวนใหญ่การปูพรมเพื่อการลดเสียงให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบายพรมอาจจะปูบนคอนกรีตเลยก็ได้หรือปู(VINYL) และส่วนใหญ่พรมทอมือจะราคาสูงกว่าและคุณภาพดีกว่า

5. เครื่องเรือน

การออกแบบต้องไปด้วยกันกับลักษณะการตกแต่งภายในซึ่งมีให้เลือกตั้งแต่แบบที่สามารถเคลื่อนย้ายได้จนถึงแบบซึ่งจะออกแบบเฉพาะสาหรับขนาดและลักษณะของห้องเครื่องเรือนต้องมีการออกแบบเป็นพิเศษและนั่งสบายเพราะใช้เวลาในการนั่งรับประทานอาหารเป็นเวลานานการจัดโต๊ะมักปู 2 ชิ้นผืนล่างคลุมยาวลงไปโดยมักมีสีอ่อนผืนบนคลุมส่วนหน้าโต๊ะใช้ผ้าสีเข้มเพื่อป้องกันความสกปรกเลอะเทอะของน้าและเศษอาหารผ้าคลุมนี้จะต้องเปลี่ยนทุกครั้งที่แขกรับประทานอาหารเสร็จส่วนประกอบมีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.1 เคาน์เตอร์และสตูล

เคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธีแล้วแต่ขนาดและรูปร่างของเนื้อที่คือแบบตรงแบบตัว U หรือแบบตัว U หลายตัวมาประกอบกันส่วนสตูลชนิดติดตายมีพนักหรือไม่มีก็ได้ (จะต้องมีความห่างจากทางเดิน) ถึง 0.55 – 0.60

คอฟฟี่ช็อป (COFFEE SHOP)

COFFEE SHOP บริการอาหารว่างและเครื่องดื่มโดยมีการให้บริการตามโต๊ะของลูกค้าด้วยสามารถเลือกอาหารจากเมนูส่วนของหวานจะตั้งเรียงไว้บนถาดใหญ่ในตู้โชว์ที่ดึงดูดสายตาร้านอาหารนี้ค่อนข้างทันสมัยสาหรับผู้ที่มีรสนิยมสูงและความต้องการความเงียบสงบการตกแต่งใช้สีที่ผ่อนคลายบรรยากาศสนุกสนานเป็นกันเองไม่หรูหราคอฟฟี่ช็อฟมักจะเปิดบริการตลอด 24 ชั่วโมงส่วนใหญ่จะมีการจัดเคาน์เตอร์ไว้บริการเสมอเพราะสะดวกในการรับประทานอาหารและเครื่องดื่มคอฟฟี่ช็อฟเป็นสถานที่ที่ต้องการความสบายจึงมีบุคคลหลายประเภทมีครัวต่างหากที่ใช้ปรุงอาหารเบาพื้นที่ครัวประมาณ 20 – 25 % ของพื้นที่คอฟฟี่ช็อฟ

ข้อคำนึงในการออกแบบ

1. ไฟฟ้าเป็นส่วนสาคัญในการออกแบบการสร้างบรรยากาศทาให้เกิดความน่าสนใจและการใช้ไฟหลายสีเป็นการเน้นจุดสาคัญการใช้ไฟที่เน้นโต๊ะที่นั่งทาให้เกิดความเป็นส่วนตัว

2. เพดานเพดานควรสูงอย่างน้อยไม่ต่ากว่า 2.75 เมตรและต้องใช้วัสดุดูดเสียงป้องกันเสียงจากเครื่องจักรและเสียงที่ซึมมาจากเพดาน

3. ผิวของผนังผิวของผนังอาจจะใช้ได้หลายชนิดเช่นการกรุทับด้วยยิปซั่มทนไฟนอกจากนี้ยังมีผนังกระจกไม้โลหะผิดพลาสติกทาสีปิดหรือหินอ่อนเป็นต้น

4. พื้นและผิวพื้นส่วนใหญ่จะปูพรมเพื่อลดเสียงให้ความรู้สึกอบอุ่นและสบายพรมอาจจะปูบนคอนกรีตเลยก็ได้ชนิดของพรมต้องผ่านการคัดเลือกส่วนใหญ่พรมทอมือจะมีราคาสูงการเลือกพรมต้องไม่หนาจนเกินไปเพราะจะทาให้การเข็นรถอาหารยาก

5. เครื่องเรือนการออกแบบต้องสอดคล้องกับการตกแต่งภายในและต้องให้เกิดความสบายในการนั่งเพราะการรับประทานอาหารต้องใช้เวลาในการนั่งที่นานการจัดโต๊ะมักมีผ้าปู 2 ชั้นผืนล่างคลุมยาวลงไปโดยมักจะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นผ้าสีอ่อนส่วนบนคลุมด้านบนและสีที่เข้มเพื่อป้องกันการเปื้อนซึ่งผ้าคลุมด้านบนนี้ต้องเปลี่ยนทุกครั้งหลังที่แขกรับประทานอาหารเสร็จซึ่งมีส่วนประกอบดังนี้

- เคาน์เตอร์และสตูลเคาน์เตอร์สามารถจัดได้หลายวิธีแล้วแต่ขนาดและรูปร่างของเนื้อที่ที่นิยมคือแบบตรงแบบตัว Uส่วนสตูลชนิดติดตายจะต้องห่างจากทางเดิน 55– 60 เซนติเมตร

- โต๊ะติดตายการจัดนั้นอาจนั่งได้ 2 – 3 ด้านโต๊ะที่มีที่นั่งเป็นแถวประกอบโต๊ะนั้นเป็นแบบที่เหมาะสมกับที่นั่งที่มีด้านหนึ่งติดกับผนังบางครั้งอาจทาให้การเข้าออกลาบากขึ้น

การแก้ไขคือจัดให้ฐานโต๊ะติดตายกับพื้นแต่หน้าโต๊ะเลื่อนเข้าออกได้เพื่อความสะดวก

- BOOTH ตามปกติโต๊ะควรมีขนาดเล็กเพื่อประหยัดเนื้อที่แต่ควรมีขนาดพอที่ขาของผู้รับประทานจะไม่ชนกันซึ่งไม่ควรต่ากว่า 60 เซนติเมตรและปกติความกว้างของโต๊ะจะประมาณ 75 เซนติเมตรส่วนความยาวนั้นขึ้นอยู่กับขนาดความกว้างของไหล่ของผู้นั่งซึ่งเมื่อเฉลี่ยแล้วความกว้างของแต่ละคนก็จะประมาณ 60 เซนติเมตรปกติ BOOTH อาจมีความยาว 1.10 เมตรสาหรับนั่ง 2 คนถ้าหากเป็น BOOTH ที่ด้านหนึ่งติดกับผนังจะต้องคานึงถึงช่วงแขนของบริกรที่เอื้อมเข้ามาบริการด้วยซึ่งไม่ควรเกิน 1.20 เมตร

- โต๊ะอาหารโต๊ะปกติมีขนาดใหญ่มากควรมี 4 ขาแต่ถ้ามีขนาดใหญ่มากจานวนขาโต๊ะจะมากกว่านั้นก็ได้วัสดุที่ใช้ทาโต๊ะอาจเป็นไม้เหล็กหรือพลาสติกพื้นผิวของโต๊ะนั้นจะต้องเรียบไม่ว่าจะเป็นด้านบนหรือด้านล่างวัสดุที่หน้าโต๊ะควรจะทาความสะอาดง่าย

- เก้าอี้ขนาดของที่นั่งเฉลี่ยแล้วลึกเท่ากับ 43 – 45 เซนติเมตรความเอียงของพนักพิง 3 – 5 องศา(ไม่นับความหนาของเบาะ) ความสูงของที่นั่ง 43 เซนติเมตรควรใช้กับโต๊ะสูง 75 เซนติเมตร

- โต๊ะบริการเป็นจุดบริการในเรื่องของอุปกรณ์ต่างๆเครื่องปรุงฯลฯปกติอัตราส่วน 1 จุดต่อที่นั่ง 50 – 60 ที่นั่ง

สรุป

จำนวนที่นั่งในภัตตาคารและค๊อฟฟี่ช็อฟขึ้นอยู่กับขนาดประเภทตำแหน่งที่ตั้งของโรงแรมและการดำเนินงานโดยทั่วไปแล้วจะคิด .75 x จานวนห้องพักเป็นจานวนที่นั่งของภัตตาคารและ 5 x จานวนห้องพักเป็นที่นั่งของส่วน LOBBY ถ้าเป็นโรงแรมสำหรับการประชุมจะจัดพื้นที่ส่วน COFFEE SHOP มากเพื่อให้พอกับความต้องการในช่วงอาหารเช้าสาหรับ REESORT HOTEL ซึ่งแขกจะทานอาหารทั้ง 3 มื้อในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

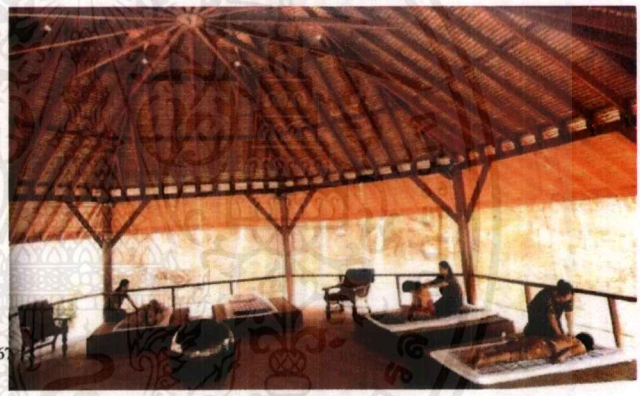
อาจจัดส่วนพื้นที่กลางแจ้งหรือบริเวณสระหรือส่วนเทอเรซต่างๆเป็นส่วนที่จัดอาหารก็ได้ฉะนั้นการคิดจำนวนที่นั่งและพื้นที่ในส่วนนี้จะไม่คงที่

โต๊ะวางเครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer Table) ปัจจุบันเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่จาเป็นของสานักงานการเลือกแบบที่ตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ควรเลือกแบบและขนาดให้เหมาะสมกับการใช้งานเช่นระดับความสูงของโต๊ะเมื่อวางจอคอมพิวเตอร์ควรให้มีระดับพอดีกับการนั่งดูระดับของแป้นคีย์บอร์ดให้วางมือได้สะดวกไม่ยกสูงเกินไปนอกจากนั้นขนาดของโต๊ะต้องติดพื้นที่สาหรับการวางอุปกรณ์อื่นๆด้วยขนาดกว้าง 0.50 x 1.20 x 0.70 ม.

สปา (ไทยสปา)

เป็นส่วนบริการเสริมให้กับแขกที่เข้ามาพักในโรงแรมที่ต้องการใช้บริการเมื่อต้องการผ่อนคลายคลายเครียด

ที่ 2.67

ลักษณะส้าคัญในการออกแบบ

1. เครื่องเรือนและการออกแบบ

- โถงต้อนรับและส่วนประชาสัมพันธ์ Lobby and Reception คือโถงต้อนรับใช้เป็นที่ติดต่อและพักคอยการจัดพื้นที่ของโถงต้อนรับโดยส่วนใหญ่มักออกแบบและตกแต่งให้มีความโปร่งใสสวยงามจะมีส่วนที่นั่งพักคอยสาหรับผู้ที่เข้ามาติดต่อและสมาชิกที่ใช้บริการซึ่งต้องอยู่ในตาแหน่งที่สามารถพบเห็นได้ง่ายจากทางเข้าหลักมีขนาดความต้องการของพื้นที่เพียงพอต่อความต้องการของผู้มาใช้บริการ

- ส่วน Reception Counter คือเป็นส่วนที่ลูกค้าต้องติดต่อก่อนเข้ารับบริการเพื่อติดต่อสอบถามและติดต่อการใช้บริการคิดเงินค่าบริการบริการทาบัตรสมาชิกมอบและรับคืนกุญแจล็อคเกอร์ซึ่งอาจจะใช้พนักงานเพียงคนเดียวเพราะลูกค้าในบริเวณนี้ไม่มากนัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องติดต่อตรวจสุขภาพ Doctor Examination คือส่วนบริการทางการแพทย์จะใช้เป็นที่ตรวจและทา ทะเบียนประวัติสุขภาพรวมถึงการให้คาแนะนาและข้อปฏิบัติต่างๆด้านสุขภาพ

แก่ผู้มาใช้บริการพร้อมกันนั้นแพทย์หรือพยาบาลก็จะทาการจัดProgram สุขภาพให้แก่ผู้มาใช้บริการตามความเหมาะสมกับสภาพร่างกายของผู้มาใช้บริการในเวลาเดียวกัน

- ส่วนเก็บเสื้อผ้าและเปลี่ยนเสื้อผ้า Dressing Locker ในการออกกาลังกายประเภทต่างๆจะต้องมีการเปลี่ยนเสื้อผ้าเพื่อให้เหมาะสมกับกิจกรรมที่จะทาทั้งยังต้องมีที่เก็บของมีค่าและสัมภาระที่เป็นส่วนตัวโดยจะแยกเป็นของสุภาพบุรุษและสุภาพสตรี

เนื้อที่นี้ประกอบด้วย

- พื้นที่เก็บของล็อคเกอร์เก็บของสาหรับเก็บของมีค่าสัมภาระต่างๆของแขก

- พื้นที่เปลี่ยนเสื้อผ้าบริเวณเปลี่ยนเสื้อผ้า

- กระจกเงาอุปกรณ์แขวนในบริเวณแต่งตัว

- ห้องนวด Massage Room การนวด Massage คือการนวดการดึงและการดัดเป็นเทคนิคที่ใช้กันมากทางกายภาพบาบัดโดยใช้กับระบบข้อต่อและกล้ามเนื้อของร่างกายซึ่งถ้าใช้ไม่มีวิธีจะทาให้เกิดอันตรายจนถึงขั้นพิการได้

ปัจจุบันการนวดมีอยู่หลายรูปแบบด้วยกันการนวดที่เป็นที่นิยมใช้ในศูนย์สุขภาพ

1. การนวดแบบสวีดีชการทาการนวดแบบสวีดีชควรเข้าห้องอบความร้อนหรือเซาน่าก่อนเพื่อเป็นการช่วยในการขับเหงื่อเพราะหลังจากร่างกายเริ่มมีความรู้สึกเหนื่อยล้าจากการอบเซาน่าแล้วเมื่อได้รับการนวดแบบสวีดีชจะทาให้ร่างกายรู้สึกผ่อนคลายได้เป็นอย่างดีในการนวดแบบสวีดีชแต่ละครั้งจะใช้เวลาประมาณ 60 นาทีขณะนวดจะมีทั้งหนักและเบาสลับกันไปโดยเริ่มนวดจากปลายเท้าเรื่อยขึ้นมาถึงไหล่

ห้องสำหรับนวดแบบสวีดีชจะเป็นห้องขนาดเล็กมีเตียงสำหรับนอนนวดและมักมีการเปิดเพลงเพื่อบรรยากาศในการผ่อนคลายแก่ผู้ใช้บริการด้วย 2 ห้องสำหรับนวดโดยใช้หัวน้ามันอโรมา Aroma Therapy เป็นการนวดโดยการใช้ Essential Oil คือน้ำมันที่มีความเข้มข้นสูงซึ่งสกัดจากพืชและผ่านกระบวนการลดความเข้มข้นลงเพื่อใช้สำหรับการนวดส่วนของน้ำมันประเภทนี้จะมีสารผสมที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของการใช้งานตามสรรพคุณต่างๆดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1 เพื่อคลายเครียด

2.2 ลดน้ำหนัก

2.3 เพื่อการพักผ่อน

2.4 เพื่อสุขภาพและความแข็งแรง

2.5 หยุดบุหรี่

3. การนวดหน้าเป็นการเพื่อออกซิเจนกับผิวหน้าซึ่งตามหลักวิชาการเรียกว่า O2 Marine Facial นอกจากให้ออกซิเจนแล้วยังมีส่วนผสมของสาหร่ายทะเลที่เป็นตัวช่วยเพิ่มออกซิเจนให้รับโดยตรงอีกด้วย

4. การนวดเท้า Reflexology Massage เป็นการนวดเท้าแบบกดจุดซึ่งคิดค้นขึ้นโดยชาวจีนต่อมาชาวอังกฤษได้นาไปทาการศึกษาค้นคว้าและพัฒนาจนเป็นรูปแบบของอังกฤษในปัจจุบันการนวดที่เท้านับเป็นการนวดที่มีประโยชน์แก่ร่างกายเป็นอย่างยิ่งเพราะบริเวณฝ่าเท้าของคนเราจะมีจุดซึ่งเชื่อมต่อการทางานในส่วนต่างๆ

5. การนวดแบบไทย Thai Massage เป็นการนวดที่จัดอยู่ในประเภทนวดดัดดึงและการบีบเฟ้นเพื่อคลายความตรึงเครียดของกล้ามเนื้อผู้ถูกนวดจะรู้สึกโล่งสบายตัวเบาและหายปวดเมื่อยลักษณะการนวดแบบไทยนี้ผู้นวดจะทาการนวดโดยใช้มือและอาจใช้น้ำมันบางประเภทเพื่อช่วยผ่อนคลายความปวดเมื่อยและผ่อนคลายกล้ามเนื้อ

- อ่างน้ำวน Jacuzzi (Whirlpool Baths) เป็นลักษณะที่ดัดแปลงจากการอาบน้าแร่น้าร้อนคือ “ถังน้ำวน” เป็นน้าร้อนที่ถูกหมุนอยู่ภายในถังขนาดต่างๆสามารถปรับน้าที่พุ่งออกมาให้เป็นน้าวนปรับให้นวดตัวหรือปรับให้พุ่งขึ้นเป็นพุได้

ลักษณะรูปทรงที่มีในปัจจุบันคือวงกลมวงรีรูปเหลี่ยมทาจากวัสดุประเภทไฟเบอร์กลาสภายในเคลือบAcryc หรือGelcentและรูปกระเบื้องเคลือบหรืออีกประการหนึ่งคือเป็นอ่างกระเบื้องเคลือบความกว้างของอ่างโดยมากมีขนาดตั้งแต่ 1.20 เมตรขึ้นไป

- ห้องอบไอน้า Sauna Room เซาน่าเป็นวิธีอบตัวเพื่อสุขภาพพลานามัยโดยการใช้ความร้อนแห้ง (Dryheat Bathing) ซึ่งได้รับความร้อนที่เกิดจากหินเผาไฟที่กระจายออกมาความร้อนแห้งนี้จะมีอุณหภูมิสูงกว่าความร้อนในห้องอบไอน้าชนิดที่เรียกว่า “เตอร์กิชบาธ” (Turkish Bath) อุณหภูมิในห้องเซาน่าจะสูงถึง 200 องศา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฟาเรนไฮต์หรือ 93 องศาเซลเซียสแต่อุณหภูมิในห้องเตอร์กิชบาธจะสูงเพียง 149-158 องศาฟาเรนไฮต์หรือ 65-70 องศาเซลเซียสการอบเซาน่าจัดได้ว่าเป็นขบวนการทาความสะอาดร่างกายและเป็นการพักผ่อนร่างกายอย่างหนึ่งที่สามารถทให้ร่างกายมีความสดชื่นกระปรี้กระเปร่าช่วยเสริมสร้างสุขภาพพลานามัยที่ดีทั้งยังช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดทางสมอง

ห้องพักแขก (GUEST ROOM)

เป็นส่วนที่สร้างความสุขสบายแก่แขกมากที่สุดในการบริการทุกอย่างของโรงแรมเพราะว่าการได้พักผ่อนอย่างเต็มที่และมีความสะดวกสบายจะทาให้แขกผู้มาพักนึกถึงความสบายที่เกิดขึ้นจึงต้องมีการพิจารณาความต้องการของแขกและดูว่าแขกจะใช้ห้องพักอย่างไรแล้วจึงจัดสิ่งที่แขกต้องการในการออกแบบตกแต่งภายใน

ประเภทของห้องพักมีดังนี้

- Single room
- Twin-bed room
- Double room
- Triple room
- Connecting room
- Adjoining room
- Deluxe room
- Superior room
- Executive room

การออกแบบห้องพัก

ห้องพักแขกมีหลายแบบห้องที่มีความต้องการมากคือห้องที่มีลักษณะเป็นเตียงคู่การออกแบบเรื่องการใช้สีของห้องควรเลือกใช้สีเดียวเพื่อไม่ให้เกิดการเลือกจองจากแขกผู้เข้ามาพักและยังสร้างความสะดวกในการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดูแลรักษาส่วนห้องชุดนั้นต้องมีลักษณะเด่นออกไปห้องชุดนับเป็นสัญลักษณ์อีกอย่างหนึ่งของโรงแรมเพื่อผู้ที่ต้องการพักแบบที่สบายขึ้นและยังเป็นที่ซึ่งนักธุรกิจจะมาใช้เป็นสถานที่พบปะกันและจัดปาร์ตี้เล็กๆ ระหว่างการประชุมใหญ่

ข้อกำหนดสาหรับเตียงในโรงแรม

1. ขนาดเหมาะสมทั้งความกว้างความยาวความสูงต่อขนาดห้องพัก

2. ให้ความรู้สึกสบายคุณสมบัติของฟูกที่นอนและตัวรองที่นอน

3. มีความทนทานประกอบด้วยขอบสันที่แข็งแรง

4. ไม่มีเสียงรบกวนเวลาขยับตัว

5. เคลื่อนย้ายและถอดเก็บง่ายในการซ่อมแซม

2. แผงหัวเตียง(HEAD BOARD AND BOARDS)

แผงหัวเตียงเป็นจุดสำคัญที่กั้นและรักษาหมอนแผงนี้เป็นส่วนหนึ่งของเตียงติดกับเตียงหรือเป็นเบาะกั้นกันกระแทกควรป้องกันการถูกขีดข่วนเช่นกิ๊บติดผมคราบน้ามันใส่ผมความสูงโดยทั่วไปประมาณ 90 เซนติเมตรสาหรับแฝงปลายเตียงอาจมีชั้นเพื่อเป็นที่เก็บปลายผ้าปูที่นอนให้เรียบร้อยและควรอย่าติดแน่นเพราะใช้เป็นที่จับเวลาเคลื่อนย้ายเตียง

3. ส่วนรางแขวน(Hang Space in Closet)

โดยปกติใช้เป็นตู้ที่ติดตายไว้ทางเข้าห้องพักและใช้เป็นตู้เก็บสัมภาระเพื่อให้แขกได้ตรวจสอบสิ่งของก่อนจะออกจากโรงแรมความกว้างของตู้ประมาณ 50 – 60 เซนติเมตรรางแขวนภายในตู้ควรมีความสูงประมาณ 145.50 เซนติเมตรและราวควรอยู่ต่ากว่าเพดาน 5 – 7 เซนติเมตรเพื่อความสะดวกในการแขวนเสื้อผ้าบานตู้ควรเป็นบานเลื่อนบานเฟี้ยมภายในต้องมีแสงสว่างเพื่อสะดวกในการใช้ส่วนล่างของตู้จะเป็นที่วางรองเท้า

4. ชั้นวางของ(SHELVES IN CLOSET)

ถ้าตู้มีเนื้อที่พอมักจะมีชั้นวางของอยู่ภายในตู้เสื้อผ้าเพื่อวางของถ้าเป็นโรงแรมที่พักในระสั้นๆควรเป็นชนิดเปิดโล่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ลิ้นชัก

สาหรับโรงแรมควรจัดลิ้นชัดสาหรับแต่งตัวหรือโต๊ะเขียนหนังสือลิ้นชักมีความสาคัญต่อแขกมากเพื่อเก็บของจุกจิกเล็กน้อยเครื่องสาอางเครื่องประดับ

6. โต๊ะข้างเตียง(NIGHT TABLE)

ขึ้นอยู่กับขนาดของห้องพักคืออาจอยู่ระหว่างเตียงคู่ (TWIN BED) หรือข้างเตียงใหญ่ส่วนมากจะจัดเป็นชุดรวมสวิตซ์ไฟฟ้าโทรทัศน์วิทยุและใช้วางโทรศัพท์ได้เช่นกันขนาดความสูงของโต๊ะไม่ควรแตกต่างจากขนาดความสูงของเตียงมากนักคืออย่าให้สูงกว่า 60 – 70 เซนติเมตรโต๊ะข้างเตียงควรเคลื่อนย้ายได้เพื่อสะดวกในการทาความสะอาดความกว้างของโต๊ะประมาณ 37 – 45 เซนติเมตรถ้าอยู่ระหว่างสองเตียงใช้ขนาด 60 เซนติเมตร

7. ที่ตั้งกระเป๋าเดินทาง(LUGGAGE RACK)

ควรมีความยาวประมาณ 75 – 90 เซนติเมตรควรติดอยู่กับโต๊ะแต่งตัวและโต๊ะเขียนหนังสือสูงจากพื้นประมาณ 45 เซนติเมตรสาหรับห้องนอนคู่ควรมีบริการไว้ 2 ที่

8. โต๊ะเขียนหนังสือและโต๊ะแต่งตัว(WRITING DESK AND DRESSING TABLE)

ความกว้างประมาณ 40 – 45 เซนติเมตรควรเป็นแบบติดตายสูงประมาณ 75 เซนติเมตรความสูงของเก้าอี้ประมาณ 43 – 45 เซนติเมตร

9. ผ้าม่านในห้องน้า

ควรเป็นผ้าชนิดที่ทนความชื้นได้ดีจะต้องเป็นวัสดุที่ไม่อมน้าไม่ติดเชื้อง่ายไม่ควรจะมี

ตะเข็บเพราะน้าอาจจะขังอยู่บริเวณตะเข็บ

สิ่งอานวยความสะดวกภายในห้องพักแขก

- แผงควบคุมไฟฟ้าที่เตียงพร้อมสวิตซ์ไฟในห้องโทรทัศน์วิทยุ

- โทรทัศน์สีพร้อมสัญญาณดาวเทียมภายในและต่างประเทศ

- ระบบไฟฟ้าในห้องพักแขก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-.เก้าอี้นวมที่มีเท้าแขน

- ชั้นวางกระเป๋าสัมภาระ, ตู้เสื้อผ้า

- โต๊ะกลาง, โต๊ะเขียนหนังสือ

- แผ่นบอกอัตราค่าห้องพัก ,ประกาศกฎข้อบังคับของโรงแรม

- ตู้เย็นขนาดเล็ก ,มินิบาร์

- ตู้เซฟส่วนบุคคล (ติดตั้งในตู้เสื้อผ้า)

- โทรศัพท์สายตรงจากห้องพัก

- เครื่องโทรสารสายตรงและจุดเชื่อมสัญญาณคอมพิวเตอร์ภายในห้องพัก

- อุปกรณ์สาหรับรีดผ้า (บางโรงแรมจะมีไว้ในตู้เสื้อผ้า)

10. ห้องน้าแขก

ส่วนห้องน้าในห้องพักควรเป็นส่วนที่มีเนื้อที่ไม่ใหญ่มากนักเนื้อที่ประหยัดที่สุดและมีการจัดวางกลุ่มสุขภัณฑ์เพื่อสะดวกในการเดินท่อน้าส่วนมากงานระบบท่อน้าของห้องพักแขกแต่ละคู่จะติดกันเพื่อรวมท่อน้าประปาท่อน้าทิ้งท่อส้วมสุขภัณฑ์ภายในห้องน้าจะมีดังนี้อ่างล้างหน้ากระจกโรงแรมชั้นนาจะมีกระจกสาหรับโกนหนวดโดยเฉพาะอ่างอาบน้าที่มีระบบน้าอุ่นน้าเย็นโถชักโครกฝักบัว

2.7 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับจังหวัดกาญจนบุรี

กาญจนบุรี เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคกลางที่มีผู้คนนิยมเดินทางไปท่องเที่ยว เต็มไปด้วยเรื่องราวในอดีตที่น่าสนใจ เป็นแหล่งอารยธรรมเก่าแก่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ เป็นสถานที่ตั้งของสะพานข้ามแม่น้ำแควซึ่งเป็นสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของไทยในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 และมีชื่อเสียงโด่งดังไปทั่วโลก นอกจากนี้ยังมีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็น ป่าเขาลำเนาไพร ถ้ำหรือน้ำตก

กาญจนบุรี อยู่ห่างจากกรุงเทพฯ 129 กิโลเมตร มีพื้นที่ประมาณ 19,473 ตารางกิโลเมตร ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นป่ามีทั้งป่าโปร่ง และป่าดงดิบ มีแม่น้ำสำคัญสองสายคือ แม่น้ำแควใหญ่ และแม่น้ำแควน้อย ซึ่งไหลมาบรรจบรวมกันเป็นแม่น้ำแม่กลอง ที่บริเวณอำเภอเมืองกาญจนบุรี กาญจนบุรีแบ่งการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปกครองออกเป็น 13 อำเภอ คือ อำเภอเมือง อำเภอบ่อพลอย อำเภอเลาขวัญ อำเภอพนมทวน อำเภอไทรโยค อำเภอสังขละบุรี อำเภอศรีสวัสดิ์ อำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง อำเภอทองผาภูมิ อำเภอด่านมะขามเตี้ย อำเภอหนองปรือ และอำเภอห้วยกระเจา

ประวัติและความเป็นมา

พื้นที่กว้างใหญ่ ซึ่งเป็นที่ตั้ง จ.กาญจนบุรี ในปัจจุบัน มีประวัติความเป็นมา ที่ต่อเนื่อง และยาวนาน ประวัติ หน้าสุดท้ายของกาญจนบุรี ย้อนกลับไปเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์หน้าแรก ได้อย่างบังเอิญ เมื่อเชลยศึก ที่ถูกเกณฑ์ มาสร้างทางรถไฟคนหนึ่ง ค้นพบเครื่องมือหิน ของมนุษย์ ก่อนประวัติศาสตร์ ระหว่างการก่อสร้างทางรถไฟ บริเวณ สถานีบ้านเก่า ต.จระเข้เผือก อ.เมือง ทำให้เกิดการขุดค้นทางโบราณคดี และสามารถ ค้นพบหลักฐานของ มนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์จำนวนมาก แม้จนถึงปัจจุบันยังขุดพบอยู่

ในสมัยทวารวดี ซึ่งอยู่ในสมัยประวัติศาสตร์ ของ ประเทศไทย พบซาก โบราณสถาน และ โบราณวัตถุ ที่ ต.ปรังเผล อ.สังขละบุรี (ปัจจุบัน เป็นพื้นที่อ่างเก็บน้ำ เขื่อนเขาแหลม) ซึ่งเป็นเจดีย์ ลักษณะเดียวกับ จุลประโทณเจดีย์ จ.นครปฐม เจดีย์ ที่บ้านคูบัว จ.ราชบุรี และที่เมืองอู่ทอง จ.สุพรรณบุรี นอกจากนี้ ยังพบฐาน เจดีย์ และ พระพิมพ์ สมัยทวารดี จำนวนมาก ที่ บ้านท่าหวี ริมแม่น้ำแควใหญ่ ต.ลาดหญ้า อ.เมือง อีกด้วย แสดงว่าในสมัยนั้น พื้นที่ ริมแม่น้ำหลายแห่ง ซึ่งเป็นเส้นทาง คมนาคม สำคัญ มีชุมชน หรือ เมืองโบราณ ซึ่ง มีความสัมพันธ์ กับชุมชน โบราณ ใกล้เคียงกัน

ในสมัย พุทธศตวรรษ ที่ 16-18 ขอม ได้แผ่อิทธิพล เข้ามาใน ประเทศไทย ซึ่งพบหลักฐานสำคัญ คือ ปราสาทเมืองสิงห์ ซึ่งมีลักษณะเป็น ศิลปะขอม สมัยบายน มีอายุในช่วงสมัย พระเจ้าชัยวรมันที่ 7 ในพุทธศตวรรษที่ 18 นอกจากนี้ ยังพบหลักฐานที่เป็นศิลปะขอม สมัยเดียวกัน ที่เมืองครุฑ และ เมืองกลอนโด อ.ไทรโยค

ในสมัย สุโขทัย พบหลักฐาน ในพงศาวดารเหนือ ว่า กาญจนบุรี ตกเป็นเมืองขึ้น ของ สุพรรณบุรี ตามที่กล่าวว่า พญากง ได้มาครอง เมือง กาญจนบุรี แต่ก็ไม่มีหลักฐานอื่น มาสนับสนุน ต่อมา ในสมัย อยุธยา กาญจนบุรี มีฐานะเป็นเมืองหน้าด่านสำคัญ โดยตัวเมือง ตั้งอยู่ ที่บ้านท่าเสา ต.ลาดหญ้า ใกล้เขาชนไก่ และ ยังปรากฏ หลักฐาน เป็นซากโบราณสถาน และ โบราณวัตถุ ดังที่เห็นในปัจจุบัน

กาญจนบุรี ยังคงเป็นเมืองหน้าด่าน สืบเนื่องมาจนถึง สมัยกรุงธนบุรี และ รัตนโกสินทร์ โดย ในสมัย รัชกาลที่ 1 พระองค์ โปรดเกล้าฯ ให้ย้ายเมือง กาญจนบุรี มาตั้งใหม่ ที่บ้าน ปากแพรก เพื่อมาตั้งรับทัพพม่า ที่เดินทัพ ลงมาตามลำน้ำแม่กลอง เพื่อเข้าตี กรุงเทพฯ ได้มีการสร้างกำแพงล้อมรอบเมือง อย่างมั่นคง ใน สมัยรัชกาลที่ 3 และให้มีเจ้าเมือง คือ พระประสิทธิสงคราม นอกจากนั้น ยังตั้งหัวเมืองเล็กๆ ตามรายทาง เป็นหน้าด่านอีกเจ็ดแห่ง

สมัยรัชกาลที่ 5 เมื่อมีการจัดรูปแบบการปกครองประเทศใหม่ เป็นมณฑลเทศาภิบาล เมือง กาญจนบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ถูกโอนมาขึ้นกับมณฑล ราชบุรี และ แบ่งการปกครองเป็นสามอำเภอ คือ อ.เมือง อ.เหนือ (ปัจจุบันคือ อ.ท่าม่วง) และ อ.ใต้ (ปัจจุบัน คือ อ.พนมทวน) และต่อมาเมื่อ พ.ศ. 2467 ได้ตั้งอำเภอเพิ่มอีกสองแห่ง คือ อ.ท่ามะกา และ อ.ทองผาภูมิ กับ กิ่ง อ.สังขละบุรี

ในช่วงสงคราม มหาเอเชียบูรพา ญี่ปุ่น ตัดสินใจสร้างทางรถไฟ สาย ไทย - พม่า เชื่อมจากสถานีหนองปลาดุก จ.ราชบุรี ผ่าน กาญจนบุรี เลาะริมแม่น้ำแควน้อย ไปเชื่อมกับ ทางรถไฟ ที่สร้างมาจาก พม่า ที่ด่านเจดีย์สามองค์ เป็นทางรถไฟ ที่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก และมีผู้คนจำนวนมาก เดินทางมาเยี่ยมชม เพื่อคาราวะ ต่อดวงวิญญาณ ผู้เสียชีวิต และรำลึก ถึงความโหดร้าย ทารุณ ของสงคราม

อาณาเขต :

ทิศเหนือ ติดต่อกับจังหวัดอุทัยธานี จังหวัดตากและสหภาพเมียนม่าร์
ทิศใต้ ติดต่อกับจังหวัดราชบุรีและจังหวัดนครปฐม
ทิศตะวันออก ติดต่อกับจังหวัดสุพรรณบุรี
ทิศตะวันตก ติดต่อกับสหภาพเมียนม่าร์

จังหวัดกาญจนบุรี :: การเดินทาง

ทางรถยนต์

ไปตามถนนเพชรเกษมหรือไปตามถนนบรมราชชนนี ผ่านนครชัยศรี นครปฐม บ้านโป่ง ท่ามะกา ท่าม่วง ถึงจังหวัดกาญจนบุรี รวมระยะทาง 129 กิโลเมตร ใช้เวลาประมาณหนึ่งชั่วโมงครึ่ง หรือใช้ทางพิเศษเฉลิมมหานคร สอบถามเพิ่มเติม โทร. 1543

รถโดยสารประจำทางปรับอากาศ

ออกจากสถานีขนส่งสายใต้ รถปรับอากาศชั้นหนึ่ง (วิ่งสายใหม่เส้นถนนบรมราชชนนี-นครชัยศรี) ออกทุก 20 นาที ตั้งแต่เวลา 05.00-22.30 น. รถปรับอากาศชั้นสองออกทุก 20 นาที มีบริการ 2 เส้นทาง คือ เส้นทางสายเก่า (ถนนเพชรเกษม-อ้อมใหญ่-นครชัยศรี) และเส้นทางสายใหม่ (ถนนบรมราชชนนี-นครชัยศรี) ตั้งแต่เวลา 05.10-21.00 น. ใช้เวลาเดินทางประมาณ 2 ชั่วโมง สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่กาญจนบุรีทัวร์ โทร. 0 2435 5012 หรือที่เว็บไซต์http://www.transport.co.th/

รถไฟ

ออกจากสถานีรถไฟบางกอกน้อย วันละ 2 เที่ยว เวลา 07.40 น. และ 13.50 น. แวะจอดที่สถานีกาญจนบุรี สะพานข้ามแม่น้ำแคว ท่ากิเลน สถานีน้ำตก ใช้เวลาประมาณ 4 ชั่วโมงครึ่ง สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่สถานีรถไฟบางกอกน้อย โทร. 0 2411 3102

วันเสาร์-อาทิตย์ และวันหยุดราชการ มีรถไฟเที่ยวพิเศษ นำเที่ยวไปกลับภายในวันเดียว รายละเอียดสอบถามเพิ่มเติมได้ที่การรถไฟแห่งประเทศไทย โทร. 0 2223 7010, 0 2223 7020 และ 1690

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเดินทางภายในจังหวัด

สถานีขนส่งกาญจนบุรี ถ.แสงชูโต มีบริการรถโดยสารภายในจังหวัดที่ค่อนข้างสะดวก มีรถโดยสารไปยังอำเภอต่างๆ เช่น อำเภอบ่อพลอย อำเภอหนองปรือ อำเภอทองผาภูมิ และอำเภอสังขละบุรี หรือเดินทางไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ เช่น น้ำตกเอราวัณ น้ำตกเขาพัง น้ำตกไทรโยคใหญ่ รายละเอียดสอบถามสถานีขนส่งกาญจนบุรี โทร. 0 3451 1182

ระยะทางไปจังหวัดใกล้เคียง

จากสถานีขนส่งกาญจนบุรี มีบริการรถโดยสารไปยังจังหวัดราชบุรี สุพรรณบุรี และนครปฐม

จังหวัดกาญจนบุรี :: เทศกาล งานประเพณี

รำเหย่ย

เทศกาลตรุษสงกรานต์ ปีใหม่ เป็นการละเล่นพื้นเมืองของชาวกาญจนบุรีมาแต่บรรพกาลราวๆ 500 ปีเศษมาแล้ว จะเล่นกันในเทศกาลตรุษสงกรานต์ ปีใหม่ เป็นต้น วิธีการเล่น คือ ฝ่ายชายฝ่ายหญิงยืนล้อมวงกัน มีการร้องนำ ร้องแก้ และลูกคู่ ร้องรับพร้อมปรบมือเป็นจังหวะ ขณะร้องแก้นั้นฝ่ายชายและฝ่ายหญิง จะออกมาร่ายรำทีละคู่เปลี่ยนกันไป มีกลองยาวหนึ่งวง การแต่งกาย ชายนุ่งโจงกระเบน ใส่เสื้อคอกลม ผ้าขาวม้าพาดไหล่ หญิงแต่งชุดไทยห่มสไบเฉียง ปัจจุบันนิยมเล่นกันในเขตท้องที่อำเภอพนมทวนเท่านั้น

งานเทศกาลชาวเรือชาวแพ

จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในช่วงต้นเดือนพฤศจิกายนที่บริเวณถนนสองแคว ริมน้ำหน้าเมืองกาญจนบุรี ภายในงานมีกิจกรรมการละเล่นพื้นบ้าน การแสดงมหกรรมลูกทุ่ง นิทรรศการทางวิชาการ เกี่ยวกับการอนุรักษ์แม่น้ำลำคลอง และการแข่งขันกีฬาทางน้ำประเภทต่างๆ อาทิ เรือยาว เรือเร็ว เจ็ตสกี เป็นต้น

งานวันอาบน้ำแร่แช่น้ำตก

ในช่วงต้นเดือนพฤศจิกายน บริเวณพุน้ำร้อนหินดาด หมู่ 5 ตำบลหินดาด อำเภอทองผาภูมิ ภายในงานมีกิจกรรมออกร้านผลิตผล และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร นิทรรศการการท่องเที่ยวของอำเภอทองผาภูมิ นักท่องเที่ยวยังจะได้อาบน้ำแร่ที่พุน้ำร้อนหินดาด และเที่ยวชมความงามของน้ำตกผาดาด

งานสัปดาห์สะพานข้ามแม่น้ำแคว

ปลายเดือนพฤศจิกายนถึงต้นเดือนธันวาคม บริเวณสะพานข้ามแม่น้ำแคว เพื่อรำลึกถึงความสำคัญของการสร้างทางรถไฟสายมรณะและสะพานข้ามแม่น้ำแคว ซึ่งเป็นเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการแสดงนิทรรศการทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี การแสดงพื้นบ้าน การออกร้านจำหน่ายสินค้าต่างๆ กิจกรรมบันเทิงและการแสดงแสงและเสียง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.8 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับชนเผ่ามาไซ

ชนเผ่ามาไซ (Maasai Tribe)

ชื่อชนเผ่ามาไซอาจจะเป็นที่คุ้นเคยกันในหมู่คอหนังหรือผู้ที่เคยชมภาพยนต์ จากเยอรมันเรื่อง The White Maasai ซึ่งดัดแปลงมาจากหนังสือสารคดีชีวิตจริงชื่อเดียวกันของโครีนน์ ฮอฟมานน์ ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวความรักข้ามชาติพันธุ์ระหว่างคาโรล่า (Carola) นักธุรกิจสาวชาวสวิสกับเลมาเลี่ยน (Lemalian) นักรบมาไซหนุ่ม ซึ่งเรื่องจบลงด้วยการที่ทั้งสองต้องแยกทางกันเพราะความความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรม ภาพยนต์เรื่องนี้ชี้ให้เห็นความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมที่มักจะเป็นอุปสรรค ต่อการอยู่ร่วมกันของคนที่มาจากวัฒนธรรมอันแตกต่าง แต่อย่างไรก็ตาม ก็ถือว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจอย่างยิ่งถ้าจะก้าวออกไปจากสิ่งที่นำเสนอใน ภาพยนต์มาสู่สภาพความเป็นจริงของชนเผ่านี้ในสังคมแอฟริกาในปัจจุบัน

ชนเผ่ามาไซนั้นจัดอยู่ในกลุ่มชาติพันธุ์นิโลต ซึ่งเป็นพวกเดียวกับชาติพันธุ์ที่อาศัยกระจัดกระจายอยู่ในประเทศแทนซาเนีย ซูดานตอนใต้ ยูกันดา และเคนยา และพูดภาษา "มา" (Maa) ซึ่งอยู่ในภาษากลุ่มนิโล - ซาฮาราน อันเป็นภาษาที่พูดกันในแถบตอนบนของแม่น้ำไนล์และแม่น้ำชารี ชนเผ่านี้มีจำนวนประชากรที่ไม่ชัดเจน แต่จากการประมาณการครั้งล่าสุดพบว่ามีอยู่ 900,000 คน โดยกระจุกตัวอยู่ทางตอนใต้ของเคนยาประมาณ 453,000 คน และตอนเหนือของแทนซาเนีย 430,000 คน

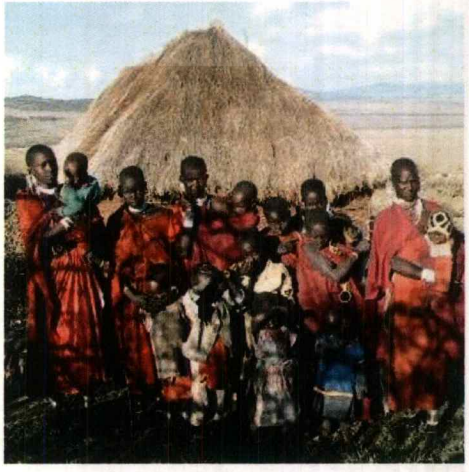
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังคมเผ่า มาไซประกอบด้วยกลุ่มย่อยๆ (เรียกกันในภาษามาว่า อิโลชอน) 16 กลุ่ม ได้แก่ อิลดามัต (Ildamat) อิลปูร์โก (Ilpurko) อิลกีกอนโยกี (Ilkeekonyokie) อิลอยไต (Iloitai) อิลกาปูติเอ (Ilkaputiei) อิลกันเกเร่ (Ilkankere) อิสิเรีย (Isiria) อิลมอยตานิก (Ilmoitanik) อิลูโดกิลานี (Iloodokilani) อิลอยโตกิโตกิ (Iloitokitoki) อิลารุซา (Ilarusa) อิลมาตาตาปาโต (Ilmatatapato) อิลวัวซินกิชู (Ilwuasinkishu) โกเร่ (Kore) ปาราคูยู (Parakuyu) และอิลกิซองโก (Ilkisonko)

ชาวมาไซดำรงชีวิตด้วยการเลี้ยงสัตว์เร่รอน สัตว์ที่เลี้ยงก็คือวัว แพะ และแกะ ซึ่งนอกจากจะเลี้ยงไว้บริโภคแล้ว สัตว์เหล่านี้ยังอาจใช้แลกเปลี่ยนเพื่อให้ได้มาซึ่งสัตว์ประเภทเดิมและ ผลิตภัณฑ์จากสัตว์เหล่านี้ หรือแม้แต่นำไปขายเพื่อแลกเป็นเงิน การเลี้ยงสัตว์แบบเร่ร่อนดังกล่าวนี้จะเป็นไปตามฤดูกาล กล่าวคือไม่ได้เร่ร่อนไปไหนก็ได้ แต่จะเร่รอนแบบกลับมาที่เดิมตามฤดูกาล

วิถีชีวิตแบบเลี้ยงสัตว์เร่ร่อนเช่นนี้ส่งผลให้ชาวมาไซต้องมีระบบบริหารการ ใช้ที่ดินแบบสาธารณะ กล่าวคือ ทุกคนในกลุ่มมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเข้าไปใช้ทรัพยากรที่มีอยู่บนที่ดิน ที่กำลังถือครองอยู่ในขณะนั้น แต่อย่างไรก็ตาม ในยามอุดมสมบูรณ์นั้น ชาวมาไซจะแบ่งที่ดินเป็นส่วนเพื่อให้แต่ละครอบครัวใช้ทำมาหากิน

นอกจากนี้ วิถีชีวิตแบบเลี้ยงสัตว์เร่ร่อนและระบบการใช้ที่ดินแบบสาธารณะนี้เองที่ทำ ให้ชาวมาไซผูกพันกับวัวและบุตรเป็นอย่างมาก อย่างหนึ่งที่เห็นได้ชัดมากก็คือการที่ชนเผ่านี้วัดความมั่งคั่งของบุคคลด้วยจำนวนวัวที่ถือครองและจำนวนบุตรที่เลี้ยงดูอยู่ โดยบุคคลจะต้องมีทั้งสองอย่างเป็นจำนวนมากถึงจะเรียกได้ว่ามั่งคั่งอย่างแท้ จริง มีวัวมากแต่มีลูกน้อย ก็ถือว่าไม่มั่งคั่ง ในขณะเดียวกัน มีลูกมากแต่ไม่ค่อยจะมีวัวก็ยังไม่ถือว่าเป็นไปตามมาตรฐานความมั่งคั่ง และแม้แต่ศาสนาของชาวมาไซก็ยังหนีไม่พ้นสองสิ่งข้างต้น ชนเผ่านี้เชื่อว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานสิ่งดังกล่าว ดังจะเห็นได้จากบทสวดของชาวมาไซ ที่กล่าวว่า ขอให้พระผู้สร้างจงได้ประทานวัวและบุตรแก่ปวงข้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในเรื่อง ที่อยู่อาศัยนั้น ชาวมาไซไม่มีวัฒนธรรมการสร้างที่อยู่อาศัยแบบถาวร มีแต่การสร้างที่พักชั่วคราว โดยที่พักดังกล่าวนี้จะเรียกกันว่า อินกาจิจิก (Inkajijik) ซึ่งจะมีลักษณะเป็นเพิงพักรูปดาวหรือวงกลมทรงตัวด้วยเสาไม้และหุ่มด้วยผนัง ที่ทำขึ้นจากเศษกิ่งไม้โดยใช้ส่วนผสมของโคลน หญ้า มูลวัว ปัสสาวะคน กิ่งไม้เล็กๆ และขี้เถ้า มาเป็นตัวผสานเนื้อในของผนัง การสร้างอินกาจิจิกจะเป็นหน้าที่ของผู้หญิง อินกาจิจิกแต่ละหลังจะมีขนาดค่อนข้างเล็ก กว้างประมาณ 3 เมตร ยาว 5 เมตร และสูงประมาณ 1.5 เมตร ภายในจะใช้เป็นที่เก็บ ปรุง ตลอดจนบริโภคอาหาร เป็นที่เก็บทรัพย์สิน เป็นที่หลับนอน และยังเป็นที่เก็บสัตว์เลี้ยงอีกด้วย ชาวมาไซจะนิยมสร้างที่พักอยู่กันเป็นกลุ่มๆล้อมรอบด้วยรั้วที่ทำจากกิ่งหนาม ของต้นไม้จำพวกสีเสียด (Acacia) เพื่อป้องกันภัยจากสิงห์โต

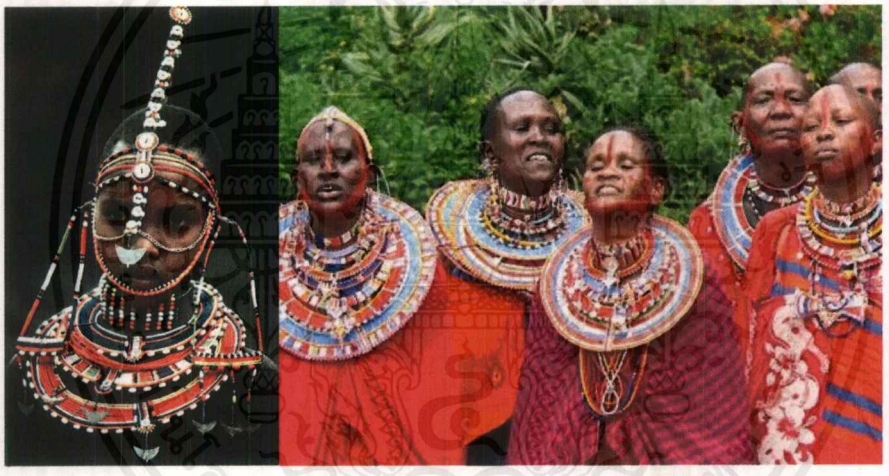

ชาวมาไซ เป็นชนเผ่าที่บริโภคแต่ผลิตภัณฑ์จากสัตว์เป็นหลัก ซึ่งส่วนใหญ่นั้นจะมาจากวัวที่เลี้ยงไว้ ซึ่งได้แก่ นมวัว เนื้อวัว มันวัว และเลือดวัว โดยเฉพาะเลือดวัว จะนิยมบริโภคในโอกาสพิเศษ เช่น มอบให้กับผู้ที่ได้ผ่านพิธีสุหนัดมาแล้ว ให้แก่หญิงที่เพิ่งให้กำเนิดบุตร คนป่วย หรือใช้สำหรับบรรเทาอาการมึนเมา นอกจากนี้ชาวมาไซยังนิยมกินน้ำผึ้งและเปลือกไม้ โดยเปลือกไม้จะนิยมนำมาทำเป็นซุป

ด้วยเหตุที่มีวิถีชีวิตแบบเลี้ยงสัตว์เร่ร่อน ชาวมาไซจึงมีทัศนคติที่ไม่ดีต่ออาหารที่ได้มาจากการทำการเกษตรแบบเพาะปลูก โดยมีความเชื่อว่าการกระทำดังกล่าวจะเป็นการทำอันตรายธรรมชาติ แต่อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน มีชาวมาไซจำนวนมากเริ่มบริโภคอาหารที่เป็นธัญญาพืชจำพวกข้าวโพด ข้าว มันเทศ มันฝรั่ง กะหล่ำปลี ที่ผลิตจากชุมชนอื่นบ้างแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับการแต่งกายนั้น ชาวมาไซจะแต่งตัวแตกต่างกันตามวัย เพศ และสถานที่ ในสมัยก่อน ชาวมาไซจะนิยมห่มร่างกายด้วยหนังสัตว์เช่นหนังแกะในกรณีที่เป็นผู้หญิงและ หนังลูกวัวหากเป็นคนดูแลฝูงสัตว์ โดยผ้าคลุมหนังสัตว์ดังกล่าวจะเรียกว่า ชูก้า ในภาษามา แต่ในปัจจุบันเสื้อคลุมชูก้าดังกล่าวซึ่งนิยมทำจากผ้าฝ้ายก็หาซื้อได้ตาม ท้องตลาดกันแล้ว ผ้าคลุมชูก้าของชาวมาไซมักมีสีแดงสด ซึ่งถือเป็นสีเอกลักษณ์ของชนเผ่ามาไซเลยก็ได้ แต่อย่างไรก็ตาม สีอื่นๆเช่น สีดำ สีน้ำเงิน สีนำชมพู มีลายแถบ เป็นลายตราหมากรุก หรือลายดอกไม้ก็มี ในบางครั้งผู้หญิงมาไซก็นิยมนุ่งผ้ากังก้า หรือ คังก้า (Kanga หรือ Khanga) ซึ่งเป็นที่นิยมใส่กันในหมู่ชนเผ่าแถบแอฟริกาตะวันออก โดยจะเป็นผ้าทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าที่มีขนาดกว้าง 1 เมตร ยาว 1.5 เมตร มีแถบลายรอบขอบนอกของผ้า และยังพบว่าชาวมาไซที่อาศัยในแถบชายฝั่งก็ยังนิยมนุ่งผ้ากิกอย (Kikoi) ซึ่งมีลักษณะเหมือนโสร่งหรือผ้าขาวม้าอีกด้วย นอกจากนี้แล้ว ชาวมาไซในแทนซาเนียยังสวมรองเท้าแตะบางๆที่ทำจากหนังวัวด้วย

ดยปกติ ชาวมาไซจะนิยมสวมสายผูกข้อมือที่ทำจากไม้ และสวมสร้อยลูกปัดหลากสี นอกจากนี้แล้วชาวมาไซ โดยเฉพาะผู้หญิงมักจะชอบเจาะส่วนต่างๆของหู รวมไปถึงยืดติ่งหูแล้วฝังเครื่องประดับลงไป

ในเรื่อง ทรงผมนั้น ชาวมาไซจะพิถีพิถันเรื่องนี้เป็นอย่างมาก โดยทรงผมจะมีลักษณะแตกต่างกันไปตามเพศ โอกาส และช่วงอายุ กล่าวคือ ชาวมาไซผู้ชาย ซึ่งส่วนมากจะเป็นนักรบ จะไว้ผมยาว ย้อมเป็นสีแดงสดใสหรือแดงเลือดหมู และถักเป็นทรงเดดล็อก (dreadlock) โดยเชื่อกันว่าผมทรงนี้จะแสดงออกถึงความแข็งแกร่ง ความน่าเกรงขาม และความงามเยี่ยงชายชาตรี แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อเข้าพิธีกรรมสำคัญตามช่วงอายุ เหล่าชายชาวมาไซก็จะต้องโกนหัวเสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำหรับผู้หญิงมาไซนั้น ปกติแล้วจะนิยมโกนหัว แต่ก็มีหญิงมาไซบางกลุ่มเช่นกลุ่มตูร์กานา (Turkana) ซึ่งจะนิยมไว้ผมทรงเดดล็อกเช่นกัน แต่จะแตกต่างจากเดดล็อกของผู้ชาย กล่าวคือ จะมีการโกนผมด้านข้างเลยไปถึงด้านหลังศีรษะออกหมดเหลือไว้เฉพาะผมด้านบน จากนั้นก็จะถักผมที่เหลือด้านบนเป็นทรงเดดล็อก และในบางโอกาสนั้น เช่นกรณีที่ลูกชายหรือลูกสาวตาย ผู้เป็นแม่ก็จะรวบผมไว้ด้านหลังหรือไม่ก็ด้านหน้าเพื่อเป็นการไว้ทุกข์

สำหรับ เด็กนั้น เมื่ออายุย่างเข้า 3 เดือน ก็จะต้องโกนหัวโดยเหลือไว้แค่ผมที่อยู่บริเวณหน้าผากเรื่อยลงมาถึงหลังต้นคอ ซึ่งทรงที่ออกมาจะคล้ายกับทรงพังค์นั่น เชื่อกันว่าผมทรงนี้จะสร้างความสง่างามให้กับทารก

ในเรื่องศาสนานั้น ชาวมาไซนับถือพระเจ้าองค์เดียว โดยเชื่อว่าพระเจ้า ซึ่งเรียกว่า เองไก (Enkai) เป็นผู้สร้างโลกและสร้างมนุษย์ขึ้นมา 3 เผ่า คือ เผ่าตอร์โรโบ (Torrobo - เผ่าปีกมี่) ซึ่งชาวมาไซเชื่อว่าพระเจ้าได้ประทานน้ำผึ้งและเหล่าสัตว์ป่าไว้ให้เป็น อาหารของคนเหล่านี้ เผ่าต่อมาคือ เผ่ากิกูยู (Kikuyu) ซึ่งเป็นเกษตรกรที่พระเจ้าประทานเมล็ดพันธุ์ต่างๆให้ และชนเผ่าสุดท้ายก็คือชาวมาไซเอง ซึ่งพระเจ้าได้ประทานวัวมาให้

เองไก นั้นจะมีธรรมชาติที่ขัดแย้งกันในตัวเอง กล่าวคือ ในด้านหนึ่งจะเป็นเทพที่ทรงความกรุณา ซึ่งเรียกว่า เองไก นาร์อก (Engai Narok - เทพดำ) แต่อีกด้านหนึ่ง เป็นเทพที่อาฆาตมาดร้าย เรียกว่า เองไก นันโยกี (Engai Nanyokie - เทพแดง) เชื่อกันว่าเทพองค์นี้ประทับอยู่บนภูเขาแห่งเทพเจ้าที่อยู่ทางเหนือสุดของแทนซาเนีย

บุคคลทางศาสนาที่ทำหน้าที่เป็นตัวกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ในสังคมมาไซก็ คือหมอผี ซึ่งในภาษามาไซเรียกกันว่า ไลบอน (Laibon) ซึ่งจะรับผิดชอบด้านพิธีกรรมของชนเผ่า เช่น ขอฝน ประกอบพิธีเอาฤกษ์เอาชัยในการสงคราม ทำนายเหตุการณ์ และรักษาโรคตามหลักไสยศาสตร์

สังคมมาไซจะประกอบไปด้วยกลุ่มอายุ (Age-set) โดยคนอายุรุ่นราวคราวเดียวกันจะมีสิทธิเท่าเทียมกันทุกอย่าง รวมถึงมีสิทธิที่จะใช้ทรัพย์สินของเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกันอีกด้วย กลุ่มอายุมีความสำคัญเพราะเป็นกลุ่มที่ต้องเข้าร่วมพิธีกรรมเกี่ยวกับวงจร ชีวิต (Rites of Passage) ต่างๆ ด้วยกัน โดยพิธีกรรมดังกล่าวนั้นได้แก่

1.พิธีก่อนสุหนัด เรียกกันว่า เอนกิปาตะ (Enkipaata - pre-circumcision ceremony) ซึ่งเด็กผู้ชายกลุ่มอายุ 14 - 16 จะต้องเดินทางท่องดินแดนของเผ่าตนเพื่อแนะนำตนเองเป็นเวลา 4 เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. พิธีสุหนัด เรียกว่า เอมูราตาเร่ (Emuratare - circumcision ceremony) ซึ่งเป็นพิธีที่ทั้งหญิงและชายชาวมาไซต้องผ่าน เพื่อจะได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้ใหญ่ สำหรับผู้ชายนั้นพิธีนี้จะเป็นขั้นตอนแรกของการเข้าสู่วิถีแห่งการเป็นนักรบ มาไซ ซึ่งเรียกกันว่า มอร์ราน (Morran) โดยเขาจะต้องเข้าค่ายอบรมความเป็นนักรบเบื้องต้น ซึ่งเรียกกันว่า เอมันยัตตา (Emanyatta) เป็นเวลาประมาณ 8 -12 ปี และสำหรับผู้หญิงนั้น พิธีนี้จะทำให้เธอเป็นผู้หญิงโดยแท้จริง เหมาะแก่การมีครอบครัวและเป็นแม่บ้านที่ชอบธรรม

3.พิธีเริ่มรีตความเป็นนักรบอาวุโส ซึ่งเรียกกันในภาษามาไซว่า อิวโนโต (Eunoto - senior warrior initiation ceremony) ซึ่งจะกระทำกัน 10 ปี หลังจากพิธีสุหนัด ผู้ชายที่เป็นนักรบมาไซผ่านพิธีกรรมนี้ก็จะได้รับการยอมรับเป็นนักรบอาวุโส และสามารถแต่งงานได้

4. พิธีเริ่มรีตความเป็นผู้อาวุโส หรือ ออร์นเกเชร์ (Orngesherr - junior elder initiation ceremony) หลังจากได้ผ่านพิธีนี้แล้วนักรบมาไซก็จะกลายเป็นผู้อาวุโส มีความสามารถที่จะรับผิดชอบครอบครัวของตนได้เต็มที่ และก็สามารถย้ายออกจากบ้านของพ่อแม่ของตนเพื่อตั้งบ้านหลังใหม่ได้

พิธีกรรมเหล่านี้จะทำให้ชาวมาไซเติบโตและรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนในสังคม นั่นเอง

นอกจากนี้แล้ว ชาวมาไซก็ยังมีการแบ่งแยกหน้าที่หญิง-ชายในสังคมกันอย่างชัดเจน กล่าวคือ ผู้ชายจะเป็นนักรบซึ่งทำหน้าที่ดูแลรักษาความปลอดภัยของหมู่บ้านและ ทำการตัดสินใจสำคัญๆที่เกี่ยวกับความเป็นไปของชุมชน ส่วนผู้หญิงนั้นจะรับผิดชอบเรื่องการสร้างและดูแลบ้านเรือน การหุงหาอาหาร เก็บฟืน รีดนมสัตว์เลี้ยง การเลี้ยงดูบุตร ส่วนเด็กผู้ชายก็จะทำหน้าที่ดูแลฝูงสัตว์เลี้ยง

ผู้หญิงในสังคมมาไซนั้นจะอยู่ใต้อำนาจของผู้ชาย ซึ่งเห็นได้จากหลายกรณีด้วยกัน เช่น เด็กผู้หญิงถูกสอนให้เคารพยำเกรงผู้เป็นบิดาและต้องไม่ปรากฏตัวในยามที่บิดา กำลังกินอาหารอยู่ ยิ่งกว่านั้นในยามที่มีแขกผู้ชายที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันมาเยือน ผู้ชายซึ่งเป็นสามีสามารถให้ภรรยาของตนเองหลับนอนกับแขก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากเรื่องบทบาทชายหญิงแล้ว เรื่องวัยวุฒิก็มีความสำคัญอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน กล่าวคือ สังคมมาไซนั้นจะนับถือระบบอาวุโส ผู้ชายอาวุโสในเผ่าจะมีอำนาจในการตัดสินใจต่างๆที่สำคัญในเผ่า ผู้ชายต้องมีอายุ 35 ปีบริบูรณ์ก่อนถึงจะสามารถตัดสินใจเรื่องครอบครัวของตัวเองได้เต็มที่ โดยก่อนหน้านั้นจะต้องเชื่อฟังคำแนะนำของบิดาตนเอง

เรื่องการแต่งงานนั้น สังคมมาไซอนุญาติให้ผู้ชายสามารถมีภรรยาได้หลายคน โดยผู้หญิงมักจะได้รับการหมั้นหมายไว้เป็นเวลานานก่อนจะแต่งงานอีกด้วย แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ชายในเผ่ามีอำนาจในการคัดค้านเพื่อยกเลิกการหมั้นหมายที่ทำกันมานานแล้ว นี้ได้ ตามวัฒนธรรมของชาวมาไซนั้น ผู้หญิงที่แต่งงานถือว่าได้แต่งงานกับผู้ชายทั้งกลุ่มอายุนั้น ดังนั้นจึงสามารถหลับนอนกับผู้ชายคนอื่นที่ไม่ใช่สามีโดยตรงแต่อยู่ในกลุ่ม อายุเดียวกันกับสามีโดยตรงของตนได้ ดังจะเห็นจากธรรมเนียมของชายชาวมาไซที่เป็นเจ้าบ้านที่ไม่รู้สึกขัดข้องเลย ในการเสนอให้แขกในกลุ่มอายุที่มาเยี่ยมบ้านหลับนอนกับภรรยาของตน หากแขกคนนั้นเป็นคนในกลุ่มอายุเดียวกัน โดยในกรณีนี้ผู้หญิงจะมีสิทธิเลือกว่าจะนอนกับแขกคนนั้นหรือไม่ และเด็กที่เกิดจากความสัมพันธุ์ประเภทนี้จะถือว่าเป็นของสามีโดยตรง

สำหรับในเรื่องการหย่าร้าง (Kitala - กิตาลา) นั้น พ่อแม่ฝ่ายหญิงสามารถร้องขอการหย่าให้กับลูกสาวตนเองที่แต่งงานแล้วได้ ในกรณีที่พบว่าฝ่ายชายกระทำการทารุณต่อฝ่ายหญิง

ที่ผ่านมาได้มีความพยายามจากทั้งทางรัฐบาลและองค์กรเอกชนต่างๆ ในการอนุรักษ์วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของชาวมาไซไว้และในขณะเดียวกันก็ช่วยให้ พวกเขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ในท่ามกลางสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อีกด้วย จึงเป็นที่น่าติดตามว่าชนเผ่ามาไซจะสามารถประนีประนอมความเป็นเอกลักษณ์ทาง วัฒนธรรมของตนเองที่เป็นมรดกสืบต่อกันมายาวนานกับวิถีชีวิตแบบยุคสมัยใหม่ ที่กำลังเป็นสิ่งที่ปฏิเสธได้ยากในสมัยนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.9 การศึกษาโครงการเปรียบเทียบ

เหตุผลในการเลือกโครงการเปรียบเทียบเพื่อวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและองค์ประกอบภายในโรงแรมเพื่อนามาสรุปหาแนวทางในการออกแบบโดยเลือกเอาโครงการเปรียบเทียบดังนี้

เหตุผลในการเลือกศึกษา

- เป็นโรงแรมตากอากาศที่มีลักษณะการให้บริการใกล้เคียงกันและอยู่ภายในบริเวณใกล้เคียง
- เป็นโรงแรมตากอากาศที่มีลักษณะของการตกแต่งที่ใกล้เคียงกัน
- เพื่อศึกษารูปแบบและบรรยากาศในการตกแต่งภายใน

จากเหตุผลในการศึกษาโครงการเปรียบเทียบจึงได้เลือกโรงแรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับโครงการดังนี้

Disney's Animal Kingdom Lodge

สถานที่ตั้ง 2901 Osceola Parkway Lake Buena Vista, FL 32830 สหรัฐอเมริกา

ออกแบบโดย Peter Dominick

เนื้อที่ 43 เอเคอร์

รีสอร์ทตกแต่งในสไตล์แอฟริกันตัวสถาปัตยกรรมได้แรงบันดาลใจมาจากสถาปัตยกรรมของทวีปแอฟริกาและกลุ่มชุมชนหมู่บ้านที่มี landscape เป็นลักษณะครึ่งวงกลมซึ่งสามารถนาเสนอมุมมองแบบ panorama ของทุ่งหญ้าซาวันนาและสัตว์ป่าแบบธรรมชาติเพดานยกสูงคานไม้ขนาดใหญ่เฟอร์นิเจอร์ไม้แกะสลักประดับโลหะสีทองศิลปะพื้นเมืองของทวีปแอฟริกาและกองไฟบริเวณ Main lobby ทาให้สามารถสัมผัสได้ถึงจิตวิญญาณแห่งทวีปแอฟริกาได้อย่างเลิศล้าด้านนอกของตัว Main lobby เป็นแท่นหิน Arusha rock ที่ยื่นออกมาเพื่อให้สามารถมองเห็นทิวทัศน์ที่แผ่กว้างออกไปและสัตว์ป่านานาชนิดได้อย่างใกล้ชิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกเหนือจากสัตว์ป่าแล้วยังมีไม้พุ่มและต้นหญ้าพื้นเมืองนับพันต้นและรวมไปถึงCopperpodหรือต้นนนทรี ต้นไม้ที่มีรูปทรงคล้ายร่มที่เป็นที่รู้จักกันดีของแอฟริกอีกด้วยสัมผัสรสชาติดั้งเดิมแบบแอฟริกันได้ที่ร้านอาหารสไตล์แอฟริกันJikoและBomaนั่งรถชมรอบๆทุ่งหญ้าซาวันนานั่งพักริมสระน้ำUzimaสระน้ำขนาด 11,000 ตารางฟุตลึกเท่ากันทั้งหมดพร้อมสไลเดอร์ยาว 67 ฟุต

จำนวนและชนิดของห้องพัก

- Standard Room

- 1 Bedroom Suite

- 2 Bedroom Suite

- Royal Kuba Vice-Presidential Suite

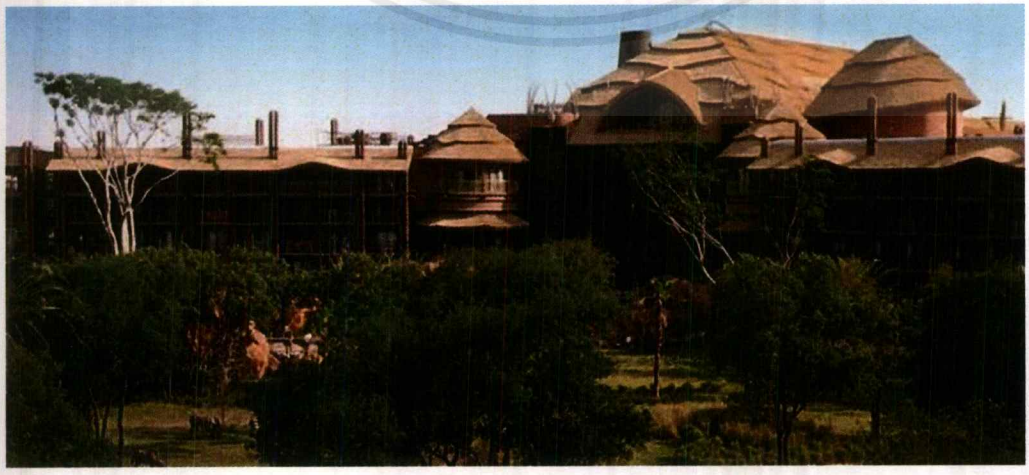
- Asante Presidential Suite

รวม 1293 ห้อง

จุดที่สามารถนำมาปรับใช้กับโครงการ

Landscape

- โดยโครงการจะมีการเสนอแนะให้ปรับพื้นที่บริเวณรอบสระ Swan lake ให้มีลักษณะเป็นทุ่งโล่งแบบทุ่งหญ้าซาวันนาและปล่อยให้สัตว์บางจาพวกเช่นยีราฟกวางหรือแอนติโลปชนิดต่างๆได้อาศัยอยู่ภายในบริเวณนั้นอย่างอิสระ

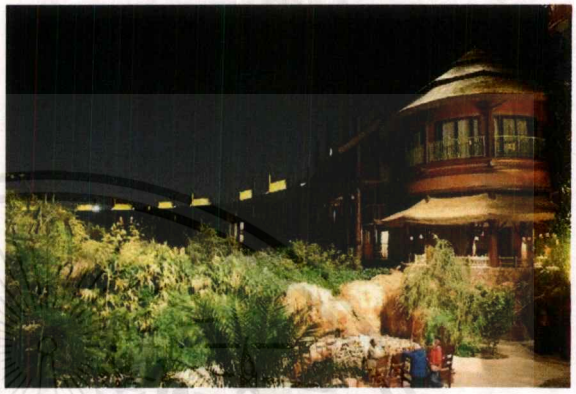

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อาคารโดยรวมเน้นการตกแต่งด้วยวัสดุไม้เป็นหลักจึงสามารถนามาใช้เป็นแบบอย่างในการตกแต่ง Façade และหลังคาเพิ่มเติมของอาคาร โครงการเสนอแนะเพื่อให้ดูใกล้เคียงกับสถาปัตยกรรมแบบแอฟริกันมากขึ้น

- โถงบริเวณ Main lobby เปิดเป็น double space ส่วนอีกด้านของผนังเปิดโล่งมองเห็นทิวทัศน์ของทุ่งหญ้าซาวันนาอยู่ด้านหลังเป็น Background

รูป แสดงลักษณะอาคารและ Façade ของอาคาร

การตกแต่งภายใน

- บริเวณโถง Main lobby มีโคมไฟระย้าขนาดใหญ่ช่วยสร้างลูกเล่นให้กับ space และสร้างบรรยากาศ

- เสาและคานใช้ไม้ซุงขนาดใหญ่หลังคาโชว์โครงสร้างพื้นกระเบื้องหินแกรนิตเฟอร์นิเจอร์ไม้สีเข้มส่วนของประดับตกแต่งเน้นที่ผลิตมาจากวุสดุภายในท้องถิ่น

- ลวดลายแบบแอฟริกันพื้นเมืองมีสีสันมากสามารถนามาลดทอนลงให้คงไว้บางส่วนจะช่วยทาให้ดูร่วมสมัยมากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Chiang Mai Night Safari resort , Chiang Mai

ที่ตั้ง 33 หมู่ 12 ต้าบลหนองควายอ้าเภอหางดงจังหวัดเชียงใหม่ 50230

โรงแรมเชียงใหม่ไนท์ซาฟารีรีสอร์ทเชียงใหม่ไนท์ซาฟารี (Chiang Mai Night Safari) เป็นสวนสนุกบนพื้นฐานธรรมชาติ (Nature Theme Park) ของรัฐบาลที่สร้างขึ้นเพื่อเพิ่มศักยภาพในการส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดเชียงใหม่นอกเหนือจากศิลปะวัฒนธรรมประเพณีและความสวยงามตามธรรมชาติของป่าเขาลาเนาไพรนักท่องเที่ยวจะได้ใช้เวลาว่างยามค่าคืนในเชียงใหม่ไนท์ซาฟารีให้เป็นประโยชน์ในการสร้างความรื่นเริงหรรษาพักผ่อนหย่อนใจเป็นแหล่งเรียนรู้ทางธรรมชาติวิทยาทรัพยากรธรรมชาติและสัตว์ป่านาไปสู่การอนุรักษ์อย่างยั่งยืนทั้งด้านคุณภาพและความหลากหลาย

จำนวนและชนิดของห้องพัก

- บ้านคุ้มพญาเป็นบ้านเดี่ยวชั้นเดียวท่ามกลางป่าธรรมชาติที่สวยงามและร่มรื่นสามารถมองเห็นวิวทิวทัศน์ของตัวเมืองเชียงใหม่ที่อยู่ด้านล่างภายในประกอบด้วยห้องนอน 3 ห้องแบ่งเป็นห้องใหญ่ 1 ห้องพร้อมห้องน้าภายในและห้องขนาดเล็กอีก 2 ห้องใช้ห้องน้าร่วมกันนอกจากนี้ยังมีห้องครัวเล็กๆและระเบียงชมวิวภายนอกบ้านเหมาะสาหรับครอบครัวขนาด 6 ท่าน

คุ้มพญา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- บ้านพิรุณพนาเป็นกลุ่มบ้านพักตากอากาศชั้นเดียวและ 2 ชั้นรวมทั้งสิ้น 8 ยูนิตกระจายไปตามระดับต่างๆ ตามความลาดเอียงของพื้นที่อยู่ท่ามกลางป่าธรรมชาติแต่ละยูนิตภายในห้องตกแต่งในสไตล์ไนท์ซาฟารีที่มีความหลากหลายมีเตียงเดี่ยวและเตียงคู่พร้อมมุ้งกางนอนแบบไทยโบราณพร้อมด้วยมุมรับแขกมีห้องน้ำในตัวที่สวยงามพร้อมสวนไม้ในร่มเป็นองค์ประกอบช่วยเพิ่มความนุ่มนวลของบรรยากาศที่เป็นธรรมชาติเหมาะสาหรับครอบครัวขนาด 2 ท่าน

พิรุณพนา

- บ้านซาฟารีดอยบ้านพฤกษาสวรรค์และบ้านพวงชมพูเป็นบ้านตากอากาศชั้นเดียวพรั่งพร้อมด้วยเครื่องอานวยความสะดวกต่างๆอย่างครบครันกระจายอยู่ตามมุมสงบร่มรื่นของป่าธรรมชาติในบริเวณต่างๆของเชียงใหม่ไนท์ซาฟารีบ้านแต่ละหลังประกอบด้วยห้องพัก 3 - 4 ยูนิตแยกออกจากกันอย่างเป็นอิสสระภายในแต่ละยูนิตตกแต่งในสไตล์ซาฟารีที่สวยงามแปลกตาด้วยลวดลายม้าลายและเสือโคร่งพร้อมด้วยมุมรับแขกหรือมุมนั่งเล่นที่จัดไว้อย่างเหมาะสมและสวยงามอีกทั้งมีห้องน้ำในตัวที่ทันสมัยและโอ่อ่าพร้อมสวนหย่อมในร่มที่สวยงามขับบรรยากาศให้ใกล้ชิดธรรมชาติยิ่งขึ้นแต่ละยูนิตประกอบด้วยเตียงนอนเดี่ยวขนาดใหญ่ 1

- บ้านแววมยุราเป็นบ้านพักตากอากาศสองชั้นสไตล์บูติคจานวน 3 หลังแต่ละหลังประกอบด้วยห้องพัก 4 ยูนิตอยู่ท่ามกลางธรรมชาติสงบร่มรื่นภายในเชียงใหม่ไนท์ซาฟารีภายในแต่ละยูนิตตกแต่งในสไตล์ซาฟารีที่สวยงามแปลกตาหลากสีสันสดใสพร้อมด้วยสิ่งอานวยความสะดวกครบครันเช่นเครื่องปรับอากาศเครื่องทาน้าอุ่นห้องน้าที่มีสวนหย่อมขนาดเล็กเป็นองค์ประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จุดที่สามารถนามาปรับใช้กับโครงการ

การจัดวางอาคาร

- ที่พักเป็นลักษณะบ้านพักขนาดต่างๆกระจายอยู่ตามพื้นที่ภายในบริเวณไนท์ซาฟารีสามารถนามาเป็นแนวคิดในการสร้างบ้านพักแบบวิลล่าได้โดยออกแบบให้มีการตกแต่งในแบบซาฟารีผสมผสานกันกับล้านนาให้ตัวอาคารวางอยู่ตามแนวพื้นที่

การจำแนกชนิดของบ้านพัก

- การแบ่งแยกชนิดของบ้านพักเป็นแบบต่างๆ โดยคานึงถึงจานวนผู้เข้าพักว่าเป็นแบบครอบครัวขนาดเล็ก (2-3คน) หรือขนาดกลาง (4-6 คน) แบบเป็นหมู่คณะหรือเพื่อนฝูงจะมีลักษณะการใช้งานพื้นที่แตกต่างกันออกไปเป็นต้นว่าบ้านคุ้มพญาจะเหมาะสาหรับครอบครัวขนาดกลางเนื่องจากมี 3 ห้องนอน 2 ห้องน้าบ้านแวววยุรามีสองชั้นจึงไม่เหมาะสาหรับครอบครัวที่มีผู้สูงอายุเพราะจะเดินขึ้นลงไม่สะดวก

The Dewa ,Koh Chang

ที่ตั้งหาดคลองพร้าวเกาะช้าง

เนื้อที่ 3 เอเคอร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ไม่ไกลจากท่าเรือมากบนเป็นที่ตั้งของThe Dewa ซึ่งเป็นคำในภาษาอินโดนีเซียที่แปลว่าเทวะหรือเทพเจ้าเปรียบเสมือนว่าที่นี่คือที่พักของหมู่มวลเหล่าเทวดานางฟ้าเกาะช้างนั่นเองด้วยแนวคิดในการออกแบบที่ต้องการให้ที่นี่เป็นรีสอร์ทสไตล์ใหม่ที่มีความกลมกลืนกับธรรมชาติด้วยกลิ่นอายตะวันออกจึงใช้สไตล์ Rustic Tropical ที่เน้นโครงสร้างที่ดิบเปลือยผสมผสานให้กับเข้าสภาพภูมิประเทศแบบร้อนชื้นของเกาะช้างได้อย่างกลมกลืนและสวยงามโดยผนังของตัวอาคารเกือบทั้งหมดภายในรีสอร์ทใช้ปูนเปลือยขัดมันส่วนหลังคาทาเป็นหลังคาทรงสูงแบบกระโจมสไตล์บาหลีมุงซ้อนหญ้าคาตกแต่งพื้นทางเดินและองค์ประกอบของอาคารด้วยไม้สนซีดาร์ดูกลมกลืนเข้ากันอย่างลงตัวบริเวณกลางรีสอร์ทมีสระน้ำสีดาขนาดใหญ่ทอดตัวยาวพร้อมเคาน์เตอร์กลางน้ำ

ห้องพักที่นี่มีให้เลือก 3 แบบเริ่มจากห้องเดอลุกซ์ที่อยู่ภายในอาคารเปิดมุมมองสู่สระว่ายน้ำห้องพักแบบวิลล่าบ้านหลังเล็กๆในผังรูปวงกลมที่ล้อมด้วยต้นไม้และบ่อยเล็กๆที่เชื่อมระหว่างวิลล่าแต่ละหลังดูอบอุ่นและน่ารักและมีความเป็นส่วนตัวมากถัดออกไปบริเวณหน้าหาดเป็นห้องแกรนด์วิลล่าที่บ้านมี 2 ชั้นโดยชั้นล่างเป็นห้องโถงนั่งเล่นขนาดใหญ่ส่วนบริเวณชั้นบนเป็นห้องนอนในแบบ loft style มองเห็นวิวทะเลจากมุมสูง

ชนิดและจานวนของห้องพัก	ขนาด(ตร.ม)	จำนวนห้อง
- Deluxe	54	40
- Villa	60	17
- Grand Villa	120	1

จุดที่สามารถนามาปรับใช้กับโครงการ

การตกแต่ง

- การใช้วัสดุธรรมชาติและแนวทางการตกแต่งแบบ Rustic ผสมผสานกับการตกแต่งแบบพื้นเมืองตามท้องถิ่นนั้นๆการใช้ผนังปูนเปลือยสื่อให้เห็นความดิบของวัสดุ

การเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์

- การเลือกใช้เฟอร์นิเจอร์ให้เหมาะสมกับแปลนการแบ่งโซนพื้นที่ระหว่าง Public และ Private

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Landscape

- การจัดวางอาคารให้เหมาะสมกับ Landscape และใช้ต้นไม้ท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์

- ให้ร่มเงาบังส่วนที่ไม่สวยงามหรือจัดเป็นภูมิทัศน์

รูปบรรยากาศโรงแรมและภายในห้องพัก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

การศึกษาพฤติกรรมและพื้นที่ที่ต้องการ

3.1 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการในส่วนอาคารบริการต่าง ๆ

3.1.1 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการภายในส่วนต้อนรับ (LOBBY)

ก. ผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการบริเวณจุดลงทะเบียน แบ่งเวลาการทำงานออกเป็น3ช่วงเวลาด้วยกัน

ช่วงที่ 1 06.00 น.- 14.00 น.

ช่วงที่ 2 14.00 น. - 22.00 น.

ช่วงที่ 3 22.00 น. - 06.00 น.

ประกอบด้วยแผนกดังต่อไปนี้

1. แผนกทะเบียน (REGISTRATION)

หน้าที่ลงทะเบียนการเข้าพักของผู้ใช้บริการCHECK IN – CHECK OUT

บทบาทและพฤติกรรม

1. อยู่ประจำตำแหน่งในส่วนเคาท์เตอร์บริการส่วนหน้า กล่าวต้อนรับและแจ้งชนิดห้องพักแก่ผู้ใช้บริการ

2. ทำการลงทะเบียนเข้าพัก (CHECK IN) ให้ผู้ใช้บริการโดยให้ผู้ใช้บริการกรอกข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ ชื่อ-นามสกุล, ที่อยู่, วัน เดือน ปีเกิด, สัญชาติ, อาชีพ, การทำงาน, ใบสำคัญประจำตัวต่างด้าว, บัตรประจำตัวประชาชนลงในใบกรอก เรียกว่า"บัตรจดนามผู้เข้าพัก" ระยะเวลาและการเลิกพักในเวลาใด วันใด

3. เมื่อผู้ใช้บริการกรอกข้อมูลครบถ้วนแล้ว ผู้ให้บริการจะทำการตรวจสอบตัวเลขของใบสำคัญ เช่น บัตรประจำตัวประชาชนเพื่อความถูกต้อง

4. หลังจากกรอกข้อมูลครบถ้วน ผู้ให้บริการหยิบกุญแจห้องให้แก่ผู้ใช้บริการ พร้อมกับบอกข้อมูลไปยังตำแหน่งห้องพักและการบริการพื้นที่ส่วนกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ในกรณีที่ผู้ใช้บริการได้ลงทะเบียนทางอินเตอร์เน็ตไว้แล้ว ผู้ให้บริการจะตรวจเช็คฐานข้อมูลจากคอมพิวเตอร์ จากนั้นให้บัตรจดนามผู้เข้าพักกับผู้ใช้บริการ กรอกข้อความทบทวนกับคอมพิวเตอร์อีกครั้งเพื่อป้องกันการผิดพลาด ผู้ให้บริการ หยิบกุญแจห้องให้แก่ผู้ใช้บริการ พร้อมกับบอกข้อมูลไปยังตำแหน่งห้องพัก

6. เมื่อทำการลงทะเบียนเข้าพัก (CHECK IN) เรียบร้อยแล้วจะนำข้อมูลไปบันทึกในคอมพิวเตอร์ เพื่อเป็นการบันทึกสถิติการเข้าใช้งานของผู้ใช้บริการของทางโรงแรม และนำข้อมูลนี้ไปตรวจสอบกับกองตรวจคนเข้าเมือง จากผู้ให้บริการจะออกใบเสร็จห้องพักและนำไปส่งยังฝ่ายการเงินเพื่อคำนวณค่าบริการอีกทีหนึ่ง

7. ในกรณีที่ผู้ใช้บริการมีความประสงค์จะย้ายห้องพัก แผนกลงทะเบียนจะตรวจสอบว่ามีห้องพักไหนที่ว่างอยู่ จากนั้นรับกุญแจคืนจากผู้ใช้บริการและให้กุญแจห้องใหม่แก่ผู้ใช้บริการ แล้วทำการกรอกข้อมูลเข้าคอมพิวเตอร์ จากนั้นนำข้อมูลที่เปลี่ยนส่งต่อไปให้แก่แผนกการเงิน

8. ทำการตอบข้อซักถาม คอยต้อนรับผู้ใช้บริการที่มาติดต่อและบุคคลทั่วไป

9. กรณีที่อุปกรณ์บริเวณส่วนลงทะเบียนเกิดการเสียหายต้องทำการติดต่อแผนกช่างให้ทำการซ่อมแซม

10. เมื่อมีบุคคลภายนอกมาติดต่อ ทางแผนกประชาสัมพันธ์มีหน้าที่ขอชื่อและนามสกุลของผู้ที่ต้องการติดต่อ

11. เมื่อผู้ใช้บริการออกไปข้างนอก จะเอากุญแจมาฝากไว้ที่เคาท์เตอร์บริการ ผู้ให้บริการจะนำกุญแจไปใส่ในช่องเสียบกุญแจ KEY RACK เมื่อผู้ใช้บริการกลับมาสามารถขอกุญแจคืนได้

2. แผนกการเงิน (FRONT CASHIER)

หน้าที่ เก็บค่าบริการต่างๆของผู้ใช้บริการที่เข้ามาพักในโรงแรมและแลกเปลี่ยนเงินแก่ผู้ใช้บริการ

บทบาทและพฤติกรรม

1. รับใบเสร็จจากแผนกทะเบียนเมื่อแขก CHECK IN แล้วนำมาจัดเข้าแฟ้มซึ่งจะจัดเรียงตามลำดับตามรายชื่อห้อง

2. ผู้ให้บริการจะนำใบเสร็จดังกล่าวของทุกห้องเข้าทำการเช็คทุกวันเป็นการคิดเงินค่าห้องพักแขกประจำวัน เมื่อผู้ใช้บริการมา CHECKOUT ผู้ให้บริการจะนำใบเสร็จที่ฝ่ายทะเบียนให้นำเข้าเครื่องรวมจำนวนเงินที่แขกใช้ทั้งหมด

3. รับเงินค่าบริการจากผู้ใช้บริการ

4. เช็คยอดเงินที่ได้รับไปยังแผนกบัญชี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ถ้าแขกที่มาใช้บริการมีความต้องการแลกเปลี่ยนเงินตราในสกุลต่างๆ มาเป็นเงินไทยจะต้องทำการแลกเปลี่ยนให้ในอัตราสากล มี BOARD แสดงอัตราแลกเปลี่ยนเงินติดไว้ให้ผู้ใช้บริการดู

3. แผนกรับฝากของมีค่า (SAFE DEPOSIT)

หน้าที่ เก็บของมีค่าของผู้ใช้บริการ

บทบาทและพฤติกรรม

1. รับของมีค่าจากแขก เมื่อแขกนำมาฝาก
2. เก็บของมีค่าอย่างระมัดระวัง
3. คืนของแก่แขกเมื่อแขกมารับคืน

ข. ผู้รับบริการ ผู้เข้ารับบริการในโถงต้อนรับแขกที่เข้ามาพักในโรงแรมทั้งที่มาเดี่ยว มาเป็นคู่ และมาเป็นกลุ่ม

หน้าที่ เป็นผู้เข้าใช้บริการในโรงแรม

บทบาทและพฤติกรรม

1. แขกลงจากรถเข้าสู่ LOBBY ติดต่อลงทะเบียนห้องพักการจองล่วงหน้าแขกสามารถขึ้นห้องพักได้เลย หรืออาจจะนั่งพักบริเวณโถงพักคอยสักครู่ก่อนแล้วจึงขึ้นห้องพัก
2. กรณีที่มาหลายคน อาจมีการหยุดรอนั่งพักในบริเวณโดยรอบ WAITING AREA หรือส่วนพักคอยของ LOBBY

3.1.2 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการภายในส่วน INFORMATION CENTRE

เปิดบริการตั้งแต่เวลา 09.00 - 19.00 น.

ก. ผู้ให้บริการ มีเวลาการทำงานผลัดเดียว

1. แผนกประชาสัมพันธ์ (INFORMATION)

หน้าที่ ให้ข่าวสารและตอบคำถามแก่ผู้ใช้บริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทบาทและพฤติกรรม

1. เมื่อมีผู้ใช้บริการเข้ามาถามปัญหาหรือต้องการทราบข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวแผนกประชาสัมพันธ์มีหน้าที่คอยตอบข้อสักถามต่างๆ คอยแจกเอกสารแนะนำการท่องเที่ยวหรือแนะนำสถานที่มีชื่อเสียง สถานที่ซื้อของที่ฝาก ของที่ระลึกต่างๆ หรือแผนที่ต่าง ๆ

2. ผู้ให้บริการประจำแผนกจะมีตารางราคาห้องพัก ใบโฆษณาต่างๆคอยบริการแก่ผู้ใช้บริการที่ต้องการทราบรายละเอียดของกิจกรรมต่างๆ

ข. ผู้รับบริการ ผู้เข้ารับบริการในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

หน้าที่ เป็นผู้สอบถามรายละเอียดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

บทบาทและพฤติกรรม

1. เข้ามารับการบริการเรื่องข้อมูลต่างๆ ของแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ

2. ติดต่อประสานงานกับประชาสัมพันธ์

3.1.3 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการภายในส่วนร้านอาหาร (RESTAURANT)

เปิดบริการตั้งแต่เวลา 07.00 น. -23.00 น.

ก. ผู้ให้บริการ แบ่งเวลาการทำงานออกเป็น2ช่วงเวลาด้วยกัน

ช่วงที่ 1 06.00 น. - 15.00 น.

ช่วงที่ 2 1 5.00 น. - 24.00 น.

ประกอบด้วยหน้าที่ดังต่อไปนี้

1. FOOD & BEVERAGE MANAGER

หน้าที่ ควบคุมความเรียบร้อยภายในร้านอาหาร

บทบาทและพฤติกรรม

1. ดูแลความเรียบร้อยภายในร้านอาหาร

2. ให้คำแนะนำแก้ไขและปรับปรุงบริการอยู่เสมอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. CASHIER

หน้าที่ ดูแลเกี่ยวกับการเงินภายในร้านอาหาร

บทบาทและพฤติกรรม

1. ผู้ใช้บริการจะเดินมาบริเวณแคชเชียร์ ผู้ให้บริการจะทำการคิดราคาค่าอาหาร เมื่อผู้ใช้บริการทำการจ่ายเงินเรียบร้อย ผู้ให้บริการจะเก็บเงินไว้ที่เครื่องเพื่อรวมยอดเงินที่ได้
2. เมื่อห้องอาหารปิด รวมยอดเงินให้ตรงกับใบเสร็จ
3. นำบัญชีเสนอผู้จัดการ และแผนกบัญชี

3. WAITER/WAITRESS

หน้าที่ บริการเสิร์ฟอาหารให้กับผู้ใช้บริการภายในร้านอาหาร

บทบาทและพฤติกรรม

1. เตรียมอุปกรณ์ต่างๆ จัดโต๊ะให้อยู่ในสภาพที่เรียบร้อย พร้อมที่จะใช้งานได้ทันที
2. รับคำสั่งและทบทวนรายการอาหาร เขียนรายการอาหารไปที่ครัวเพื่อให้ทางแผนกครัวทำอาหารตามที่ได้สั่งไว้
3. นำอาหารที่ได้จากครัวไปเสิร์ฟตามออเดอร์
4. เก็บโต๊ะเมื่อผู้ใช้บริการรับประทานอาหารเสร็จแล้ว

ข. ผู้รับบริการ ผู้เข้ารับบริการในร้านอาหารแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ผู้ใช้บริการห้องพักภายในโรงแรม และ บุคคลทั่วไป

หน้าที่ เป็นผู้เข้าใช้บริการในร้านอาหารรับประทานอาหาร ของว่างและเครื่องดื่ม

บทบาทและพฤติกรรม

1. เลือกที่นั่งรับประทานอาหาร
2. หยิบรายการอาหารเพื่อสั่งอาหารและเครื่องดื่มกับผู้ให้บริการบริเวณเคาท์เตอร์
3. นั่งรออาหารที่สั่งมาเสิร์ฟและรับประทาน
4. เรียกพนักงานมาเก็บเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.1.4 การศึกษาพฤติกรรมผู้ใช้บริการภายในส่วน COFFEE CORNER

เปิดบริการตั้งแต่เวลา 08.00 น. -22.00 น.

ก. ผู้ให้บริการ ผู้ให้บริการบริเวณเคาท์เตอร์ แบ่งเวลาการทำงานออกเป็น2ช่วงเวลาด้วยกัน

ช่วงที่ 1 07.00 น. - 15.00 น.

ช่วงที่ 2 1 5.00 น. - 23.00 น.

1. BARISTA

หน้าที่ ผสมเครื่องดื่มและดูและความเรียบร้อยของบริเวณCOFFEE CORNER

บทบาทและพฤติกรรม

1. รับออเดอร์เครื่องดื่มและขนมจากผู้รับบริการ
2. ผสมเครื่องดื่มตามที่ผู้รับบริการได้สั่งไว้
3. เสิร์ฟออเดอร์ที่สั่งให้กับผู้รับบริการ
4. คิดเงินค่าเครื่องดื่มและขนม
5. ทำความสะอาดและตรวจดูความเรียบร้อยของบริเวณCOFFEE CORNER

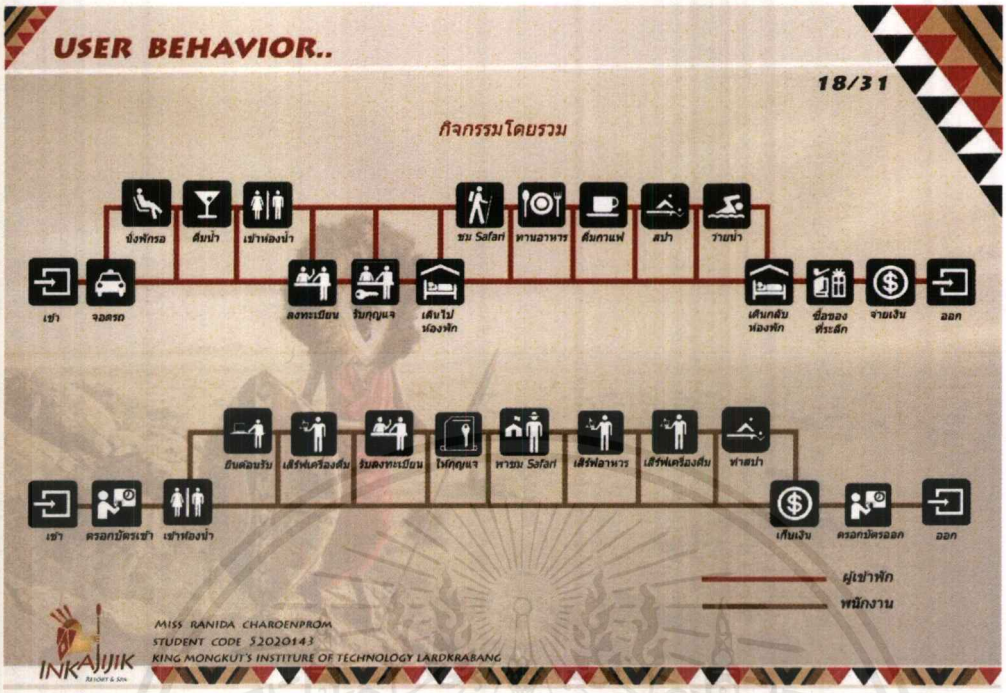
ข. ผู้รับบริการ เฉพาะผู้ที่เข้าใช้บริการห้องพักของโรงแรมเท่านั้น

หน้าที่ เป็นผู้เข้าใช้บริการในบริเวณ COFFEE CORNER

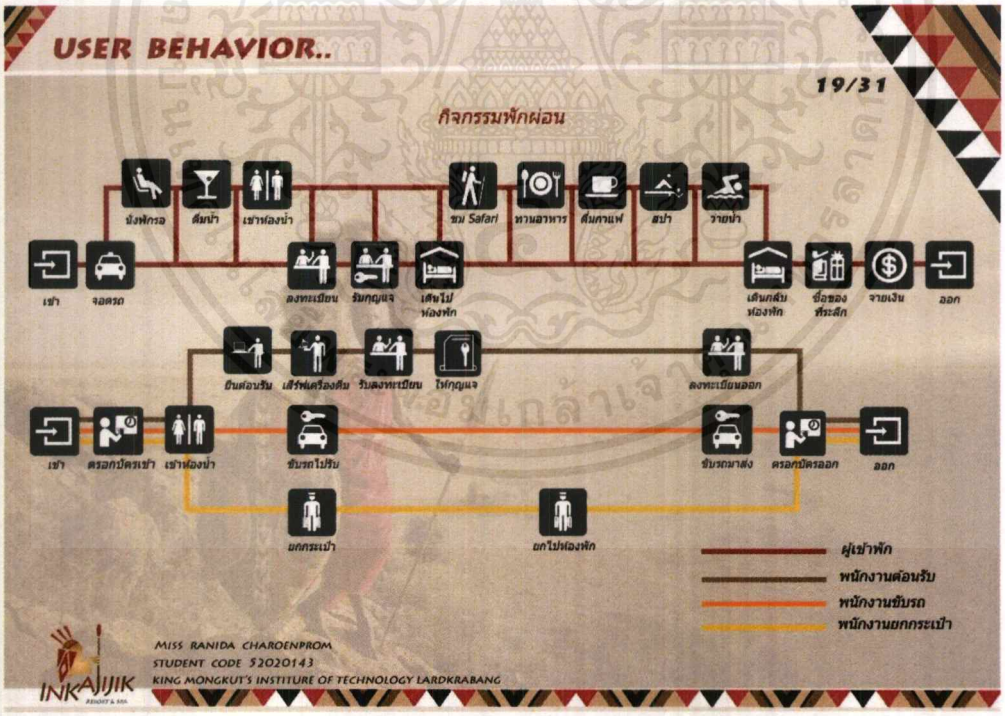
บทบาทและพฤติกรรม

1. เดินไปที่เคาท์เตอร์ เลือกเมนูเครื่องดื่มและขนม
2. นั่งรอออเดอร์ที่สั่งบริเวณที่นั่ง
3. รับประทานขนมและเครื่องดื่ม
4. เดินไปที่เคาท์เตอร์เพื่อคิดเงิน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

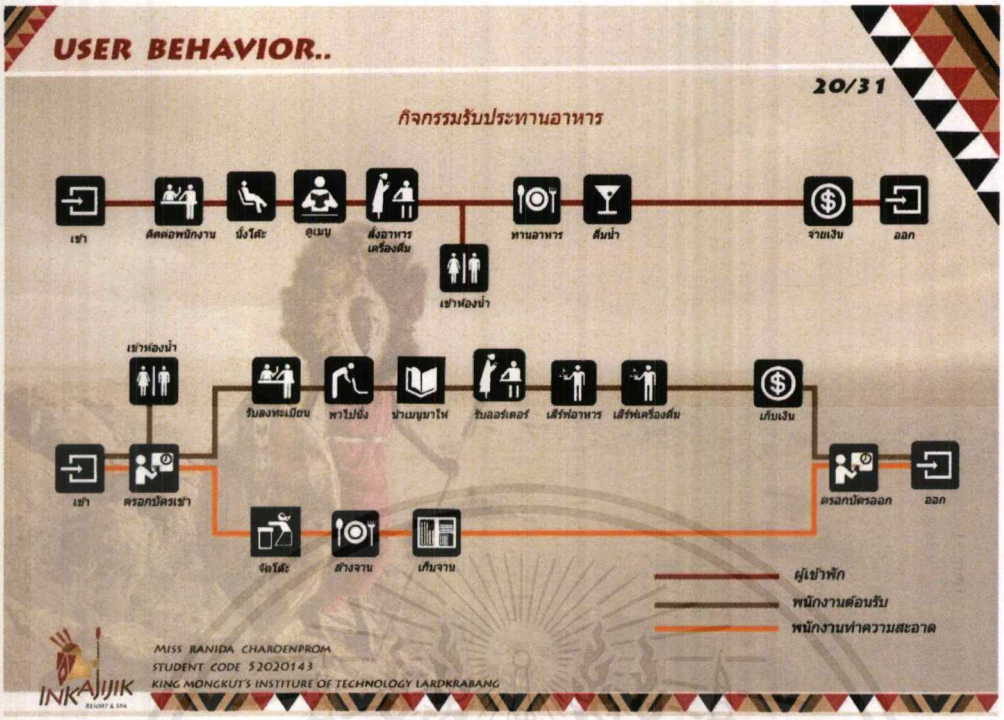

แสดงพฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการ

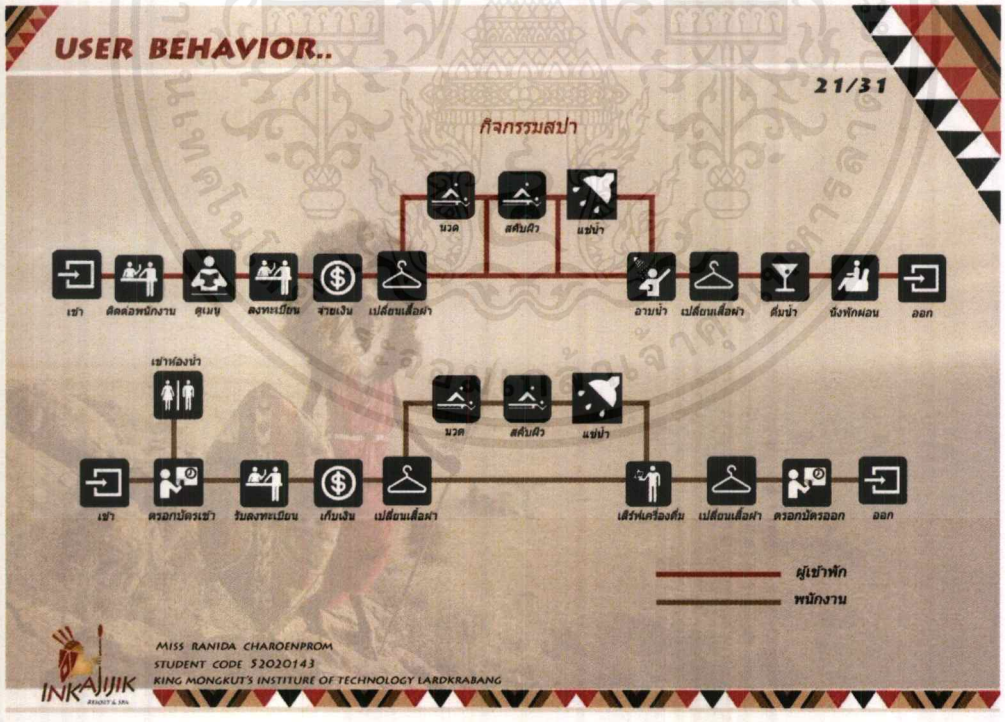

แสดงพฤติกรรมในส่วนของการเช็คอิน-เช็คเอ้าท์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

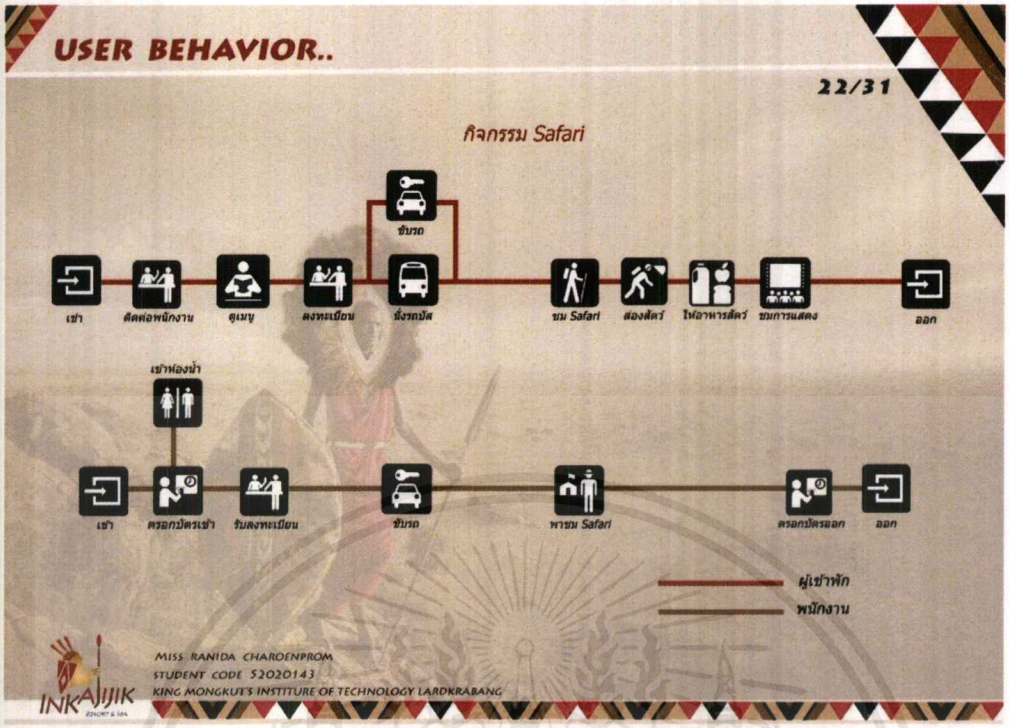

แสดงพฤติกรรมในส่วนของผู้ใช้ร้านอาหาร

แสดงพฤติกรรมของผู้ใช้ส่วนสปา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมผู้ใช้ส่วน Safari

3.2 ระบบการดำเนินงานของส่วนต่างๆในโรงแรม

การจำแนกสายงานในการดำเนินธุรกิจการโรงแรมสามารถจำแนกสายงานออกตามลักษณะการทำงานของแต่ละแผนก อันเป็นองค์ประกอบสำคัญของโรงแรมคือ

3.2.1 PUBLIC SPACES ส่วนบริการที่เป็นส่วนรวม

3.2.2 MANAGEMENT DEPARTMENT ส่วนอำนวยการบริหารกิจการในโรงแรม

3.2.3 FRONT OF THE HOUSE ส่วนบริหารส่วนหน้า

3.2.4 BACK OF THE HOUSE ส่วนทำงานของพนักงานที่ให้บริการไปสู่ส่วนต่างๆ

3.2.1 PUBLIC SPACES ส่วนบริการที่เป็นส่วนรวม ได้แก่

- ทางเข้าหลัก (MAIN ENTRANCE)
- โถงรับรอง (LOBBY)
- โถงพักผ่อนและบริเวณพักคอย (WAITING AREA)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องน้ำสาธารณะ (PUBLIC RESTROOM)

- ทางเดิน (CORRIDOR)

- เฉลียงและสวน (TERRACE, GARDEN)

3.2.2 MANAGEMENT DEPARTMENT ส่วนอำนวยการบริหารกิจการในโรงแรมได้แก่

- แผนกบัญชี (ACCOUNTING DEPARTMENT)

- แผนกบุคคล (PERSONAL DEPARTMENT)

- แผนกรักษาความปลอดภัย (SECURITY DEPARTMENT)

- แผนกโฆษณา (ADVERTISMENT DEPARTMENT)

- แผนกจองห้องพักล่วงหน้า (RESERVATION DEPARTMENT)

3.2.3 FRONT OF THE HOUSE ส่วนบริหารส่วนหน้า แบ่งออกเป็นส่วนต่างๆดังนี้

3.2.3.1 FRONT OFFICEแผนกบริการส่วนหน้า ได้แก่

- แผนกต้อนรับ (RECEPTION DEPARTMENT)

- แผนกลงทะเบียน (REGISTRATION DEPARTMENT)

- แผนกสั่งของ (PURCHASING DEPARTMENT)

- แผนกเก็บเงิน (FRONT CASHIER DEPARTMENT)

- แผนกแลกเปลี่ยนเงิน (MONEY EXCHANGE DEPARTMENT)

- แผนกกระเป๋าเดินทาง (LUGGAGE DEPARTMENT)

- แผนกรับฝากของมีค่า (DEPOSIT DEPARTMENT)

3.2.3.2 GUEST ROOM ส่วนห้องพักแขก

3.2.3.3 FOOD & BEVERAGE SPACESส่วนให้บริการอาหารและเครื่องดื่ม ได้แก่

- ร้านอาหาร (RESTAURANT)

- มุมกาแฟ (COFFEE CORNER)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2.3.4 SPECIAL ACCOMMODATION ส่วนบริการพิเศษ ได้แก่ แผนกประชาสัมพันธ์ (INFORMATION)

3.2.4 BACK OF THE HOUSE ส่วนทำงานของพนักงานที่ให้บริการไปสู่ส่วนต่างๆ แบ่งเป็น

3.2.4.1 SERVICE SPACES ส่วนที่เกี่ยวข้องกับพนักงานโดยตรง ได้แก่

- ทางเข้าพนักงาน (STAFF & EMPLOYEE ENTRANCE)
- แผนกควบคุมการลงเวลา(CONTROLLER & TIME KEEPER DEPARTMENT)
- ห้องเก็บของและเปลี่ยนเครื่องแบบพนักงาน(EMPLOYEE'S LOCKER ROOM)
- ห้องพักผ่อน และรับประทานอาหารพนักงาน (EMPLOYEE'S LOUNGE ROOM & DINING ROOM)

3.2.4.2 KITCHEN แผนกครัว

3.2.4.3 STORAGE แผนกพัสดุ

3.2.4.4 HOUSE KEEPER DEPARTMENT แผนกดูแลสถานที่

3.2.4.5 ENGINEERING DEPARTMENT แผนกช่าง

3.3หน้าที่และส่วนประกอบต่างๆในโรงแรม

ส่วนประกอบของโรงแรมสามารถแบ่งแยกออกเป็นส่วนใหญ่ๆได้หลายวิธี เช่น การแบ่งตามลักษณะการใช้สอย การแบ่งตามลักษณะรายได้ของส่วนนั้นๆ ฯลฯ แต่วิธีที่สะดวกแก่การดำเนินงาน คือ การแบ่งตามลักษณะของกิจกรรม ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ดังนี้

3.3.1 FRONT OF THE HOUSE (ส่วนสำหรับผู้มาใช้บริการของโรงแรม)

3.3.2 BACK OF THE HOUSE (ส่วนสำหรับให้บริการของโรงแรม)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1FRONT OF THE HOUSE (ส่วนสำหรับผู้มาใช้บริการของโรงแรม) คือ ส่วนที่ผู้มาใช้บริการได้เข้ามารับบริการของโรงแรม ส่วนนี้จะตัดขาดจากส่วน BACK OF THE HOUSE ในด้านการหมุนเวียนของคนและสิ่งของ แต่ทั้งนี้ต้องจัดให้การบริการจาก BACK OF THE HOUSE เข้าถึงได้อย่างใกล้ชิด

ส่วนของ FRONT OF THE HOUSE จะมีการออกแบบตกแต่งสถานที่ประดับประดาอย่างสวยงาม เพื่อสร้างความประทับใจและเป็นการชักจูงแขกผู้มาใช้บริการได้กลับมาใช้บริการอีก อันหมายถึงรายได้และผลกำไรของโรงแรม

FRONT OF THE HOUSE ประกอบด้วย

3.3.1.1 ทางเข้าโรงแรม(HOSTEL ENTRANCE)

3.3.1.2 สำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

3.3.1.3 ส่วนโถงและส่วนพักคอย(LOBBY & WAITING AREA)

3.3.1.4 ห้องน้ำสำหรับผู้มาใช้บริการ (PUBLIC RESTROOM)

3.3.1.5 บริเวณบริการผู้เข้าพักในโรงแรม(CONCESSION SPACE)

3.3.1.6 ส่วนให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม(FOOD & BEVERAGESERVICE SPACE)

3.3.1.7 ส่วนบริการหรือส่วนประกอบพิเศษ(SPECIAL ACCOMMODATION)

3.3.1.8 ส่วนห้องพักแขก (GUEST ROOM SPACE)

ส่วนประกอบต่างๆของ FRONT OF THE HOUSE ยังมีรายละเอียดปลีกย่อยดังนี้

3.3.1.1 ทางเข้าโรงแรม (HOSTEL ENTRANCE)

ทางเข้าโรงแรม อาจแยกได้หลายลักษณะ ดังนี้

- ทางเข้าใหญ่ (MAIN ENTRANCE)เป็นทางเข้าสู่โรงแรมโดยตรง ผู้มาใช้บริการของโรงแรมจะสัมผัสกับจุดนี้เป็นจุดแรกเมื่อได้เข้าสู่โรงแรม ควรเป็นจุดเด่นที่สามารถมองผ่านชัดและควรให้เห็นส่วนภายในโรงแรม ซึ่งควรจะเป็นที่ที่ตรงไปยังแผนกต้อนรับได้โดยตรง การติดต่อระหว่างส่วนทางเข้าใหญ่กับส่วนสัญจรภายนอกควรสะดวกรวดเร็วที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ทางเข้ารอง (SUB ENTRANCE)เป็นทางเข้าสำหรับบุคคลภายนอกที่ไม่ได้มาพักในโรงแรม แต่มาใช้บริการด้านอื่นๆของโรงแรม เช่น ร้านอาหาร

- ทางเข้าของส่วนบริการ (SERVICE ENTRANCE)ทางเข้าส่วนนี้จะต้องแยกออกจากสัญจรของแขกโดยเด็ดขาด แต่ต้องอยู่ในการขนส่งของและควรมีที่เพียงพอสำหรับขนย้ายของโดยไม่รบกวนส่วนอื่น

3.3.1.2 สำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE)

ส่วนนี้เป็นส่วนกลางของกิจการต่างๆของโรงแรม เป็นจุดที่แขกผู้มาพัก หรือผู้ที่ต้องการติดต่อธุรกิจบางอย่างกับโรงแรมจะต้องมาส่วนนี้ก่อน นอกจากนี้ยังเป็นส่วนควบคุมการเข้าออกของแขกด้วย

สำนักงานส่วนหน้า (FRONT OFFICE) ประกอบด้วย

3.3.1.2.1 เคาน์เตอร์ (FRONT DESK) เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งของสำนักงานส่วนหน้า ซึ่งแขกของโรงแรมสามารถติดต่อในส่วนนี้ได้โดยตรง โดยมีหน่วยงานย่อยๆ ได้แก่

- ส่วนต้อนรับ (RECEPTION)
- ส่วนลงทะเบียน(REGISTRATION)
- ส่วนจดหมาย กุญแจ ข่าวสาร (MAIL, KEYS, MESSAGE)
- ส่วนการเงิน(CASHIER)
- ส่วนแลกเปลี่ยนเงินตรา(CURRENCY EXCHANGE SERVICE)
- ส่วนเก็บสัมภาระแขก(BAGGAGE STORAGE)

3.3.1.2.2 สำนักงานสนับสนุนเคาน์เตอร์ส่วนหน้า (OFFICE) มีส่วนประกอบย่อยดังนี้

- พนักงานบัญชี (ACCOUNTANT) ทำหน้าที่เกี่ยวกับบัญชีค่าใช้จ่ายของแขกในระหว่างการเข้าพัก ซึ่งจะใช้การเก็บข้อมูลโดยใช้คอมพิวเตอร์ เพื่อให้เกิดความสะดวกรวดเร็ว ในส่วนนี้จะมีตู้เซฟเล็กๆสำหรับเก็บรายได้ของแขกที่มาลงทะเบียนออกในแต่ละวัน
- ผู้จัดการฝ่ายการเงิน (CREDIT MANAGE) มีหน้าที่ควบคุมดูแลเกี่ยวกับบัญชีและการเงินของส่วน FRONT OFFICE
- ส่วนฝากของมีค่า (SAFE DEPOSIT & VAULT) มีหน้าที่เก็บของมีค่าที่แขกนำมาฝากไว้ในระหว่างการเข้าพักโดยไม่คิดค่าบริการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ผู้จัดการส่วนหน้า (FRONT OFFICE MANAGER) ทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานของสำนักงานส่วนหน้าทั้งหมด ควบคุมดูแลการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานให้มีประสิทธิภาพดีเยี่ยม รวมทั้งให้การฝึกงานและออกคำสั่งแก่พนักงานทุกคนในส่วนนี้

- ส่วนควบคุมคอมพิวเตอร์ (COMPUTER OPERATIONS) มีหน้าที่เป็นตัวแทนของเอกสารหรือแฟ้มต่างๆ ในส่วนนี้จะเป็นเพียงเนื้อที่ห้องสำหรับตั้งเครื่องคอมพิวเตอร์อย่างเดียว ไม่มีพนักงานคอยควบคุม และจะต่อเชื่อมสัญญาณไปยัง TERMINAL ตามจุดต่างๆ ในส่วนนี้จะอยู่ในส่วนหลัง ไม่ยุ่งเกี่ยวกับส่วนหน้า และส่วนต่างๆของโรงแรมทั้งหมด

- ส่วนจองห้องพักส่วนหน้า (ADVANCE RESERVATION) มีหน้าที่บริการจองห้องพักล่วงหน้าไว้นานๆ จัดทำบัญชีการจองห้องพักล่วงหน้า และเช็คชื่อการจองห้องพัก เมื่อแขกที่มาจองห้องพักมาตามกำหนด ส่วนนี้จะทำงานต่อเนื่องกับส่วนลงทะเบียนของเคาน์เตอร์ส่วนหน้า นอกจากนี้จะทำหน้าที่ติดต่อกับพวกกลุ่มบริษัททัวร์ต่างๆที่มาใช้บริการห้องพักของโรงแรม

- ที่ทำการลงทะเบียน (REGISTRATION OFFICE) มีหน้าที่รับผิดชอบในเรื่องของแขกที่ลงทะเบียนแล้ว และเตรียมห้อง (SLIP) ที่จองไว้เพื่อใช้ในการลงทะเบียน

- แผงแสดงสถานภาพห้องพักทั้งหมดของโรงแรม (ROOM STATUS INDICATIONS) มีหน้าที่บอกสถานที่ของห้องพักนั้นๆว่าเป็นอย่างไร โดยจะมีแผงบอกตำแหน่งของห้อง ที่ทันสมัยจะใช้ระบบปุ่มไฟขึ้นที่ห้องพักทุกๆห้อง เช่น

ปุ่มแสงสีแดง หมายความว่า มีแขกอยู่

ปุ่มแสงสีเหลือง หมายความว่า พนักงานกำลังทำความสะอาด

ปุ่มแสงสีเขียว หมายความว่า ห้องว่าง

ในส่วนนี้จะทำงานร่วมกับ ADVANCE RESERVATION มากกว่า REGISTRATION OFFICE ซึ่งจะไม่ยุ่งกับส่วนหน้า

- ส่วนเก็บอุปกรณ์การเขียน (STATIONERY STORE) มีหน้าที่เป็นส่วนเก็บพวกเอกสารสิ่งพิมพ์ และอุปกรณ์สำนักงานต่างๆ

- ที่ทำงานพนักงานพิมพ์ดีดและเสมียน (TYPING & COERICAL OFFICES) มีหน้าที่พิมพ์เอกสาร และจัดการเกี่ยวกับเรื่องเอกสารต่างๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนการขายและการตลาด (MARKETING SALES OFFICE) มีหน้าที่ขายห้องพักตามบริษัทต่างๆ เพื่อให้กลุ่มบริษัททัวร์มาใช้บริการของโรงแรม

3.3.1.3 ส่วนโถงและส่วนพักคอย(LOBBY & WAITING AREA)

เป็นศูนย์กลางของการหมุนเวียนของแขก ลักษณะห้องโถงรับแขกของโรงแรมนั้นส่วนใหญ่เป็นโถงพักรอขนาดใหญ่ มีส่วนประกอบดังนี้

3.3.1.3.1 ส่วนนั่งพักคอย (WAITING AREA)

3.3.1.3.2 ส่วนเคาน์เตอร์ส่วนหน้า (FRONT DESK)

3.3.1.4 ห้องน้ำสำหรับผู้มาใช้บริการ (PUBLIC RESTROOM) ห้องน้ำจัดไว้สำหรับผู้ที่มาใช้บริการของโรงแรมทั้งที่เข้าพักในโรงแรมและไม่ได้เข้าพัก ซึ่งมีการจัดแยกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

3.3.1.4.1 ห้องน้ำในส่วนสาธารณะ

3.3.1.4.2 ห้องน้ำในส่วนผู้ใช้บริการห้องพักของโรงแรม

3.3.1.5ส่วนให้บริการด้านอาหารและเครื่องดื่ม(FOOD & BEVERAGESERVICE SPACE)

เป็นส่วนให้บริการด้านอาหาร,เครื่องดื่มแก่ผู้ที่เข้าพักในโรงแรมและผู้ที่มาใช้บริการเป็นครั้งคราว เป็นส่วนหนึ่งที่ใช้ดึงดูดความสนใจบุคคลทั่วไป ซึ่งส่วนนี้สามารถทำรายได้เท่าเทียมกับส่วนห้องพัก ส่วนบริการอาหารและเครื่องดื่มแบ่งออกเป็น

3.3.1.5.1 ร้านอาหาร (RESTAURANT) เป็นส่วนบริการอาหารแก่แขกที่พักในโรงแรมและผู้ใช้บริการเป็นบางครั้ง

3.3.1. 5.2 มุมกาแฟ (COFFEE CORNER) เป็นส่วนบริการเครื่องดื่มและขนม อยู่ในส่วนของ COMMON AREA สำหรับผู้เข้าพักในโรงแรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3.1.6 ส่วนห้องพักแขก (GUEST ROOM SPACE)

เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของโรงแรม เพราะจุดประสงค์หลักในการลงทุนคือหารายได้จากการเช่าห้องพัก ดังนั้นจึงควรจัดทำส่วนนี้ให้ดีที่สุดเพื่อผลกำไรของโรงแรม

ส่วนห้องพักแขกประกอบด้วยส่วนใหญ่ๆ 2 ส่วน คือ

-ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM) ซึ่งประกอบด้วนส่วนนอน ห้องน้ำ ส่วนเก็บเสื้อผ้าและสัมภาระต่างๆ ถ้าเป็นห้องชุดจะมีเนื้อที่นั่งเล่นเพิ่มขึ้นอีกส่วนหนึ่ง

- ส่วนบริการห้องพัก (GUEST FLOOR SERVICE) เป็นส่วนบริการของโรงแรมที่ให้กับแขกที่มาพักโดยเฉพาะ

ส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

ประเภทของห้องรับแขก (GUEST ROOM CLASSIFICATIONS) แบ่งออกเป็น 3 แบบ

1. StandardRoom
2. Villa ชั้นเดียว
3. Villa สองชั้น

ส่วนบริการห้องพัก (GUEST FLOOR SERVICE) ประกอบด้วย

-ส่วนผ้า (LINEN ROOM) เป็นส่วนเก็บของประเภทผ้าที่ใช้ในแต่ละชั้นของโรงแรมโดยแยกต่างหากจากห้องผ้าใหญ่ (MAIN LINEN) ในส่วนนี้จะมีที่เก็บผ้าทั้งที่จะส่งไปซักและที่ซักแล้ว

-ห้องพนักงานรับบริการ (MAID'S ROOM) เป็นห้องของพนักงานทำความสะอาด

3.3.2 BACK OF THE HOUSE (ส่วนสำหรับให้บริการของโรงแรม) เป็นส่วนที่ไม่ได้หักรายได้ให้แก่โรงแรมโดยตรงแต่เป็นส่วนบริหารดำเนินงานและให้บริการส่วนต่างๆของโรงแรมเพื่อสนับสนุนกิจการของส่วนผู้มาใช้บริการของโรงแรม FRONT OF THE HOUSE ส่วนนี้สามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ

- ส่วนบริหาร (ADMINISTRATIVE QUARTER)

-ส่วนบริการ (SERVICE QUARTER)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนบริหาร (ADMINISTRATIVE QUARTER)ส่วนนี้ถือเป็นหัวใจและมันสมองในการดำเนินกิจการของโรงแรม ส่วนบริหารประกอบด้วย

-ส่วนผู้จัดการ (MANAGER'S OFFICE)เป็นส่วนทำงานของผู้จัดการ และเจ้าหน้าที่บริหาร เช่น

1. ผู้จัดการทั่วไป (GENERAL MANAGER)

2.ผู้จัดการฝ่ายอาหารและเครื่องดื่ม (FOOD & BEVERAGE MANAGER)

3.ผู้จัดการฝ่ายดูแลสถานที่ (HOUSEKEEPER MANAGER)

4.ผู้จัดการฝ่ายบุคคล (PERSONAL MANAGER)

- ส่วนบัญชี (ACCOUNTING OFFICE)

- ส่วนทั่วไป (GENERAL OFFICE)เป็นที่ทำงานของส่วนต้อนรับ และฝ่ายต่าง ๆ

ส่วนบริการ (SERVICE QUARTER) ประกอบด้วย

1 พื้นที่บริการ (SERVICE SPACE)เป็นส่วนบริการทั่วไปต้องอยู่ในบริเวณที่รถเข้าถึงและติดต่อกับส่วนที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

- ทางเข้าส่วนบริการ (SERVICE ENTRANCE) ต้องไม่ปะปนกับทางเข้าของผู้มาใช้บริการโรงแรม
- ห้องเก็บของ (GARBAGE ROOM)

2 พื้นที่เก็บของ (STORAGE ROOM)แบ่งออกได้ดังนี้

- ห้องเก็บของทั่วไป (GENERAL STORAGE) อยู่ใกล้ทางเข้า ส่วนบริการและส่วนรับของ
- ส่วนเก็บเครื่องเรือน (FURNITURE STORAGE)

3 พื้นที่พนักงาน (STAFF SPACE)แบ่งได้ดังนี้

- ทางเข้าพนักงาน (STAFF ENTRANCE) ทางเข้า–ออกของพนักงาน
- ห้องเก็บของและเปลี่ยนเครื่องแบบของพนักงาน (STAFF LOCKER ROOM) ส่วนนี้จะแยกชาย–หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ห้องรับประทานอาหารของพนักงาน (STAFF DINING ROOM) ควรจัดอยู่ในส่วนที่พนักงานใช้ได้สะดวกและไม่ปะปนกับของผู้มาใช้บริการของโรงแรม

4 ส่วนซักรีด (LAUNDRY & LINEN ROOM)แบ่งได้ดังนี้

- ห้องซักรีด (LAUNDRY ROOM) การบริการส่วนนี้โรงแรมไม่ได้ดำเนินเอง
- ห้องผ้า (LINEN ROOM)

5 **ครัว (KITCHEN)**เป็นที่สำหรับปรุงอาหารที่จะส่งไปยังส่วนต่างๆ ของโรงแรม ประกอบด้วย

- ส่วนเตรียม (PREPARATION AREA)
- ส่วนปรุงอาหาร (COOKING AREA)
- ห้องบริการอาหาร (FOOD SERVICE ROOM)
- ห้องเก็บอาหารและเครื่องดื่ม (STORE ROOM) อยู่ใกล้ครัวแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ
  - STEWARD'S STORE ROOM เป็นที่เก็บอาหารแห้ง
  - BEVERAGE STORE ROOM ห้องเก็บเครื่องดื่ม
  - DISH WASHING AREA ส่วนล้างภาชนะ

6 ส่วนซ่อมบำรุงและห้องเครื่อง (MAINTENANCE & MECHANICAL SHOPS)แบ่งเป็นส่วนต่าง ๆ คือ

- ห้องซ่อมเครื่อง (MAINTENANEC SHOP) แบ่งย่อยได้ คือ
  - PLUMBING & ELECTRIC SHOP ส่วนซ่อมท่อน้ำและอุปกรณ์ไฟฟ้า
  - CARPENTRY & UPHOLSTERING SHOP ซ่อมแซมเครื่องเรือน
  - PAINTING & VANISH ROOM ส่วนทาสีและขัดมันทั้งเครื่องมือ เครื่องใช้และสถานที่

- ห้องเครื่อง (MACHANICAL SHOP) เป็นส่วนควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของเครื่องจักรกลต่างๆ ประกอบด้วยส่วนต่างๆ คือ
  - FUEL STORAGE เป็นส่วนเก็บเชื้อเพลิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- TRANSFORMER VAULT ห้องหม้อแปลงไฟฟ้า
- AIR CONDITIONING MACHINE ROOM เป็นบริเวณติดตั้งระบบเครื่องปรับอากาศภายในอาคาร
- ENGINEER OFFICE เป็นห้องทำงานของวิศวกรและเจ้าหน้าที่ดูแลบำรุงรักษาเครื่องจักรต่าง ๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ระบบสภาพแวดล้อมภายใน

4.1 ระบบแสงสว่างและการควบคุม

แสงเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในงานตกแต่งภายในแสงไฟนอกจากจะให้ความสว่างในการมองเห็นแล้วยังมีผลต่อความรู้สึกทาให้เกิดความน่าสนใจได้ซึ่งในการออกแบบแสงไฟภายในต้องคำนึงถึง

- คุณภาพหรือความสว่างของไฟที่สามารถเปลี่ยนได้
- คุณสมบัติของการสะท้อนของวัสดุไม่เท่ากัน
- ตำแหน่งที่ตั้งของดวงไฟ
- สีและเงาที่จะเกิดขึ้นบริเวณโดยรอบ

แสงประดิษฐ์นับเป็นสิ่งที่มีบทบาทสาคัญในการตกแต่งภายในเรียกว่าเป็นเครื่องมือกลไกในงานสถาปัตย์ (Tool of the Architec) แสงประดิษฐ์เป็นสิ่งที่ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสร้างสรรค์ขึ้นมาโดยมีหลายแบบหลายลักษณะในปัจจุบันแทบทุกมุมโลกใช้แสงประดิษฐ์ในการช่วยจัดแสดง (Display)และสร้างบรรยากาศภายในอันเป็นประโยชน์ต่อยอดขายและการดึงดูดลูกค้า

ปัจจัยในการติดตั้งเบื้องต้น

1. ความกว้างของห้องห้องที่กว้างมากต้องการแสงสว่างมากเพื่อขจัดความมืดและเงาแสงสว่างต้องมีความเข้มสม่าเสมอเท่าๆกันโดยต้องมีจุดกาเนิดไฟที่มากกว่า 2 ตาแหน่งขึ้นไปถ้าจะให้สม่าเสมอควรแบ่งพื้นที่ทั้งหมดของเพดานเป็นตารางสี่เหลี่ยมเรียกว่าจินตภาพตาราง

2. การแบ่งพื้นที่ต้องขึ้นอยู่กับความสูงของเพดานพื้นที่ของจินตภาพเพดานต้องมีขนาดเท่ากันหรือเกือบเท่ากับความสูงของเพดานสาหรับที่ทางานท่ไม่มีไฟเฉพาะตามโต๊ะทางานความกว้างของจินตภาพตารางต้องแคบลงไปตามความสูงของเพดาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ระยะห่างระหว่างดวงไฟสาหรับการส่องสว่างโดยตรงการพิจารณาขึ้นอยู่กับความสูงของเพดาน ความกว้างของวงห้องและการส่องสว่างโดยทางตรงหรือทางอ้อมสาหรับทางปฏิบัติระยะห่างของดวงไฟจะใกล้เคียงกับความสูงของเพดาน

4. ข้อพิจารณาสิ่งแวดล้อมกับการติดตั้งดวงไฟ

- หลีกเลี่ยงการมองเห็นที่มาของแสงโดยตรง
- หลีกเลี่ยงการสะท้อนกลับของวัตถุผิวเงา
- หลีกเลี่ยงการสะท้อนกลับของกระจก
- กำหนดให้มีส่วนที่มีแสงสว่างและเงาพอเหมาะเพื่อการมองเห็นได้ชัดเจนการที่มีเงาสะท้อนของแสงจะทาให้มีปัญหาในการมองเห็น .
- พิจารณาปริมาณของแสงที่จะนามาใช้ในแต่ละบริเวณ

5. ลักษณะและวิธีการติดตั้งแหล่งกาเนิดแสง

- CEILING MOUNTED FITTING คือชนิดติดใต้ฝ้าเพดาน
- CEILING RECESSED UNITS คือชนิดฝังในฝ้าเพดาน
- SESPENDED FITTING คือชนิดแขวนหรือห้อยจากฝ้าเพดาน
- WALL BRACKETS คือชนิดติดผนังหรือที่เรียกว่าไฟกิ่ง
- PORTABLE FITTING คือชนิดที่เคลื่อนย้ายได้

6. การติดตั้งไฟจากเพดาน

- ติดตั้งสปอตไลท์ให้ส่องตรงจุดที่ต้องการเน้นหรือโชว์
- ให้แสงจากโคมไฟผ่านวัสดุกรองแสงเสียก่อนเพื่อจะได้ไม่เกิดเงาเข้มเพราะความถี่ของแสงไฟมีสูง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ซ่อนไฟใต้เพดานหลายดวงจะทาให้ไม่เกิดเงาเข้มและให้ความสว่างทั่วถึง

- ให้แสงสะท้อนจากเพดานกระจายลงมาช่วยลดความจ้าของแสง

- ในกรณีที่ติดตั้งไฟใต้เพดานการออกแบบติดตั้งควรจะมีแผ่นไม้หรือวัสดุที่ไม่ให้แสงเข้าตาโดยตรง

การใช้แสงสว่างภายในโรงแรมตากอากาศ

การให้แสงสว่างภายในโรงแรมตากอากาศต้องเข้าใจพฤติกรรมของผู้ใช้บริการและผู้ให้บริการเป็นหลักโดยจะต้องศึกษากิจกรรมของพื้นที่แต่ละพื้นที่ว่ามีอะไรบ้างรวมถึงทาความเข้าใจคุณลักษณะและคุณสมบัติของไฟแต่ละชนิดด้วยเพื่อให้การติดตั้งและออกแบบส่งผลให้เกิดความงามและความโดเด่นในบริเวณที่ต้องการ

1. การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วนโถงรับรอง (LOBBY)

เป็นส่วนบริการที่ใช้ต้อนรับผู้ใช้บริการส่วนบริการที่มีอยู่คือแผนกสอบถามแผนกต้อนรับที่โทรศัพท์ห้องน้าส่วนนั่งพักคอยอาจมีดนตรีหรือจาหน่ายเครื่องดื่มโถงพักคอยถือเป็นส่วนแนะนาตัวของโรงแรมว่าโรงแรมนี้อยู่ในระดับใดการใช้แสงสว่างในส่วนนี้ควรจะสว่างพอสมควรไม่จ้าเกินไปเพราะจะทาให้ผู้ที่มาอยู่ไม่ได้นานถ้ามืดเกินไปก็จะไม่มีใครกล้านั่งเพราะรู้สึกเหมือนสถานที่กาลังซ่อมบารุงห้ามเข้ายังไม่เรียบร้อยหรือบกพร่องไปการใช้แสงสาหรับบริเวณโถงพักคอยใช้ได้ทั้งแสงประดิษฐ์และแสงธรรมชาติเพราะเป็นส่วนที่อยู่ด้านหน้าของโรงแรมและเปิดบริการทั้งวันทั้งคืนสาหรับกลางวันถ้าใช้แสงธรรมชาติช่วยก็จะเป็นการดีและประหยัดทั้งยังมีความสวยงามตามธรรมชาติการใช้แสงไฟประดิษฐ์กับส่วนโถงรองรับนี้ใช้ได้กับไฟเกือบทุกประเภทโดยแยกเป็นส่วนต่างๆดังนี้

ส่วนประชาสัมพันธ์ลักษณะเฟอร์นิเจอร์มักจะเป็นเคาท์เตอร์ควงไฟจึงเป็นแบบติดเพดานหรือห้อยเพดานให้ลาแสงสาดลงด้านล่างเพื่อให้ความสว่างหน้าเคาท์เตอร์และแสงจะต้องไม่พุ่งเข้าสายตาคน

ส่วนพักคอยลักษณะการตกแต่งจะมีโซฟาและโต๊ะกลางการใช้แสงมีทั้งแบบโคมไฟห้อยโคมตั้งโต๊ะไฟติดผนังและไฟเพดานลักษณะโคมไฟควรจะกระจายแสงทั้งส่องขึ้นและลงกระจายออกรอบด้านสาหรับไฟตั้งโต๊ะระวังอย่าให้แสงกระจายออกรอบข้างมาเข้าตาตรงที่นั่งโซฟาควรจะส่องขึ้นและลงเท่านั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บริเวณโทรศัพท์และทางเดินเข้าห้องน้ำควรใช้แสงไฟปานกลางเพื่อให้เห็นทางเท่านั้นพอเพราะคนที่โทรศัพท์ชอบความเป็นส่วนตัวและพฤติกรรมของคนที่เข้าออกห้องน้ำก็ไม่ชอบให้มีแสงสว่างจ้าทาให้รู้สึกเขิน

โดยสรุปแล้วส่วนโถงรับรองนี้เป็นบริเวณที่ใช้ไฟได้หลายประเภทเพราะเป็นส่วนที่มีปลีกย่อยหลายส่วนการใช้ไฟมีหลายประเภทที่เหมาะสมกันคือการใช้ไฟหลายดวงแต่ว่าแต่ละดวงมีกาลังสองสว่างน้อยแต่เมื่อรวมกันแล้วได้ความสว่างที่เหมาะสมสวยงามแต่ที่ต้องระวังคืออย่าให้ผู้ที่มาใช้บริการรู้สึกว่าดวงไฟมากเกินไปจะทาให้รู้สึกร้อนหรือน่ากลัวไม่อยากเข้าใกล้ต้องไม่ห้อยโคมไฟให้ต่านักในกรณีที่เพดานต่าจะทาให้รู้สึกไม่สบายตา

2 การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วนภัตตาคาร (RESTAURANT)

ภัตตาคารเป็นส่วนจาหน่ายอาหารและเครื่องดื่มเป็นเวลาเฉพาะการให้แสงไฟในส่วนนี้จะขึ้นกับลักษณะของการออกแบบว่าเป็นภัตตาคารประเภทใดให้บริการอาหารประเภทใดและมีแนวความคิดในการออกแบบอย่างไรโดยภัตตาคารภายในโครงการนี้จะให้ความสาคัญกับการให้บริการอาหารในมื้อค่าค่อนข้างมากฉะนั้นการให้แสงสว่างในส่วนนี้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่ง

แสงที่ใช้ภายในภัตตาคารเป็นตัวที่ช่วยเสริมสร้างบรรยากาศใช้ในการเน้นจุดที่สาคัญการเลือกใช้ไฟในภัตตาคารนิยมหลอดไฟชนิดมีไส้ (INCANDESCENT) เนื่องจากหลอดไฟชนิดนี้ให้แสงสว่างที่ค่อนไปทางสีแดง-เหลืองซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นเป็นกันเองส่งเสริมให้อาหารน่ารับประทานมากขึ้นมากกว่าหลอดไฟนีออนการให้แสงสว่างภายในภัตตาคารมักจะใช้แสงหลายๆชนิดรวมกันแล้วแต่ลักษณะของการออกแบบและประโยชน์ใช้สอยการให้แสงสว่างเฉพาะโต๊ะอาหารทาให้รู้สึกเป็นส่วนตัวได้นอกจากนี้การติดตั้งวงจรไฟฟ้าแบบพิเศษเช่นสวิทช์สาหรับหรี่แสงนั้นมีประโยชน์ในการให้แสงสว่างกับภัตตาคารเป็นอย่างมากเพราะจะปรับให้สว่างหรือสลัวลงได้และการจัดแสงในบริเวณที่ต้องการเน้นให้มีความสว่างเหมาะสมก็จะทาให้ภัตตาคารดูโดดเด่นและสวยงามขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วน LOUNGE

เป็นส่วนให้บริการอาหารอย่างเป็นกันเองส่วนนี้เปิดให้บริการอาหารเกือบตลอด 24ชั่วโมงเน้นการให้บริการอาหารแบบรวดเร็วบรรยากาศโดยรวมจึงควรสบายๆเป็นกันเองไม่ควรหรูหราเกินไปนักการให้แสงสว่างในส่วนนี้ควรให้แสงสว่างปานกลางมีความสว่างทั่วทั้งบริเวณไม่ควรเล่นแสงไฟเป็นจุดๆให้มากนักหากเป็นไปได้ควรดึงแสงสว่างจากธรรมชาติเข้ามาใช้ในส่วนนี้มากๆก็จะเป็นผลดีทั้งในเรื่องของความประหยัดและยังช่วยให้บรรยากาศโดยรวมดูสบายขึ้นอีกด้วยการเลือกใช้หลอดไฟนั้นอาจเลือกใช้ทั้งหลอดไฟแบบมีไส้ (INCANDESCENT) ร่วมกับ

หลอดไฟนีออน(FLUORESCENT) ไม่ว่าจะใช้ไฟแบบใดก็ตามสิ่งที่ต้องคานึงถึงก็คือระวังการติดตั้งไฟที่จะสะท้อนเข้าตาผู้มารับประทานอาหาร

4. การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วนสปา (SPA)

เพื่อเน้นบรรยากาศในห้องนวดแบบไทยและใช้แสงธรรมชาติในส่วนพักผ่อน

5. การใช้แสงไฟประดิษฐ์ในส่วนห้องพัก (GUEST ROOM)

ใช้แสงประดิษฐ์ในเวลากลางคืนเพื่อช่วยให้เกิดแสงเงาและมีบรรยากาศที่สวยงามและแสงธรรมชาติในเวลากลางวัน

4.2 การใช้สีในการออกแบบภายใน

สีต่างๆมีอิทธิพลอย่างแรงกล้าต่อจิตใจมนุษย์เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางอารมณ์ได้หลายอย่างทั้งร้อนแรงอบอุ่นชุ่มชื้นเยือกเย็นและกระปรี้กระเปร่าเป็นต้นสำรับในด้านการตกแต่งภายในมีความจาเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องรู้ถึงจิตวิทยาของสีว่าสีใดให้ความรู้สึกอย่างไรเพราะการใช้สีให้คล้อยตามกับหน้าที่กิจกรรมและประโยชน์ใช้สอยของสถานที่นั้นๆทาให้การใช้สีมีประสิทธิภาพดีขึ้นเช่นในบางพื้นที่ที่ความรู้สึกอบอ้าวอาจแก้ด้วยสีที่เย็นสบายทำให้รู้สึกคลายร้อนไปได้บ้าง

อันที่จริงอิทธิพลของสีที่กระทบจิตใจของเราจะรู้สึกไม่เหมือนกันทุกคนทั้งนี้เพราะในการตกแต่งภายในควรจะคำนึงถึงคุณลักษณะและความรู้สึกในเรื่องสีด้วยเช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- สีสามารถสร้างความรู้สึกว่าเข้าใกล้หรือห่างออกไปคือสีอุ่นดูแล้วรู้สึกเข้าใกล้ตัวแต่สีเย็นดูแล้วออกห่างจากตัว

- สีบางสีอาจไม่น่าดูเมื่อใช้กับพื้นที่มากๆแต่เมื่อใช้เป็นจุดเด่นหรือในพื้นที่เล็กๆได้เหมาะสมเช่นสีส้มสด

- เมื่อใช้สีเข้มจัดคู่กับสีอ่อนจัดจะดูเด่นมีชีวิตชีวากว่าการใช้สีที่มีความเข้มใกล้เคียงกันไว้ด้วยกัน

- ความเด่นของสีจะเกิดขึ้นเมื่อใช้สีต่างกันในปริมาณที่ไม่เท่ากันเพราะการใช้สีแต่ละสีในปริมาณที่เท่ากันหมดหรือเนื้อที่ที่เท่ากันทั้งหมดจะเกิดความน่าเบื่อ

4.2.1 จิตวิทยาการใช้สี

สีมีปฏิกริยาต่อความรู้สึกโดยตรงเช่น

- สีเทาให้ความรู้สึกเคร่งขรึมสุภาพผู้ดีเรียบร้อยเงียบสงัด

- สีดำ ให้ความรู้สึกลึกลับมืดทุกข์โศกน่ากลัวให้ความแข็งแกร่งมีพลัง

- สีขาวให้ความรู้สึกสะอาดบริสุทธิ์ปราศจากมลทินเปิดเผย

- สีแสดให้ความรู้สึกตื่นเต้นเร้าใจสนุกอันตรายเบิกบานต้อนรับรบกวน

- สีเหลืองให้ความรู้สึกเปรี้ยวร่าเริงดีใจมีอานาจชักจูงความมั่งคั่ง

- สีแดงให้ความรู้สึกมั่งคั่งสมบูรณ์ความสวยความสุขดื้นรั้นท้าทายกระตุ้นความหวานความอบอุ่นกระตือรือร้นร้อนดุร้ายแรงกล้า

- สีน้าเงินให้ความรู้สึกสุภาพถ่อมตนหนักแน่นเยือกเย็นสุขุมมั่นคง

- สีเขียวให้ความรู้สึกร่าเริงสดชื่นกระชุ่มกระชวยสุขุมเยือกเย็นสันติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ระบบเสียงและการควบคุม

การออกแบบเพื่อให้มีระบบเสียงที่ดีต้องคานึงถึงการสะท้อนของเสียงการดูดกลืนเสียงและการกระจายของเสียงทั้งมีความเกี่ยวข้องกับ

1. การเลือกใช้วัสดุ

2. การออกแบบรูปร่างของห้อง

3. การจัดเครื่องเรือน

วัสดุที่มีคุณสมบัติในการดูดกลืนเสียง (Sound Absorbing Material)

คุณสมบัติในการดูดกลืนเสียงขึ้นอยู่กับลักษณะของผิวความหนาและความแน่นของวัสดุวัสดุที่เก็บเสียงที่ทำขายมี 3 ประเภทคือ

1. ประเภทแผ่นสำเร็จรูปซึ่งรวมทั้ง Acoustical เช่นพวกเซฟวิ่งบอร์ดเป็นวัสดุที่ทาเป็นรูพรุนและมีวัสดุเก็บเสียงอยู่ด้านหลัง

2. พวกฉาบหรือพ่นเป็นพลาสติกและมีวัสดุที่เป็นรูพรุน Fiber ต่างๆใช้ฉาบหรือพ่นบนผนังฝ้าเพดาน

3. ชนิดเป็นผืนยืดหยุ่นได้เช่นวัสดุจากจาพวก Mineral Wood , Wood Wool , Glass Fiber , Kapok Bates and Hair Felt

4. วัสดุต่างๆที่ใช้กันอยู่ทั่วไปมีสัมประสิทธิ์ของการดูดกลืนเสียงที่มีความถี่ 512 Hz

การออกแบบรูปร่างของห้อง

สิ่งที่ระวังเกี่ยวกับรูปร่างของห้องในเรื่องการป้องกันเสียงต่างๆมีดังนี้

1. เสียงอุโฆษเกิดขึ้นได้จากเสียงสะท้อนถ้าเสียงที่ตรงมาถึงหูผู้ฟังต่างกับเสียงสะท้อนซึ่งเสียงสะท้อนจากกาแพงหรือฝาผนังเป็นระยะทางมากกว่า 65 ฟุตคิดเป็นเวลาจะได้เวลาที่แตกต่างกัน 0.06 วินาทีผู้ฟังจะได้ยินเสียงเดินนั้นได้ 2 ครั้งแต่ถ้าระยะทางระหว่างเสียงที่มาถึงผู้ฟังโดยตรงกับเสียงสะท้อนน้อยกว่า 65 ฟุตแต่มากกว่า 50 ฟุตผลเสียจะมีมากกว่าคือเสียงสะท้อนจะมากวนเสียงที่มาโดยตรงทาให้ได้ยินไม่ถนัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เสียงสะท้อนที่มารวมกันเกิดจากพื้นเว้าเป็นเสียงที่ตั้งเกือบเท่าเสียงเดิมจุดที่มารวมกันจะได้เสียงมาก ในเวลาเดียวกันจุดอื่นๆที่อยู่รอบๆเกือบจะไม่มีเสียงเลยจึงเกิดเสียงดังพร้อมกันไปด้วยเมื่อคนๆหนึ่งที่นั่งอยู่ได้ยินเสียงดังคนที่นั่งใกล้ๆบางที่จะไม่ได้ยินเสียงเลยพื้นเว้าจึงเป็นพื้นที่ที่จะต้องระมัดระวังมากถ้าไม่มีได้ในห้องยิ่งดี

3. เสียงดับอาจเกิดได้เมื่อเสียงมาแทรกสอดกันเป็นจาพวก Destructive Interfere คือเสียงที่มาพบกันนั้น เสียงหนึ่งเป็นเสียงตอน Reification อีกเสียงหนึ่งเป็น Condensation ซึ่งหักลบกลบกันพอดีถ้าคลื่นของทั้ง 2 เสียงนั้นมีความถี่และแอมพลิจูดเท่ากัน

4. เสียงวิ่งไปวิ่งมาในห้อง (Room Flutter) มักเกิดจากห้องที่มีผนัง 2 ด้านขนานกันทาให้เกิดเป็นเสียงอุโฆษได้วิธีแก้อาจทาให้กาแพงไม่ขนานกันได้โดยการแขวนรูปมีหิ้งวางหนังสือหรือหิ้งของอื่นๆการทาประตูหน้าต่างก็ช่วยแก้ไขไปในตัววัสดุที่ขรุขระตู้โต๊ะที่มีผิวหนาเป็นริ้วๆจะช่วยให้ Room Flutter หายไป

ห้องที่มีเสียงดีควรจะมีคุณสมบัติดังนี้

1. ให้เสียงกระจายโดยทั่วไปและสม่าเสมอ

2. ให้ระดับเสียงดังเพิ่มขึ้นสาหรับผู้ที่อยู่ไกลจากต้นเสียง

3. ให้ระดับเสียงที่ถึงผู้ฟังโดยตรงกับระดับเสียงที่สะท้อนจากผนังต่างๆถึงผู้ฟังเป็นอัตราที่เหมาะสมใช้วัสดุที่สะท้อนได้มาให้เสียงสะท้อนเข้าถึงหูผู้ฟังที่อยู่ข้างหลังส่วนผู้ฟังที่นั่งข้างหน้าไม่จำเป็นต้องใช้การใช้วัสดุที่ขรุขระก็ช่วยในการที่จะทำให้เสียงกระจายโดยทั่วห้อง

4. การคำนวณ Reverberation Time พลังเสียงที่ทาให้คลื่นเสียงภายในห้องสะท้อนลดลง 1/1000000 ของ Original energy ของห้องควรจะต้องนึกถึงความถี่ของเสียงด้วยเพราะวัสดุบางอย่างมีประสิทธิภาพของการดูดกลืนแตกต่างออกไปมากสาหรับเสียงสูงและเสียงต่า Reverberation Time จึงแตกต่างออกไป

5. หาทางเพิ่มระดับเสียงให้ทั่วถึงกันห้องเล็กไม่จาเป็นต้องใช้เครื่องขยายเสียง Floor Plan พยายามหลีกเลี่ยงห้องสี่เหลี่ยมและกาแพงเว้าที่นั่งของผู้ฟังควรจะจัดให้ได้ยินเสียงและเห็นทั่วถึงเพราะเสียงออกไปทางข้างหน้านั้นคนพูดได้ยินชัดกว่าข้างๆห้องสี่เหลี่ยมอัตราส่วนระหว่างความยาวกับความกว้างควรจะอยู่ระหว่าง 2:3:5 ถึง 1:2:1 จัดที่นั่งให้เรียงแถวไปทางด้านยาวและเพื่อให้เสียงตรงไปมากที่สุดสัดส่วนที่ดีที่ระหว่างสูง :

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว้าง : ยาว= 2:3:5 Interfere คือเสียงที่มาพบกันนั้นเสียงหนึ่งเป็นเสียงตอน Reification อีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงตอน Condensation ซึ่งหักลบกลบกันพอดีถ้าคลื่นของทั้งสองมีความถี่และแอมพลิจูดเท่ากันพื้นที่วงกลมหรือรูปวงรีมี Sound Foci จึงควรดัดแปลงใช้วัสดุรูปโค้งนูนกรุเพื่อให้เสียงแพร่หรือกระจายไปทั่วถึงเสียงจะดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเพื่อจะให้จุดนมากๆห้องสี่เหลี่ยมอาจจะออกแบบให้ตอนเวทีแคบและขยายกว้างออกไปแต่ต้องระวังอย่าให้มีเสียงอุโฆษ

ระดับเก้าอี้ตามปกติคนที่นั่งคนที่นั่งฟังสัมประสิทธิของการดูดเสียงอยู่แล้วฉะนั้นระดับของพื้นหรือเก้าอี้ควรให้สูงขึ้นตามระดับจากเวทีเพื่อคนนั่งข้างหลังจะได้รับเสียงโดยตรงและมองเห็นได้ชัดเก้าอี้แถวหน้า 2 – 3 แถวอาจอยู่ในระดับเดียวกันก็ได้แต่ระยะที่อาจจะวางเก้าอี้ได้ในแนวระดับไม่เกิน 35 ฟุตห้องประชุมมุมที่สูงกว่าแนวระดับไม่ควรน้อยกว่า 8 องศาถ้าเป็นห้องปาฐกถาซึ่งมีการสาธิตหรือการทดลองแสดงด้วยมุมที่สูงกว่าแนวระดับควรจะมีประมาณ 15 องศาเพดานเพดานไม่ควรสูงเกินไปคนที่อยู่แถวหลังๆควรจะได้รับเสียงที่สะท้องเป็นพิเศษ

กำแพงข้างๆย่อมเป็นไปตาม Floor Plan แต่อาจจะดัดแปลงได้อย่างให้มี Sound Flutter และให้เสียงกระจายให้ทั่วถึงคือกรุโดยพื้นหยาบหรือเป็นร่องหรือใช้ม่านเป็นริ้นๆตามความเหมาะสมสาหรับห้องที่มี Balcony ความลึกของ Balcony ต้องใหญ่กว่า 3 เท่าของความสูงของ Balcony ตรงแถวหน้าสุด (ความยาวของ Balcony ต้องไม่มากกว่า 3 เท่า)

กำแพงหลัง (Rear Wall) ไม่ควรเป็นพื้นเว้าสถาปนิกจึงมักจะทากาแพงหลังให้เป็นรูปโค้งเว้าด้วยถ้าต้องการให้เป็นพื้นโค้งเว้าจริงๆก็ควรจะใช้วัสดุที่ดูดกลืนเสียงหรือกาแพงเป็นร่องๆ

ผลของลมต่อการเดินของเสียง

เสียงที่ด้านลมจะมีทิศทางของเสียงขึ้นข้างบนส่วนเสียงที่ตามลมจะมีทิศทางลงข้างล่างและกระจายออกไปโดยกระทบพื้นแล้วสะท้อนต่อไปอีกที่เป็นดังนี้ก็เพราะที่ใกล้ๆพื้นลมจะมีความเร็วต่าเสมอไปแต่ความเร็วจะเพิ่มขึ้นไประยะสูงเสียงที่กระจายไปตอนบนถ้าตามลมก็จะกระจายไปโดยรวดเร็วถ้าทวนลมก็กลับทางโดยเร็วเหมือนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เสียงรบกวน (Noise)

คือเสียงที่ดังเกิน 100 เดซิเบลขึ้นไปเป็นเสียงที่เราต้องการเสียงรบกวนนี้ทาให้ประสิทธิภาพในการทางานลดลงทาให้ประสาทหูเสื่อมลงอาจทาให้เป็นผลเสียทางด้านอารมณ์ทาให้เป็นโรคเส้นประสาทได้

ต้นเสียง (Sources of Noise)แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. เสียงภายนอกได้แก่เสียงจากรถยนต์เครื่องบินเครื่องยนต์จากโรงานอุตสาหกรรมเป็นต้นเราได้ยินเสียงได้เพราะมีอากาศเป็นสื่อ (Media) เสียงที่แผ่ไปรอบๆดังเท่ากันแต่จะได้ยินเสียงที่ Direction ดังมากเป็นพิเศษกว่าทิศทางอื่นๆ

วิธีแก้ปัญหา

- ไม่ควรอยู่ใกล้ถนนสายใหญ่ทางรถไฟสนามบินโรงงาน

- การวางผังอาคารควรให้ที่ตั้งอาคารอยู่ลึกเข้าไปโดยการให้อยู่ห่างจากแหล่งกาเนิดเสียงให้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ตรวจดูว่าทั้งกลางวัน – กลางคืนจะมีเสียงรบกวนแค่ไหนแยกเขตอาคาร โซนสานักงานที่อยู่ในย่านจอแจควรใช้กระจกปิดกระจก 2 ชั้นแล้วใช้เครื่องปรับอากาศ

- ใช้โครงสร้างที่มั่นคงแข็งแรงแต่ยืดหยุ่นได้ผนังหนาเช่นผนังก่ออิฐคอนกรีต

- ทำสนามหญ้าปลูกต้นไม้เป็นกลุ่มเป็นแถว Green Belt เพื่อช่วยดูดกลืนเสียง

- ทำ Screen กั้นเป็นต้นว่าอาคารที่ไม่ต้องการความเงียบเช่นโรงรถให้ไว้ข้างหน้าหรือทาเป็น Bunker ดินให้ถนนอยู่ต่ากว่า

2. เสียงภายใน(Inside Noise) คือเสียงรบกวนที่เกิดขึ้นภายในอาคารซึ่งอาจมาจากห้องเหล่านี้คือห้องลิฟท์ห้องครัวห้องดนตรีห้องทางานที่ใช้เครื่องจักรและเครื่องมือต่างๆเช่นจักรเย็บผ้าพัดลมดูดอากาศเครื่องปรับอากาศฯลฯ

วิธีแก้ปัญหา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ที่ตั้งของห้องแยกห้องที่ต้องการความเงียบให้ห่างจากห้องที่มีเสียงรบกวนเช่นห้องนอนห่างจากห้องลิฟท์ห้องน้ำหรือแยกออกไป (สาหรับหอพัก) สาหรับห้องที่เกิดเสียงแลความสั่นสะเทือนอาจให้อยู่ Basement บนหลังคาหรือแยกออกไปใช้แท่นยางไม้คอร์กรองรับเครื่องเพื่อลดความสั่นสะเทือน

- บุวัสดุที่ดูดกลืนเสียงทาหน้าต่างกระจก 2 ชั้นห้องกันเสียงที่แทรกผ่านตรงรอยต่อของประตูและรอยกุญแจโดยใช้วัสดุพวกสักหลาดยางปิดส่วนที่เป็นช่องโหว่

- โครงสร้างของพื้นเช่นการปูพื้นไม้บนพื้นคอนกรีตการทา Finished บนพื้นคอนกรีตเช่น Cork Board กระเบื้องยางพรม

- การทาฝ้าเพดานฝ้าเพดานชนิดแขวน Suspended Ceiling ให้มีจุดแขวนน้อยที่สุดและยืดหยุ่น (Flexible) ได้เช่นเหล็กเส้นลวดเพื่อไม่ให้เป็นสื่อถ่ายทอดความสั่นสะเทือนมาสู่เพดาน

- ทา Sound Lock โดยเป็นห้องที่อยู่ระหว่างประตู 2 บานเพื่อลดเสียงในเวลาเปิดประตู

- ป้องกันเสียงทางหลังคาโดยทาหลังให้สูงมี Air Space ตรงกลางระหว่างหลังคากับเพดานหรือทาหลังคา 2 ชั้นหลังคาคอนกรีตสามารถป้องกันเสียงได้ถึง 40-50 เดซิเบลหลังคามุงกระเบื้องและฝ้าเพดานป้องกันเสียงได้ 25-40 เดซิเบลกระเบื้องแผ่นเล็กกันเสียงได้ดีกว่ากระเบื้องแผ่นโต

4.4 ระบบปรับอากาศและการควบคุม

การปรับอากาศหมายถึงการควบคุมอุณหภูมิความชื้นการเคลื่อนไหวและความบริสุทธิ์ของบรรยากาศในเนื้อที่จากัดที่ใดที่หนึ่งในปัจจุบันการควบคุมสภาพอากาศภายในอาคารสามารถแบ่งออกได้ตามขนาดของเครื่องปรับอากาศและแบ่งตามระบบจ่ายความเย็นและระบายความร้อนซึ่งอธิบายได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบ่งตามขนาดของเครื่องปรับอากาศ

1. UNIT TYPE, PACKAGE TYPE คือระบบจะอยู่ในเครื่องเดียวกันโดยมีขนาดเล็กสะดวกในการติดตั้งแต่ไม่เหมาะสมกับอาคารขนาดใหญ่เนื่องจากมีเสียงรบกวนมีขีดจากัดในการทางานอายุในการใช้งานสั้นและไม่มีการถ่ายเทอากาศภายในและภายนอกอาคาร

2. SPLIT TYPE เป็นเครื่องปรับอากาศขนาดกลางยกเครื่องออกเป็น2ส่วนส่วนหนึ่งอยู่ภายในห้องเรียก FAN COIL UNIT และส่วนภายนอกอาคารเรียก CONDENSING UNIT เนื่องจากมีข้อจากัดในด้านประสิทธิภาพการทางานระยะห่างระหว่างสองส่วนนี้จะไม่เกิน 15-25 เมตรในระดับไม่เกิน 3ชั้นและไม่เหมาะสมกับอาคารขนาดใหญ่

3. CENTRAL UNIT เป็นระบบปรับอากาศขนาดใหญ่แยกการทางานเป็น3ส่วนคือ

- CENTRIFUGAL MACHINE ประกอบด้วยส่วนทางานที่เป็นตัวกลางในการจ่ายความร้อนและความเย็นให้กับระบบในการทางานส่วนอื่น

- AIR HANDING แบ่งได้เป็น2แบบคือ AIR HANDING ใช้เป่าลมผ่าน COILเย็นนาอากาศเข้าสู่ห้องโดยตรง AIR HANDING ใช้เป่าลมผ่าน COILเย็นแล้วนาลมเย็นผ่านเข้าช่องท่อและกระจายไปยังส่วนต่างๆของอาคารที่ต้องการปรับอากาศ

- COOLING TOWER UNIT หรือ CONDENSING UNIT เป็นตัวถ่ายเทความร้อนและส่งลมเย็นให้กับ CENTRIFUGAL MACHINE

เปรียบเทียบแอร์สปริทกับชิลเลอร์

สำหรับงานที่มีพื้นที่ขนาดเล็กนิยมใช้แอร์สปริทมากกว่าเพราะติดตั้งง่ายราคาถูกกว่าแต่จะมีข้อจากัดที่ความยาวของท่อน้ายาแอร์(ยาวที่สุดได้ประมาณ 6 เมตร) เนื่องจากปัญหาเรื่องกาลังของคอมเพรสเซอร์และปัญหาที่เกิดจากการที่น้ามันหล่อลื่นที่ปนไปกับน้ายาซึ่งวิ่งไปแล้วตกค้างอยู่อาจทำให้คอมเพรสเซอร์ไหม้ได้ นอกจากนี้เครื่องระบายความร้อนเครื่องหนึ่งไม่ควรโยงกับเครื่องส่งลมเย็นหลายๆตัวเพราะจะมีปัญหาการกระจายน้าไปยังเครื่องส่งลมเย็นแต่ละตัวเครื่องส่งลมเย็นทุกตัวที่ต่อโยงกันนี้จะต้องใช้พร้อมกันแต่การควบคุม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุณหภูมิทาได้เพียงจุดเดียวการที่จาเป็นต้องใช้ท่อน้ายาแอร์ยาวทาให้ต้องใช้เทคนิคการเดินท่อราคาท่อและน้ายาแอร์ที่แพงโอกาสที่จะรั่วซึมก็มีมากขึ้น

ในการหลีกเลี่ยงการใช้ท่อน้ายายาวๆนี้อาจทาได้โดยการติดตั้งเครื่องส่งลมเย็นไว้ไม่ห่างจากเครื่องระบายความร้อนจนเห็นว่าอันตรายแล้วจึงต่อท่อลมจากเครื่องส่งลมเย็นนี้ไปยังบริเวณที่ต้องการปรับอากาศท่อลมมีความยาวตั้งแต่ 10 เมตรถึง 40 เมตรแล้วแต่กาลังพัดลมเครื่องท่อส่งลมยิ่งยาวก็ต้องใช้มอเตอร์ที่มีแรงม้ามากยิ่งขึ้นปัญหาใหญ่ในการเดินท่อลมนี้คือการที่ท่อลมมีขนาดใหญ่ (ประมาณ 0.05เมตร/ตันสาหรับท่อลมส่งและท่อลมกลับ) ทาให้การเดินท่อลมลาบากเพราะต้องเจอสิ่งกีดขวางหลายอย่าง

สำหรับระบบชิลเลอร์ซึ่งเป็นระบบที่ทาน้าให้เย็นแล้วจึงส่งน้าเย็นไปยังที่เครื่องส่งลมเย็นต่างๆ ระยะห่างระหว่างเครื่องชิลเลอร์จะเป็นเท่าไรก็ได้ถ้าไกลมากก็ใช้ปั๊มที่มีแรงดันสูงขึ้นและเพิ่มขนาดของท่อน้าถึงจะมีราคาที่แพงขึ้นแต่ไม่มีผลกระทบที่จะทาให้เครื่องเสียได้เครื่องชิลเลอร์เครื่องหนึ่งๆสามารถจ่ายน้าเย็นไปยังเครื่องส่งลมเย็นได้หลายๆตัวโดยขึ้นอยู่กับขนาดของเครื่องนอกจากนี้เครื่องส่งลมเย็นแต่ละเครื่องยังสามารถควบคุมอุณหภูมิโดยอิสระแยกจากตัวอื่นๆได้อีกด้วยการเดินท่อน้าก็ไม่ต้องพิถีพิถันเหมือนอย่างเดินท่อน้ายาถ้าท่อรั่วออกมาก็คือน้าไม่ใช่น้ายาจึงไม่เป็นอันตราย

สรุประบบปรับอากาศที่ใช้ในโครงการ

เนื่องจากอาคารส่วนใหญ่ภายในโครงการมีลักษณะเปิดโล่ง (OPEN AIR) ระบบปรับอากาศจึงได้นาไปใช้ในเฉพาะบางส่วนได้แก่

1. ส่วนของบ้านพักใช้ระบบ SPLIT TYPE เนื่องจากแต่ละหลังมีพื้นที่น้อยจึงไม่เหมาะที่จะใช้ระบบชิลเลอร์

2. ส่วนของอาคารสัมมนาอาคารสปาและส่วนสานักงานภายในอาคาร CLUB HOUSE ที่มีพื้นที่ภายในขนาดใหญ่และต้องการความเป็นส่วนตัวใช้ระบบชิลเลอร์แบบ WATER COOLED CHILLED WATER SYSTEM โดยใช้แบบ CEILING DIFFUSER เนื่องจากมีการตีฝ้าเพดานไม่ได้โชว์โครงสร้างหลังคา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.5 ลักษณะวัสดุที่ใช้ตกแต่งอาคารของโครงการ

4.5.1 วัสดุที่ใช้ในการตกแต่งโรงแรม

วัสดุประเภทหิน

วัสดุประเภทหินสาหรับผนังภายในและภายนอกของอาคารนับว่าเหมาะสมที่จะกรด้วยวัสดุประเภทหินอันได้แก่หินประเภทเนื้อละเอียดสามารถทนต่อดินฟ้าอากาศหรือใช้กั้นผนังและพื้นที่ใช้งานหนักตลอดจนพื้นที่ที่คนพลุกพล่านเพราะหินทนต่อการสัมผัสและทาความสะอาดง่ายและยังมีคุณสมบัติที่ให้ความงดงามประทับใจมีค่าการเลือกใช้หินแต่ละชนิดก็จะให้ความรู้สึกต่างกันไปวัสดุประเภทหินสามารถแยกชนิดออกได้ดังต่อไปนี้

- หินอ่อน

เป็นหินที่สามารถทนความสกปรกได้ดีทนต่อสารเคมีได้บ้างบางชนิดซึ่งจะใช้หินอ่อนกับผนังภายในเป็นส่วนมากหินอ่อนให้ลักษณะที่มีคุณค่าในด้านความงามมากกว่าหินประเภทอื่นๆมีสีให้เลือกหลายสีเช่นขาวดาเทาชมพูเขียวน้าตาลเป็นต้นหินชนิดนี้ทนกับน้าหนักปานกลางทนต่อการขัดสีไม่เก็บเสียงมีผิวหน้าที่ดูสวยงามหรูหราถ้าถูกน้ามันอาจด่างเป็นดวงมีทั้งแบบด้านและแบบมันมักใช้ปูพื้นห้องน้าและที่ที่ต้องการความหรูหราวิธีปูคือปูบนทรายขนาดความหนาของแผ่นจะเป็น ¾ และ 1 นิ้ว

- หินกาบ

คือหินที่ซ้อนกันเป็นชั้นๆที่นิยมใช้มีหลายสีคือสีน้าตาลดาเหลืองส้มแดงม่วง(มีราคาแพงที่สุด) ส่วนมากใช้ปูตามทางเดินให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติการปูหินกาบทาได้โดยเตรียมพื้นที่ที่จะปูให้มีผิวขรุขระเพื่อหินกาบจะได้ติดแน่นกับพื้นใช้แปรงชุบน้าตีผนังให้ชุ่มตลอดเวลาใช้ปูนทรายเป็นตัวเชื่อมเมื่อปูต้องคอยจับแผ่นหินไปด้วยเพื่อไม่ให้น้าปูนเกาะที่หินกาบเมื่อเสร็จใช้ฟองน้าทาความสะอาดและลงแวกซ์

- หินแกรนิต

ส่วนมากใช้กรุผนังหรือพื้นทางเดินของส่วนต่างๆเนื่องจากเป็นหินที่แข็งที่สุดเนื้อแน่นและทนทานเมื่อขัดให้ขึ้นเงาจะมีลักษณะคล้ายหินอ่อนรักษาและทาความสะอาดง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- หินชนวน

หินชนวนมีสีต่างๆให้เลือกหลายสีได้แก่สีฟ้าสีดาและสีน้าตาลมีราคาแพงแต่ประหยัดค่าบำรุงรักษาได้ดี

- หินหล่อ

ได้แก่วัสดุประเภทหินผสมกับซีเมนต์ดูมีคุณค่าน้อยกว่าหินแท้แต่มีความงามคงทนและรักษาง่าย

วัสดุประเภทดินเผา

วัสดุประเภทดินเผาเช่นอิฐกระเบื้องและเซรามิคสามารถใช้กรุพื้นและผนังราคาถูกกว่าหินทนทานดินฟ้าอากาศทนต่อการสึกกร่อนรักษาง่ายตลอดจนมีลวดลายให้เลือกได้มากกว่า

- อิฐ

สามารถนามาใช้ได้โดยธรรมชาติของมันหรือทาสีทับสีธรรมชาติมีสีแดงสีแสดสีเหลืองราคาถูกกว่าหินคงทนและง่ายต่อการรักษา

- กระเบื้อง

เป็นวัสดุที่สามารถปูได้ทั้งพื้นและผนังใช้ในทุกห้องได้ตามต้องการเหมาะสมกับสภาพดินฟ้าอากาศและทนต่อผลจากไอน้าเค็มได้เป็นอย่างดีมีหลากหลายแบบหลายขนาดหลากสีสันให้เลือกได้ตามความต้องการ

วัสดุประเภทไม้

เป็นวัสดุที่เหมาะสมกับการตกแต่งภายในที่ต้องการความเป็นธรรมชาติเพราะหาได้ง่ายทนต่อสภาพดินฟ้าอากาศและมีความกลมกลืนกับสภาพแวดล้อมไม้มีหลายชนิดเช่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ไม้สัก

เป็นไม้เนื้อปานกลางระหว่างไม้เนื้อแข็งกับไม้เนื้ออ่อนใช้กับงานประณีตได้ดีรวมทั้งมีสีสันและลวดลายสวยงามเหมาะแก่การทาเครื่องเรือนในส่วนที่ต้องการความสวยงามและคงทนการนามาใช้ควรขัดผิวให้เรียบเนียนอาจย้อมสีให้เข้มขึ้นเล็กน้อยก็จะสวยงาม

- ไม้อัดสัก

เป็นไม้สักที่แปรรูปให้เป็นแผ่นบางอัดทับกับไม้เนื้อแข็งเพื่อให้มีความแข็งแรงไม่บิดงอหรือหักใช้กรุเครื่องเรือนจะดูแลรักษายากกว่าเครื่องเรือนที่ทาผิวด้วยไม้สัก

- ไม้อัดยาง

เป็นไม้อัดเช่นเดียวกับไม้อัดสักมีความแข็งแรงทนทานพอๆกันแต่มีเนื้อสีไม้และลวดลายน้อยกว่ามากนิยมพ่นสีหรือกรุวัสดุอื่นทับผิวหน้าอีกทีราคาถูกแต่การใช้ไม้อัดยางพ่นสีทาผิวเครื่องเรือนจะดูแลรักษายากกว่าเครื่องเรือนที่ทาผิวด้วยไม้สัก

- ไม้อัดมะปิน

เป็นไม้อัดที่มีคุณภาพและราคาปานกลางมีเนื้ออ่อนและทาผิวได้ดีโดยไม่ต้องย้อมสี

- ไม้อัดยมหิน

มีลักษณะคล้ายไม้อัดสักแต่มีลวดลายแปลกกว่าคือไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยเหมือนลายของไม้สักแต่มีการผลิตน้อยจึงหายากราคาไม่แน่นอนมีความคงทนมา

- ไม้สนหรือไม้ฉำฉา

เป็นไม้เนื้ออ่อนไม่นิยมใช้ทาเครื่องเรือนมากนักแต่มีใช้ประกอบหรือใช้ตกแต่งบางส่วนของเครื่องเรือนให้ดูสวยงามมากขึ้นปัจจุบันมีการนาไปใช้ทาเครื่องเรือนทั้งตัวเพราะมีความสวยงามแต่ไม่ค่อยแข็งแรงจึงใช้กับเครื่องเรือนที่มีขนาดเล็กไม่ต้องรับน้าหนักมากนักหรือใช้ประดับบนโครงสร้างไม้เนื้อแข็งแทนก็จะได้ผลดีเพราะมีความสวยงามและราคาที่ค่อนข้างถูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ไม้จำปา

เป็นไม้เนื้ออ่อนใช้กับงานที่มีความประณีตไม่นิยมย้อมสี

- ไม้ประสานสัก

เป็นไม้ชิ้นเล็กที่นามาต่อกันเป็นแผ่นเพื่อทาเครื่องเรือนไม่ทนทานเท่าไม้สักแต่ราคาถูก

นอกจากนี้ยังมีผลิตภัณฑ์ที่อัดแปรรูปแล้วใช้ทาเครื่องเรือนได้อีกมีความแข็งแรงเท่าเทียบกับไม้แต่ราคาถูกกว่าเรียกว่า "ชิปซัมบอร์ด" จะใช้วัสดุกรุทับผิวหน้าหรือไม่ใช้ก็ได้

วัสดุจำพวกหวายและไม้ไผ่

- หวาย

เป็นวัสดุที่มีอยู่ตามธรรมชาติในเมืองร้อนเหมาะสมกับการนามาใช้ตกแต่งอาคารประเภทโรงแรมพักตากอากาศเป็นอย่างยิ่งเพราะมีความกลมกลืนกับธรรมชาติได้บรรยากาศพื้นถิ่นไม่ทาปฏิกิริยากับไอเค็มจากทะเลเหมือนโลหะรวมทั้งราคาถูกสวยงามน้าหนักเบาเคลื่อนย้ายสะดวกนอกจากนี้ในปัจจุบันเครื่องเรือนที่ทาด้วยหวายมีผลิตออกมามากมายหลายแบบสามารถย้อมด้วยสีฝุ่นหรือทาสีพ่นได้อย่างไรก็ตามก็ยังคงนิยมใช้สีธรรมชาติของหวายอยู่เช่นกัน

ข้อเสียของหวาย

- ไม่ทนทานต่อกรกัดของมดมอดและเชื้อราซึ่งเป็นตัวทาลายเนื้อหวายหวายมีคุณสมบัติคล้ายไม้คือเนื้อหวายจะมีส่รพวกแป้งและเซลลูโลสแต่สามารถป้องกันได้ด้วยการใช้สารเคมีที่เป็นยารักษาเนื้อไม้

- หวายไม่แข็งแรงเท่าไม้โดยเฉพาะส่วนที่เป็นหวายเส้นเล็กๆอาจขาดง่ายทาความสะอาดยากมีซอกมุมให้ฝุ่นเกาะมากแต่สามารถเลี่ยงได้โดยการทาเฟอร์นิเจอร์ด้วยหวายเส้นใหญ่

- จะเก่าและผุเร็วหลังจาก 12 เดือนหรือ 2ปีไปแล้วหากขาดการดูแลรักษา

- ติดไฟได้ง่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำไปใช้ในลักษณะอื่น

การเลือกใช้เครื่องเรือนหวายนั้นนอกจากจะซื้อสาเร็จรูปหรือสั่งทาตามแบบที่ต้องการแล้วยังสามารถซื้อเพียงบางส่วนของผลิตภัณฑ์หวายเพื่อนาไปใช้ประกอบกับเครื่องเรือนได้เช่นซื้อหวายสานลายดอกพิกุลซึ่งมีสานเป็นแผ่นขายเป็นตารางฟุตเพื่อนาไปกรุพนักเก้าอี้ ,หัวเตียงซึ่งหัวเตียงนี้นาไปประกอบหัวเตียงอื่นที่ไม่ใช่หวายได้

เบาะที่ใช้กับเก้าอี้หวายนั้นมีทั้งที่มีใช้เป็นนุ่นและเป็นฟองน้าผ้าหุ้มเบาะมักใช้ผ้าฝ้ายเพราะมีเนื้อหยาบซึ่งดูเหมาะสมกับลักษณะของหวายจะมีอยู่บ้างเหมือนกันที่เลือกใช้วัสดุที่ตรงกันข้ามกับลักษณะของหวายเพื่อให้เกิดความรู้สึกใหม่ๆเช่นใช้ผ้าแพรหรือผ้าไหมที่ดูเป็นมันเป็นต้น

การใช้วัสดุอื่นผสม

การใช้หวายผสมกับวัสดุอื่นมีมานานแล้วในปัจจุบันมีวิวัฒนาการของการผสมผสานดังกล่าวมากขึ้นเรื่อยๆเช่นนาหวายมาผสมผสานกับกระจกทาเป็นที่บังตาใช้หวายผสมกับโครงสแตนเลสเป็นเก้าอี้นั่งใช้หวายตกแต่งเก้าอี้นวมเป็นต้น

- ไม้ไผ่

ไม้ไผ่เป็นไม้ที่หาง่ายและมีอยู่ทั่วไปในทุกภาคของเมืองไทยเป็นวัสดุที่มีราคาไม่แพงจนเกินไปแต่มีความแน่นอนคือไม่ว่าจะเปลี่ยนแปรรูปไปอย่างไรก็ยังดูมีคุณค่าในตัวเองที่เห็นเป็นอยู่เสมอว่าเป็นไม้ไผ่และไม่ทิ้งความเป็นธรรมชาติในตัวเองถึงแม้ว่าจะผนวกเอาฝีมือและความคิดของคนในการนามาใช้แล้วก็ตามไผ่จึงเป็นไม้ที่คนเห็นแล้วก็อดนึกถึงความเป็นธรรมชาติไม่ได้และให้ความรู้สึกที่ผ่อนคลายขึ้นเสมือนว่าได้นั่งอยู่ท่ามกลางบรรยากาศของธรรมชาติ

ไม้ไผ่ที่นามาตกแต่งนั้นจะต้องผ่านกรรมวิธีหลายอย่างตั้งแต่การแช่ในน้าต้มย่างและอบก่อนที่จะนามาใช้ในลักษณะการออกแบบที่แตกต่างกันออกไปไม้ไผ่นี้เหมาะสมเป็นอย่างมากสาหรับการตกแต่งบริเวณที่อยู่อาศัยหรือนามาประกอบในการทาเฟอร์นิเจอร์โคมไฟกั้นผนังแต่งเพดานฯลฯนับเป็นการเหมาะเป็นอย่างมากที่ตะใช้กับสภาพที่เป็นชายทะเลเพราะไผ่ปลอดจากปัญหาที่เป็นไอน้าเค็มที่ทาให้โลหะเกิดสนิมเร็วกว่าปกติและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มีราคาถูกกว่าวัสดุอื่นๆและจาการที่ได้ผ่านกรรมวิธีต่างๆมาแล้วทาให้ไม้ไผ่ที่จะนามาใช้มีความคงทนถาวรและปลอดภัยจากแมลง

คุณสมบัติและลักษณะต่างๆของไม้ไผ่

ไม้ไผ่มีลักษณะเป็นปล้องไม้กลมขนาดต่างๆข้างในกลวงเป็นช่วงๆขนาดจะแตกต่างกันแล้วแต่อายุและพันธ์ของไม้ไผ่โดยเนื้อแท้ไผ่ถึงแม้จะดูโปร่งเบาแต่ก็แข็งแรงสามารถรับแรงประเภทต่างๆได้ดีด้วยเหตุนี้เราจึงสามารถนาไผ่มาใช้ประโยชน์ได้ทั้ง 2 ประเภทคือใช้เป็นโครงสร้างกับใช้เป็นวัสดุตกแต่งหรือบางครั้งอาจจะใช้ร่วมกันคือใช้เป็นทั้งโครงสร้างและวัสดุตกแต่งไปในตัว

ในการนาไผ่มาตกแต่งนั้นสามารถทาได้ทุกจุดและสามารถสร้างอะไรก็ได้ทุกประเภทยกตัวอย่างส่วนที่นาไผ่มาตกแต่งได้ดังนี้

- ทำเครื่องเรือน
- ตกแต่งพนังเพดานพื้น
- ทำของประดับเช่นโคมไฟฯลฯ

ไม้ไผ่มีหลายขนาดและหลายชนิดตลอดจนมีความยาวที่แตกต่างกันเช่นปล้องใหญ่ใช้ทาโครงสร้างเครื่องเรือนหรือโครงสร้างผนังเบาปล้องเล็กใช้ตกแต่งประกอบโครงสร้างส่วนปล้องที่มีขนาดเล็กมากอาจผ่าเป็นไม้ซีกใช้กรุผนังหรือฉากเป็นต้น

การใช้ไม้ไผ่ตกแต่งผนังและเพดาน

จะใช้วิธีที่คล้ายคลึงกันหากมีผนังเดิมอยู่แล้วก็อาจใช้ไม้ไผ่ผ่าซีกแล้วกรุเป็นแนวทับผนังเดิมลงไปอาจกรุตามแนวตั้งหรือแนวนอนหรือสลับแนวกันหรือบางช่วงอาจจะเว้นช่องบ้างก็ได้

สามารถนาไม้ไผ่มาใช้แทนคิ้วได้โดยอาจจะใช้เป็นคิ้วบัวเพดานนอกจากนี้อาจใช้ไม้ไผ่ทาแนวผนังปิดรอยต่อระหว่างวัสดุต่างชนิดกันได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การใช้ไม้ไผ่ปูพื้น

ปัจจุบันมีปาร์เก้ไม้ไผ่ซึ่งมีความทนทานและสวยงามนามาปูเฉพาะช่วงหรือปูตลอดแนวพื้นให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติดีกว่าปูปาร์เก้หรือปูพรม

การใช้ไม้ไผ่ท้าฉากบังตา

การนำไม้ไผ่มาใช้ในการตกแต่งที่นิยมมากอีกวิธีหนึ่งคือการทาบังตานั่นเองเพราะลักษณะที่เป็นปล้องกลมของไม้ไผ่เมื่อนามาต่อกันเข้าเป็นผืนก็ทาให้สวยงามการสานตัวกันให้เป็นแผงนี้ทาให้เกิดลวดลายขึ้นเราสามารถออกแบบลวดลายของบังตาไม่ไผ่นี้ได้หลายแบบอาจสานกันเป็นตารางหรือรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนฯลฯหรือเป็นลายอิสระที่ไม่มีรูปทรง

การใช้ไม้ไผ่ท้าเครื่องเรือน

ไม้ไผ่สามารถใช้ทาเป็นเครื่องเรือนทุกชนิดได้ตั้งแต่ตู้เตียงไปจนถึงเก้าอี้ต่างๆซึ่งหากเราตกแต่งผนังด้วยไม้ไผ่แล้วและใช้เครื่องเรือนที่ทาด้วยไม้ไผ่ก็จะดูเข้ากันได้ดีทีเดียวการใช้ไม้ไผ่ทาเครื่องประดับตกแต่งเศษไม้ไผ่ที่เหลือเล็กๆน้อยๆสามารถนามาใช้ทาเครื่องประดับตกแต่งได้หลายชนิดเช่นทากรอบรูป ,โคมไฟฯลฯบางชนิดก็เป็นของใช้ไปในตัวอีกด้วย

กระจก

กระจกเป็นวัสดุที่สาคัญต่อการตกแต่งภายในเป็นอย่างมากเพราะมีความสวยงามในตัวเองสามารถใช้ร่วมกับวัสดุอื่นๆได้เป็นอย่างดีมีความโปร่งแสงทนไฟและกระจกเงาก็มีความสาคัญในการเพิ่มความโปร่งโล่งมีคุณค่าหรูหราให้กับสถานที่

กระจกมีหลายแบบสามารถเลือกใช้ได้ตามความต้องการเช่นกระจกดูดความร้อนกระจก 2ชั้นช่วยกระจายแสงและกรองความร้อนกระจกบานเกล็ดรับลมได้ดีกระจกมีข้อดีคือสามารถกันน้ากันฝนกันลมได้ปลอดจากเชื้อราและสามารถป้องกันเสียงได้อีกด้วยแต่มีข้อเสียคือมีขนาดใหญ่ไม่มาก (ถ้าต้องการขนาดใหญ่พิเศษต้องสั่งจากต่างประเทศและมีราคาสูงมาก) ยากต่อการขนส่งผิวหน้ามักจะเป็นรอยขีดข่วน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผ้าม่าน

ผ้าม่านเป็นวัสดุที่สาคัญในการตกแต่งภายในที่มีความจาเป็นต่อประดูหน้าต่างและกระจกบางครั้งอาจนามาใช้ในลักษณะการปิดกั้นอื่นๆได้ผ้าที่นามาทาผ้าม่านมีหลายชนิดด้วยกันเช่น

- ผ้าไหมเป็นผ้าที่มีคุณค่ามากให้ความรู้สึกเป็นทางการสง่างามเป็นระเบียบ

- ผ้ากามะหยี่ให้ความรู้สึกหรูหราฟุ่มเฟือยภูมิฐานนุ่มนวลมีราคา

- ผ้าฝ้ายให้ความรู้สึกสบายเป็นกันเอง

- ผ้าป่านให้ความรู้สึกเบาโปร่งสบาย

- ผ้าลูกไม้ให้ความรู้สึกนุ่มนวลโรแมนติก

นอกจากนี้ยังมีม่านไม้ไผ่มู่ลี่ต่างๆที่ให้ความรู้สึกเป็นธรรมชาติโปร่งสบายประโยชน์ของผ้าม่านมีหลายอย่างคือช่วยกรองแสงให้ลดความจ้าลงควบคุมความสว่างได้ตามต้องการช่วยลดความร้อนจากอุณหภูมิของแสงแดดทาให้เครื่องปรับอากาศทางานได้อย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งช่วยกันฝุ่นป้องกันเสียงสะท้อนสร้างบรรยากาศในการตกแต่งและบังสายตาได้เป็นอย่างดี

4.6 ระบบรักษาความปลอดภัย

4.6.1 ระบบแจ้งเหตุ

1. ระบบกดปุ่มแจ้งเหตุมีสัญญาณเตือนบริเวณโถงทั่วไป

2. ระบบ Heat & Smoke Detector ในบริเวณห้องโถงทั่วไปโถงทางเดินห้องพักและส่วนที่อาจเป็นต้นเหตุเพลิงไหม้

4.6.2 ระบบดับเพลิง

1. ระบบท่อน้าและแรงดันและสายสูบในส่วนของโถงทางเดินห้องพักและบริเวณอื่นๆโดยทั่วไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ระบบสปริงเกอร์ใช้ระบบสปริงเกอร์แบบ Wet Pipe(คือระบบท่อน้ำที่น้ำมีแรงดันอยู่ตลอดเวลาเมื่อเกิดเพลิงไหม้ความร้อนจะกระตุ้นให้กลไกที่หัวสปริงเกอร์เปิดและน้ำที่มีแรงสูงจะพ่นกระจายออกมา) ติดตั้งในส่วนบริการหลักของโรงแรม (Back of The House) เช่นห้องครัวห้องซักรีดหรือบริเวณที่มีการเสี่ยงภัยต่อการเกิดเพลิงไหม้

3. ระบบก๊าซใช้ระบบก๊าซฮาลอน 1301 (คุณสมบัติของก๊าซฮาลอน 1031 คือสามารถหยุดปฏิกิริยาลูกโซ่ของระบบเผาไหม้จากโมเลกุลหนึ่งภายใน 10 วินาทีลักษณะของก๊าซเป็นก๊าซเหลวไม่เป็นอันตรายต่อคนและมีประสิทธิภาพมาก) เหมาะกับห้องที่ไม่สามารถดับไฟโดยการใช้น้ำได้เช่นในห้องที่มีระบบอิเล็กทรอนิกส์ห้องควบคุมอาคารห้องควบคุมระบบโทรศัพท์

4. เครื่องมือผจญเพลิงดับไฟที่สามารถเคลื่อนที่ได้ติดตั้งเป็นชุดอยู่รวมกับสายสูบและท่อน้ำระบบท่อน้ำแรงดันรวมเป็น 1 หน่วย (House Cabinet Wall) ทุกระยะ 20 เมตรเช่นในส่วนของโถงทางเดินไปยังห้องพักแขก

ระบบน้ำดับเพลิง

ใช้น้ำจากระบบน้ำใช้โดยมีการสารองระดับน้ำเอาไว้ใช้เพื่อการดับเพลิงนอกจากนี้ยังมีปั๊มน้ำฉุกเฉินที่สามารถทางานได้โดยใช้ไฟฟ้าและน้ำมันดีเซลเพื่อให้สามารถทางานได้ในกรณีที่ต้องการนาน้ำจากแหล่งอื่นมาใช้เช่นรถขนน้ำของกรมตำรวจดับเพลิง

4.7 ระบบอุปกรณ์พิเศษ

4.7.1 ระบบการติดต่อสื่อสารภายในและภายนอกทางอิเลคทรอนิกส์

1. ระบบโทรศัพท์ของโครงการเลือกใช้แบบ PABX (Private Automatic Branch Exchange) เพราะเป็นระบบที่ติดต่อระหว่างภายนอกกับภายในหรือภายในกับภายในโดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงานต่อสายซึ่งสามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สายทาให้เหมาะกับธุรกิจโรงแรมมากกว่าระบบอื่นๆซึ่งจะแบ่งออกเป็นส่วนๆ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ส่วนที่พักแขก

- ส่วนบริหาร

- ส่วนบริการ

2. ระบบโทรพิมพ์ (Telex) และอุปกรณ์ติดต่ออื่นๆ

ระบบโทรพิมพ์เป็นอุปกรณ์การพิมพ์ซึ่งสามารถติดต่อได้โดยตรงจากผู้ส่งถึงผู้รับเป็นอุปกรณ์การพิมพ์ซึ่งประกอบรวมกันทั้งภาคส่งและภาครับในหน่วยเดียวกันขนาดประมาณ 1000 ม.ม. x 700 ม.ม.

3. โทรทัศน์วงจรปิด

เป็นอุปกรณ์ซึ่งติดต่อเพื่อใช้ในการรักษาความปลอดภัยในการนาไปใช้อาจมีขีดจากัดในเรื่องความสว่างการใช้แสงและไม่สามารถทนต่อที่ที่มีอุณหภูมิสูงได้การให้แสงสว่างจะต้องมีการป้องกันเช่นแสงที่ฉายถูกตัวกล้องโดยตรง

4.7.2 อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อื่นๆ

ระบบการประชาสัมพันธ์และการบริการเพลงตามสบาย (Backgroud Music & Paging System) ประกอบด้วยตัวกระจายเสียงเครื่องรับวิทยุเครื่องเล่นแผ่นเสียงเทปและลำโพงซึ่งจะติดตั้งอยู่ตามส่วนต่างๆที่กาหนดขึ้นภายในโรงแรมและระบบนี้ยังมีวงจรของไมโครโฟนติดอยู่เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ในการทางานของระบบประชาสัมพันธ์แบ่งออกเป็น

- การทำงานโดยทั่วไปกระทาโดยการทางานครอบคลุมส่วนของผู้เข้าพักส่วนของพนักงาน

- การทำงานเฉพาะเขตกระทาโดยการเจาะจงส่วนที่ต้องการจะให้มีการประชาสัมพันธ์

4.7.3 ระบบโทรทัศน์และวิทยุ

การรับและการแพร่ภาพขึ้นอยู่กับสภาพสถานที่การจัดและการติดตั้งอุปกรณ์ซึ่งโดยทั่วไปจะประกอบด้วยระบบเสาอากาศหลัก (Television System) เครื่องขยายสัญญาณและ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องกระจายสัญญาณไปตามเครื่องรับแต่ละเครื่องโทรทัศน์วงจรปิดและเชื่อมต่อเข้ากับเครื่องรับได้โดยใช้ระบบ VHF

4.7.4 ระบบคอมพิวเตอร์

เครื่องมือที่ถูกติดตั้งเพื่อใช้ในการส่งเอกสารบัญชีใบส่งของหรือจดหมายติดต่อระหว่างส่วนบริการส่วนทางานต่างๆหรืออื่นๆมีแนวโน้มที่จะใช้อุปกรณ์ทางอิเลคทรอนิกส์อย่างมากเนื่องจากมีความรวดเร็วและแน่นอนในการเชื่อมโยงข้อมูลและการแจ้งข่าวสารต่างๆ

ระบบคอมพิวเตอร์เป็นการส่งข้อมูลโดยผ่านอุปกรณ์ทางอิเลคทรอนิกส์ประกอบด้วยแท่นพิมพ์อักษรและจอภาพสามารถป้อนข้อมูลส่งไปยังแหล่งเก็บข้อมูลและเรียกข้อมูลที่บันทึก

4.7.5 อุปกรณ์พิเศษเพื่อช่วยในการประหยัดพลังงาน (Energy Saving Device)

1. อุปกรณ์ติดตั้งภายในห้องพักแขกเป็นอุปกรณ์ที่สาคัญสาหรับควบคุมการทางานของระบบไฟฟ้าภายในห้องพักแขกให้เปิดหรือปิดโดยแขกผู้เข้าพักเป็นผู้ควบคุมเองการทางานของระบบนี้เริ่มต้นจากกล่องสาหรับเสียบกุญแจทาจากอะคลีลิกภายในประกอบด้วยไมโครสวิทช์เมื่อแขกที่จะเข้าพักในห้องจะต้องนากุญแจห้องซึ่งอาจทาเป็นการ์ดมาเสียบที่กล่องนี้เพื่อให้กระแสไฟฟ้าภายในห้องพักทางานตามปกติเมื่อแขกที่เข้าพักออกนอกห้องพักก็จะดึงกุญแจออกและภายในเวลา 1-3 นาทีดวงโคมและอุปกรณ์ไฟฟ้าอื่นๆจะไม่มีกระแสไฟฟ้าจ่ายเข้าไปในวงจรยกเว้นตู้เย็น

อุปกรณ์ควบคุมการทางานของเครื่องปรับอากาศติดตั้งเพื่อช่วยควบคุมการทางานของเครื่องให้เหมาะสมกับสภาพอากาศอุณหภูมิความชื้นโดยรอบเครื่องปรับอากาศจะทางานภายใต้การควบคุมของ Microprocessor โดยมีCarolic Computer เป็นตัววัดปริมาณน้าเย็นที่ใช้ในระบบและส่งผลไปที่Paramatrix Sequence Controller ซึ่งเป็นตัวกาหนดให้ชิลเลอร์ทางานเหมาะสมกับความต้องการของระบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

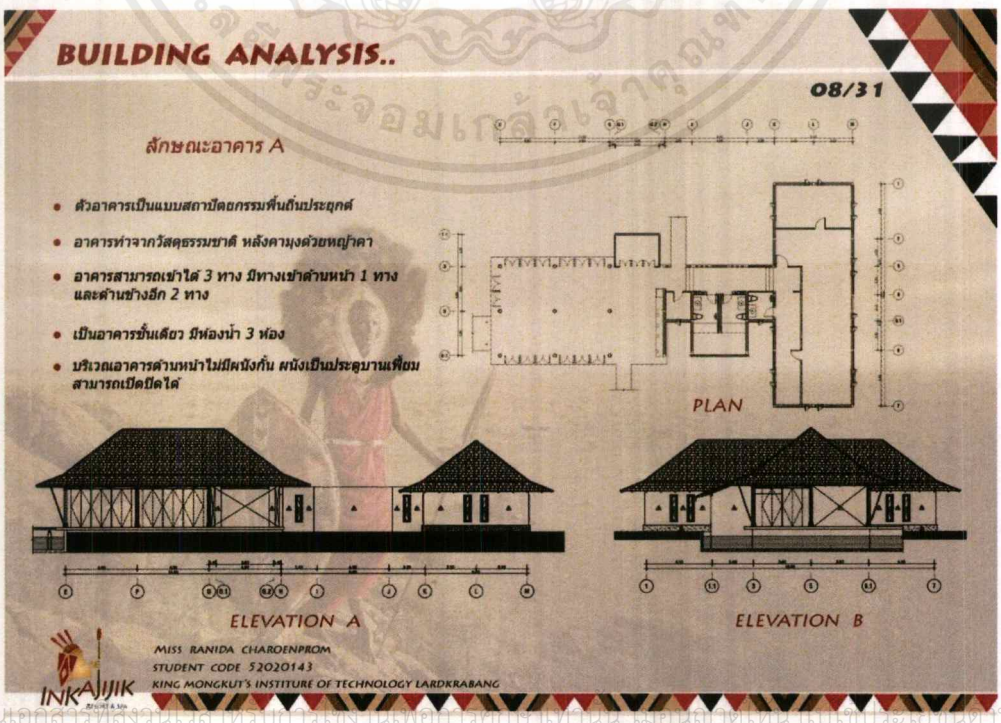
บทที่ 5

การวิเคราะห์สู่การออกแบบ

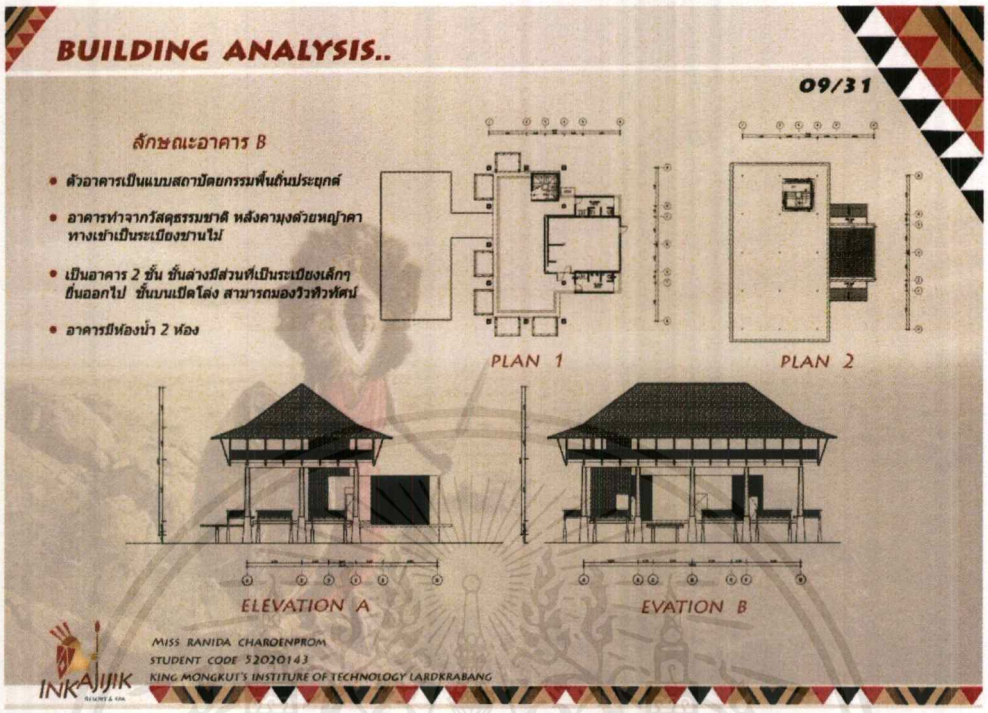
5.1 การวิเคราะห์ที่ตั้งอาคาร

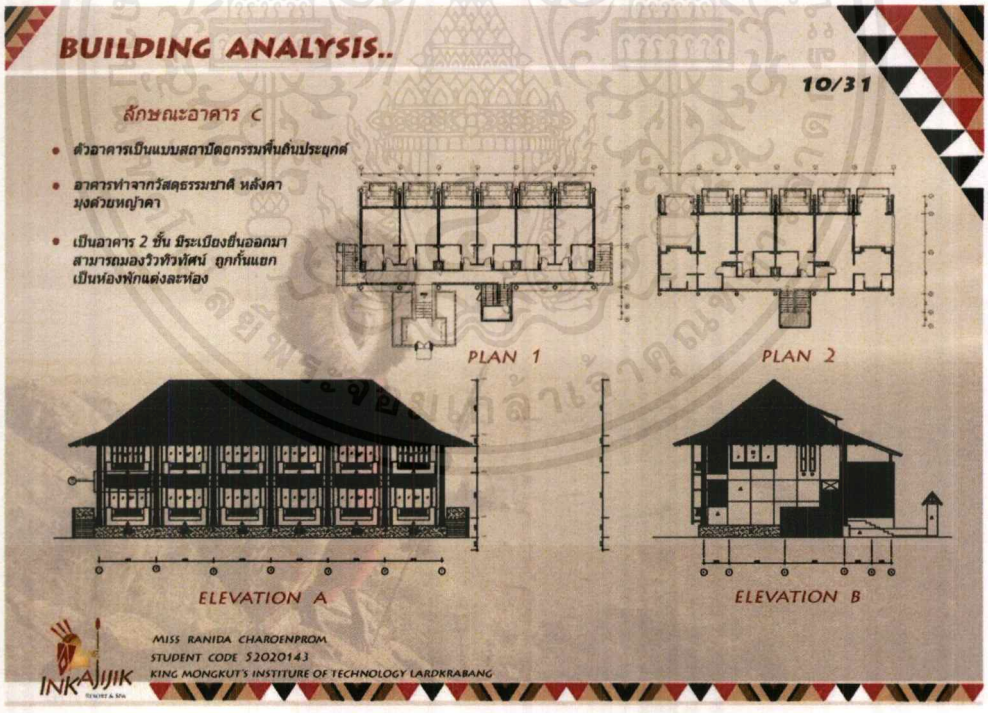

5.2 การวิเคราะห์ตัวอาคาร

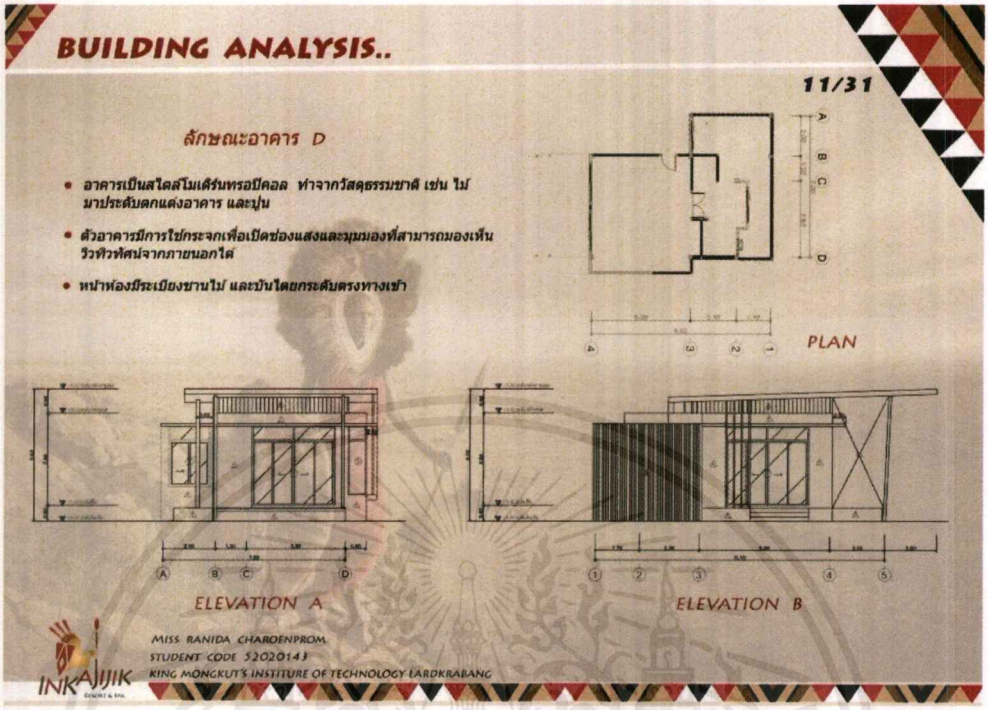

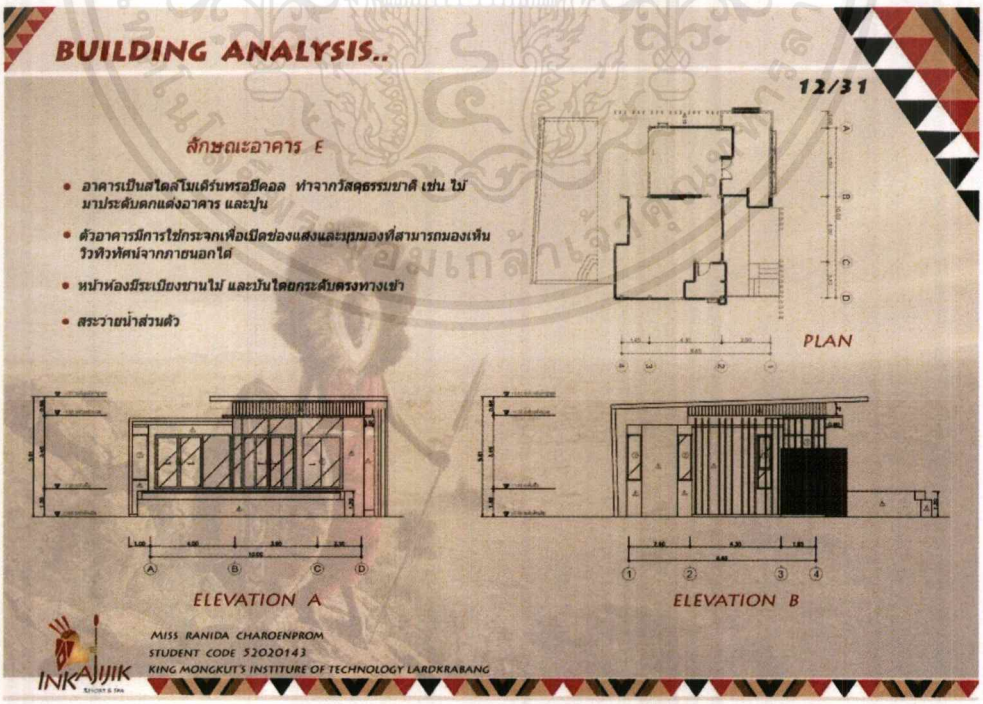
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

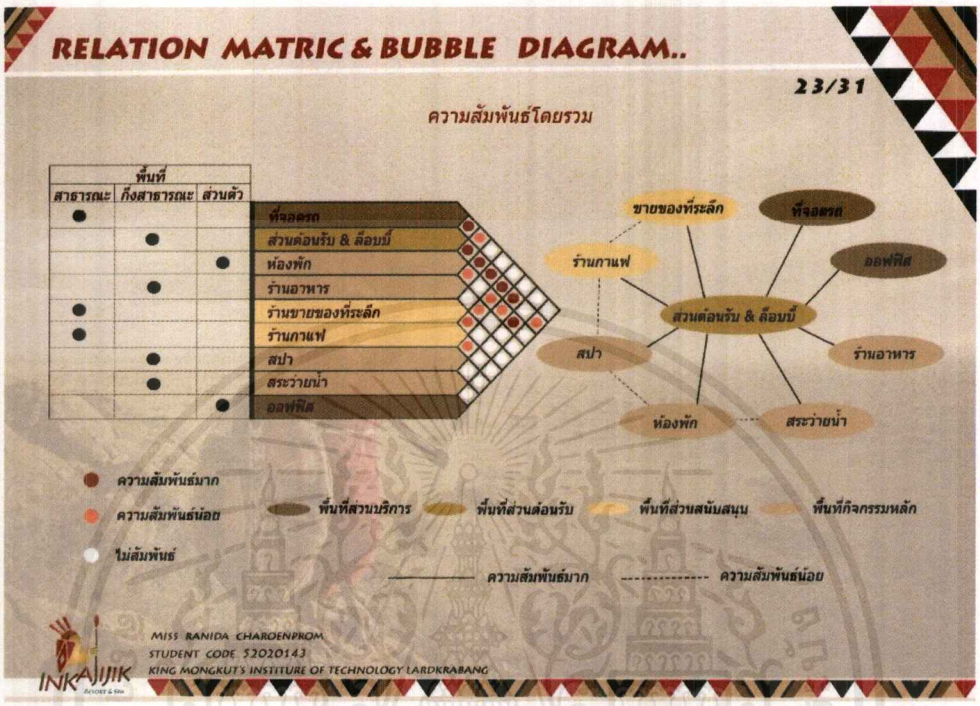
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

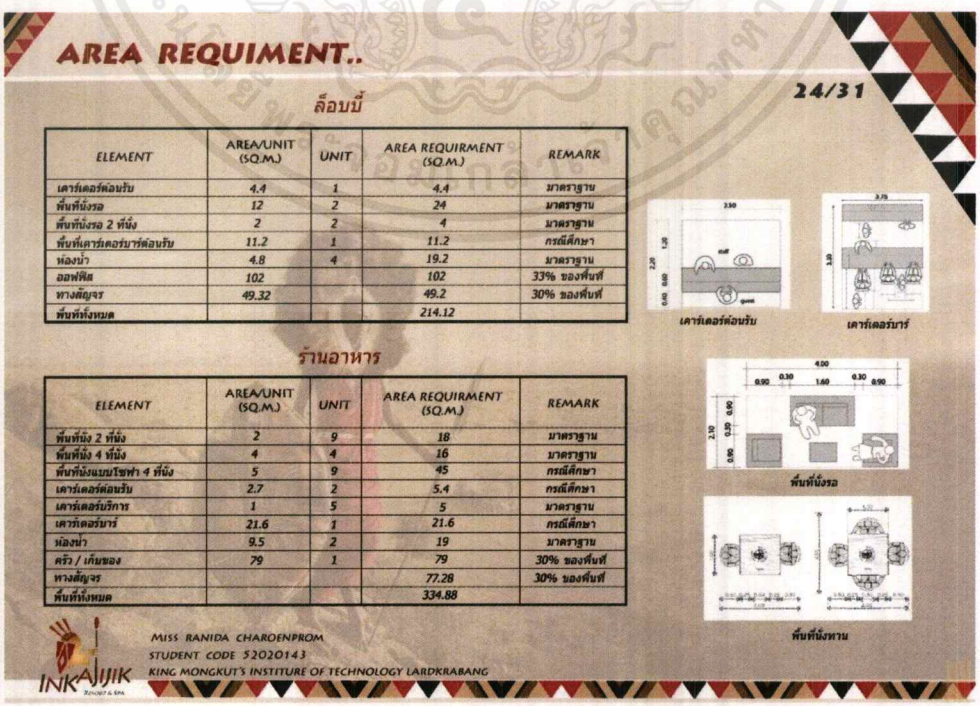

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

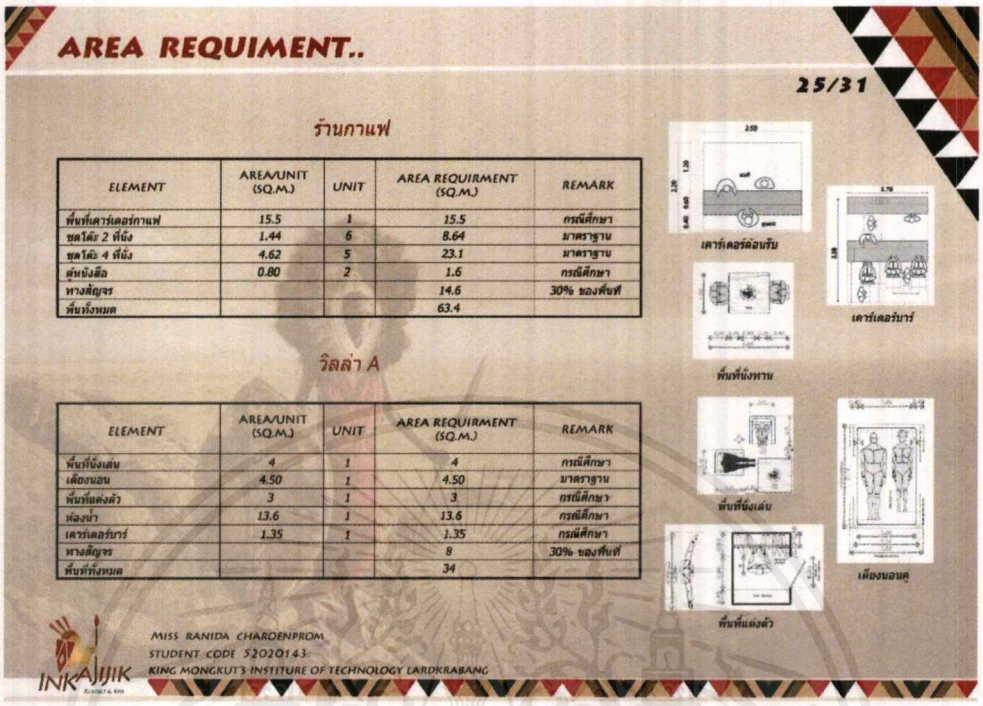
5.3 ความสัมพันธ์ของกลุ่มกิจกรรม(INTERACTION MATRIX, BUBBLE DIAGRAM)

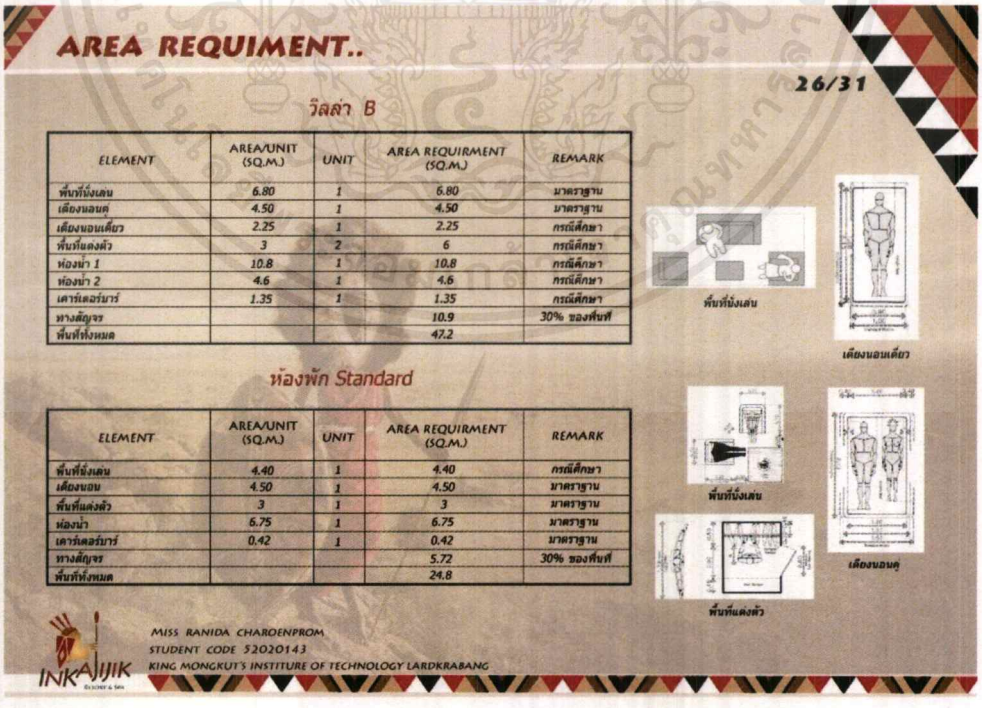

5.4การวิเคราะห์ขนาดพื้นที่ (AREA REQUIREMENT)

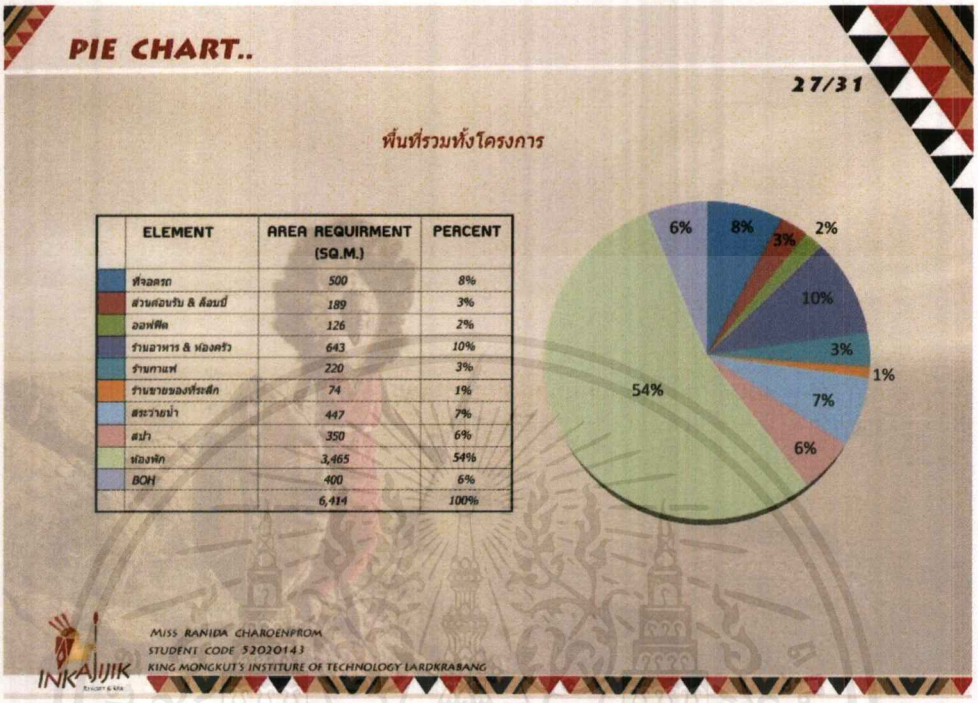
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

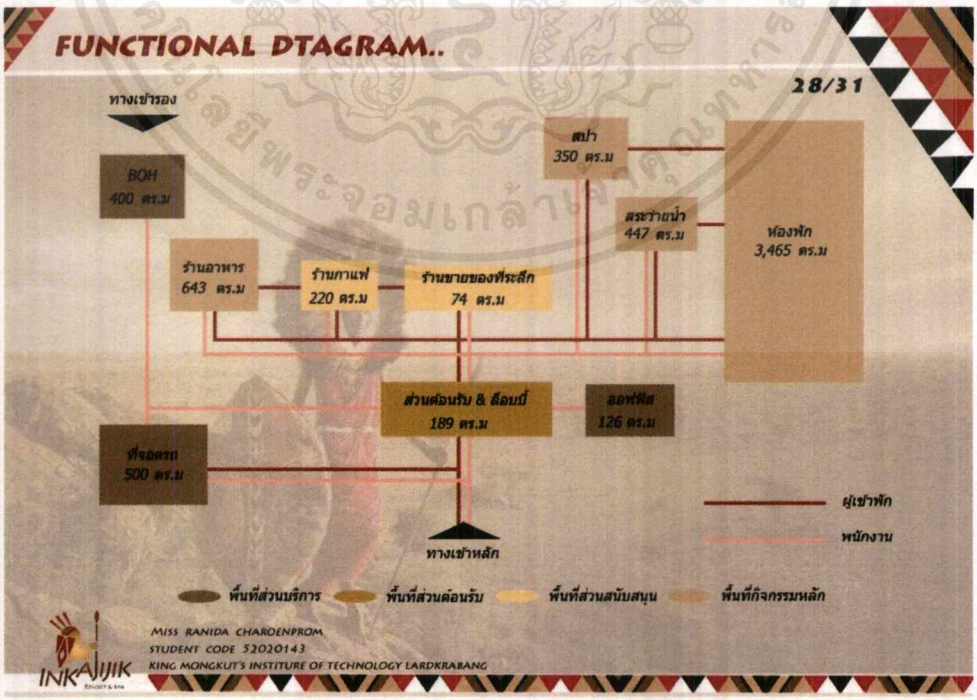

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.5แผนภูมิวงกลมแสดงพื้นที่รวมของโครงการ (PIE CHART)

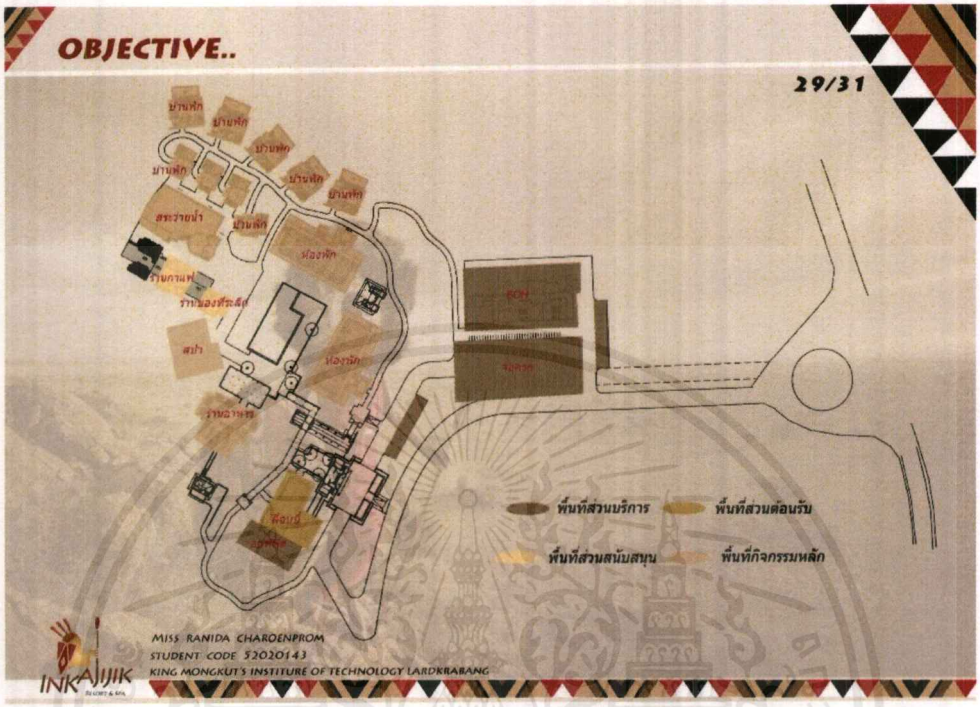

5.6 ความสัมพันธ์ของขนาดพื้นที่และเส้นทางสัญจร(FUNCTIONAL DIAGRAM)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.7ความสัมพันธ์และเนื้อที่จริง (ZONING)

5.8CONCEPT & THEME

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.8.1 แนวทางการออกแบบโครงการ

อินกาจีจิก รีสอร์ทแอนด์สปา เป็นซาฟารีรีสอร์ทที่เป็นสถานที่พักตากอากาศและขายประสบการณ์แนวใหม่ในการพักผ่อน หนีความจำเจไปใช้ ชีวิตแบบ " Wildlife warrior " แต่การใช้ชีวิตนั้นไม่ใช่เป็นการส่งเสริมให้กลับไปใช้ชีวิตแบบป่าเถื่อน ล่าสัตว์ แต่เป็นการใช้ชีวิตแบบใกล้ชิดกับธรรมชาติและสัตว์ป่า เรียนรู้วิถีชีวิตของชาวมาไซ ที่ถือได้ว่าเป็นชนเผ่าที่เป็นผู้เหลือรอดจากยุคอดีต และสามารถเอาชีวิตอยู่รอดได้ในสภาพแวดล้อมอันทารุณ ซึ่งชาวมาไซจะอาศัยอยู่ในประเทศแทนซาเนีย ยูกันดา และเคนยา

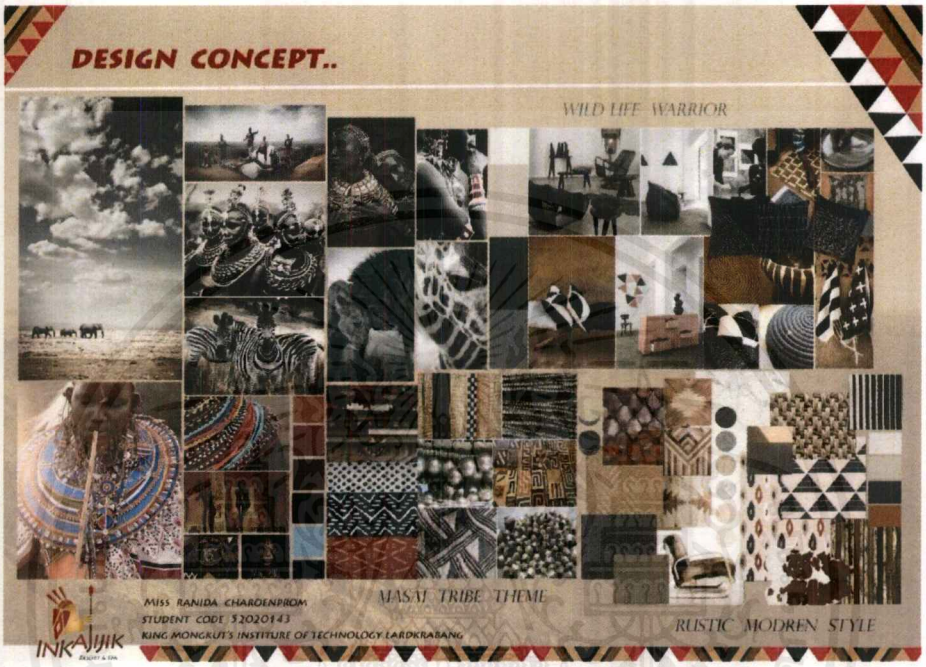
อินกาจีจิก รีสอร์ทแอนด์สปาตกแต่งในสไตล์ " Rustic Modren " เป็นการตกแต่งโดยใช้สีโทนของธรรมชาติ โชว์ความดิบของพื้นผิว สื่อผิวสัมผัสของวัสดุที่เรียกว่า Organic from ประกอบด้วย ไม้ หิน ดิน หญ้าคา หวาย มาผสมผสานกับงานโมเดิร์นที่ใช้พวกวัสดุมันวาว และนำเอาเอกลักษณ์ของชนเผ่ามาไซมาใช้ในการตกแต่งเช่น สีสันของผ้าที่มีความโดดเด่น แพทเทิลลวดลายต่างๆ รวมถึงเครื่องประดับและข้าวของเครื่องใช้มาเป็นส่วนเพิ่มในการออกแบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 6

รายละเอียดการออกแบบ

6.1 CONCEPT DESIGN

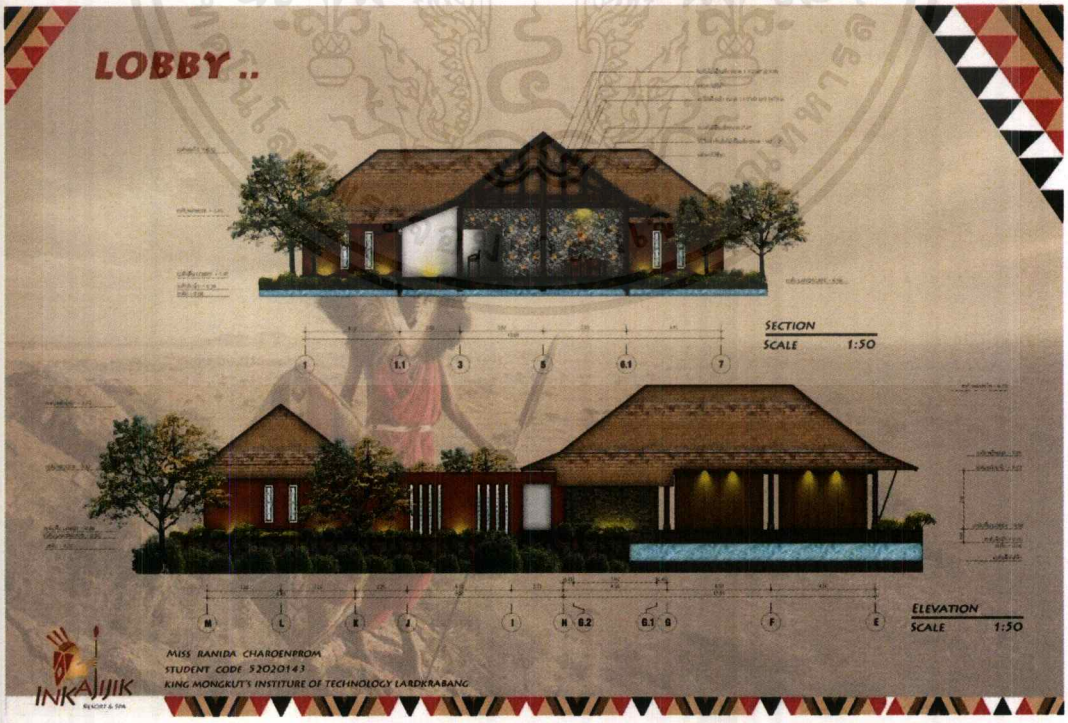
6.2 LAY-OUT PLAN

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

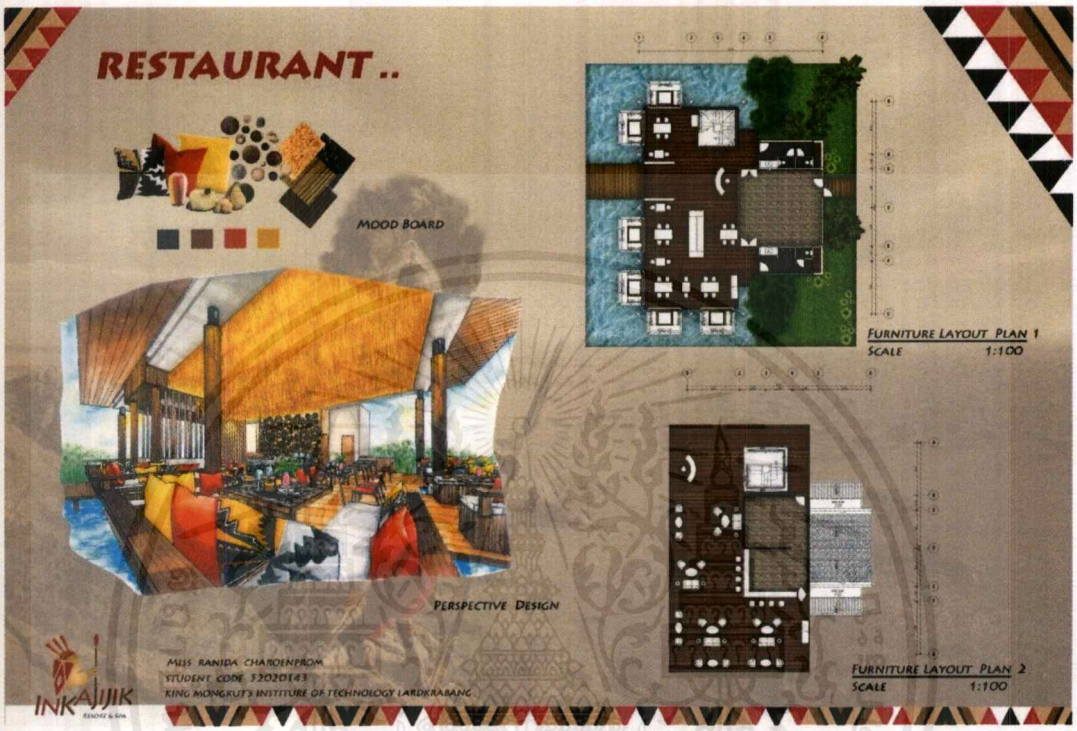
6.3 LOBBY

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.4 RESTAURANT

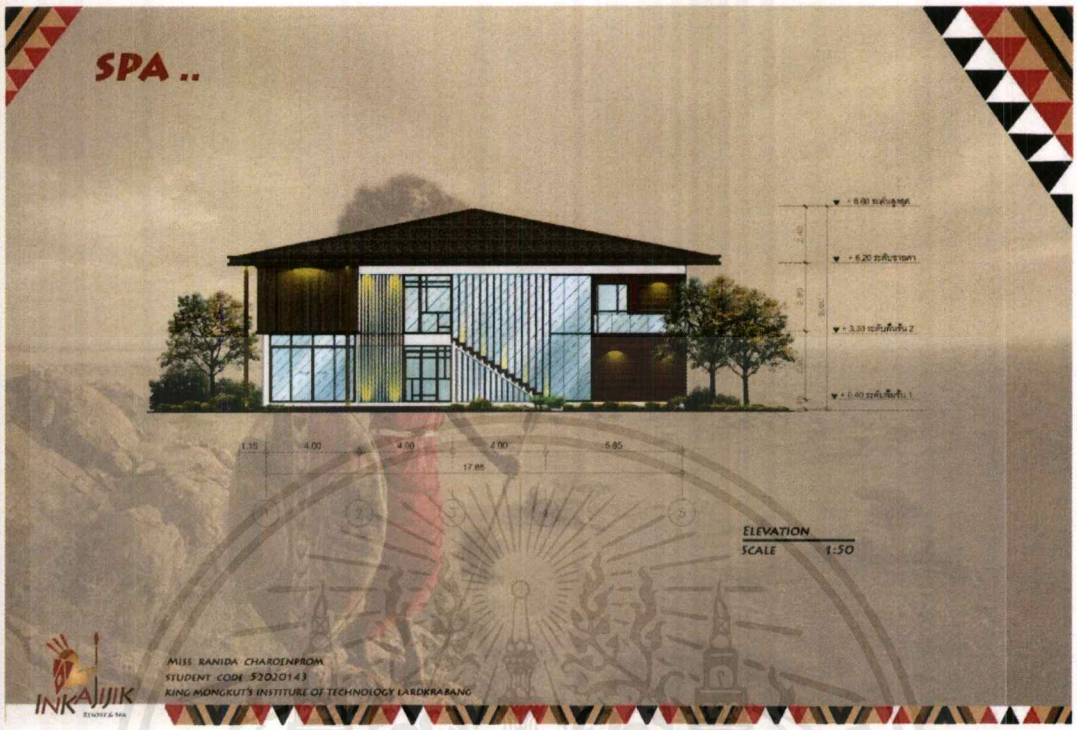
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.5 SPA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.6 COFFEE SHOP

6.7 SOUVENIR

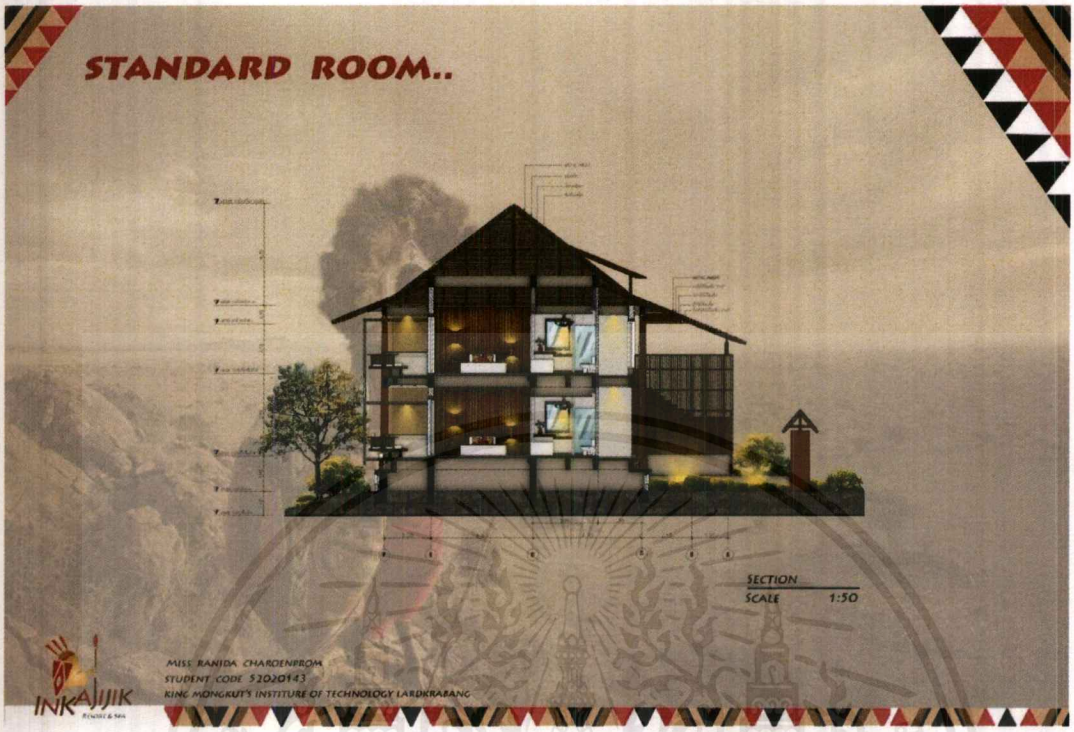
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.8 STANDARD ROOM

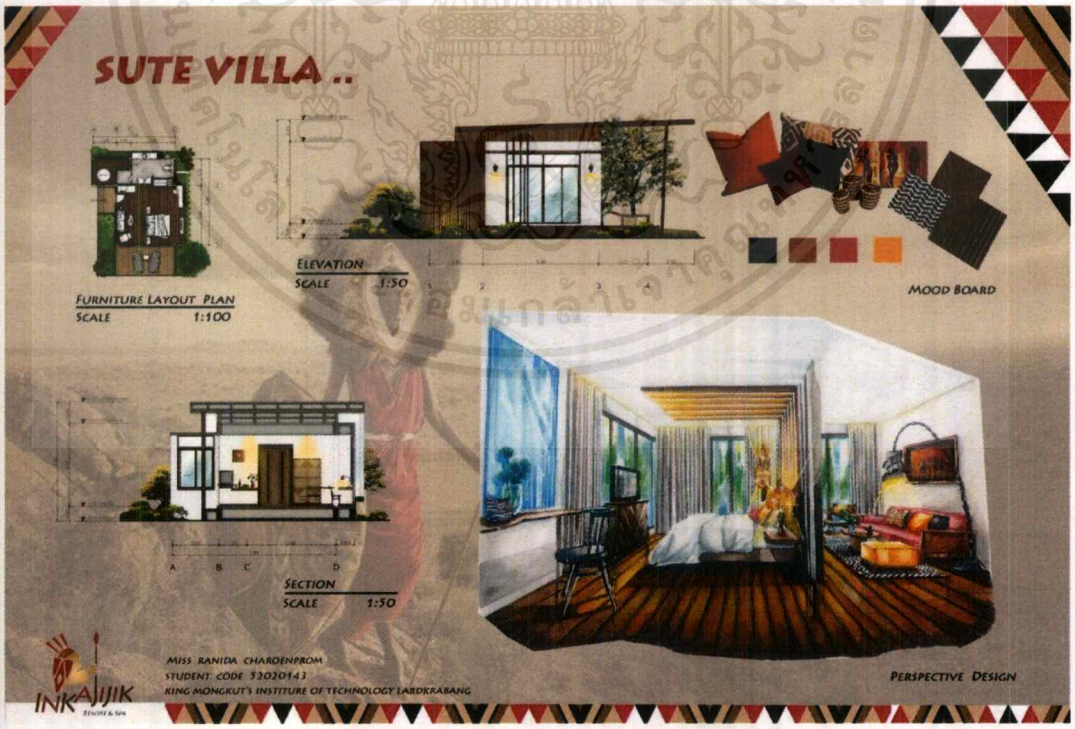

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.9 SUTE VILLA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6.10 GRAND VILLA

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

นายณัฏฐ์ สารคุณประดิษฐ์ โครงการเสนอแนะ ฮิพ โฮเต็ล หล่าเฉ่อ เชียงใหม่ คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชา สถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2554

นางสาว ทักษพร สุมงคลธนกุล โครงการเสนอแนะ โรงแรมเชียงใหม่ ไนท์ซาฟารี ลอดจ์ จังหวัดเชียงใหม่ คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชา สถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ธนิดา เลียวบุรินทร์ โครงการเสนอแนะตกแต่งภายใน โรงแรม ดิ วาวาน่าห์ ซาฟารีเวิลด์ คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์ สาขาวิชา สถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา

http://sameaf.mfa.go.th/th/country/africa/tips_detail.php?ID=2010

http://wol.jw.org/th/wol/d/r113/lp-si/102002129

http://www.kanchanaburi.go.th/au/travel/kanintro.php

http://www.hotelstaff.in.th/index.php?lay=show&ac=article&Id=324309&Ntype=5

http://www.holidaytours.in.th/thai/hotel_is.html

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้